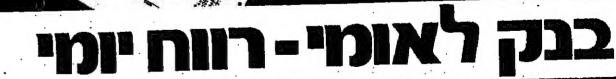

רון משה וטחנות הדלק. שמן למדורה ■ פרופ' שלווא מרדי. מעור לחושך ששמחה חינקיס. הנדון למוות הראשון שיהונתן גפן. סליחה אריק דני פרומצ'נקו. ילר שוקולדה ביבי נתניהו. שטח פרטי

5. ראשל"צו פינסקר 4. 7906197 5. 6. נתניח: הרצל 39. 27908 6. 7. ירושלים: הגידם 1, 2027-203

9. בארישבע: ההסתדרות 48, 76928-557

8. חיפה: יוסף 59, 658471 .8

10. ב"ת: שטמבר 34, 84499-03

11. רחובות: הרצל 219, 08-463962

יה ראשית רעננה: חנקין 4, 052-455166 הרצו גבורל 12, 212392-20, 23593-20 הראות 201 (בפשגי), 651654, 22925-250 (ונעמים: בענלסון 111, 221187-20 (מיון טוקולוב 111, 281185-20

בחשביר לצרכן

כוכנסי קיץ לנשים חצאיות לנשים בגדיים לנשים סנדלים לנשים חולצות טריקו פולו לגברים "נורקס אנד ספנסו" מבחר תניקי בד ועור

שמיכות

פיקה

הצעות מיוחדות-עודפי קיץ

בוכנסיים ארוכים לנשים שמלות סנדלים לגברים

בין חקורה באו אניה מעבורים לשולרן מרשבלים סרשבלים לטים של עכוים עטים פרוריים דבק וקימקה טבוקה זיובור

יונרפ **כרטיס טיסה זוגי לאירופה** (פריס או למדון) פולל מסים (עוד 60 ניפות טרילין (140×140)

בוצעי =

מיטה

= מגבות

הולה (הי 100 חבילות עי מבחר ילקוטי בית ספר מכנסיים ורצאיות גינס

מבחר חולצות T חלקות מכנסי התעמלות

תוי קניה של המשביר לצרכן- מתנה שכדאי לתת-מתנה שכדאי לקבל

ביום וי בין השעות 13.00-09.00

ובעובה כין העועות 10.00 -16.00

村,如此,

מנדל אשדר, ארלחורוב פינח רוך חיפה (הכניסה מרחוב הלסינקי)

פרטים נוספים: בית אשרר, בן יהודה 190 א', ת"א טל. 03־245375

עורך: צבי לביא עריכה: דניאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמן

This Magazine is a Supplemento Maany International Edition גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן "מוו כל הזכויות שמורות ל..מעריב"

בשת תנתנים שקורקעו לפני שלושה שבועות בשביתה תערת-התקדים של תחוות הדלק לא תפסו שהסכסוך עם בעלי התחנות הוא רק עמוד מפן, נשהאש עצמח בוערת במקום נסתר מהעין. הרבה דלק נשפך על שווו הואת. ככל שחברות הדלק ניסו להכחיש שעמדו מאחורי השבתה מחות הנושאות את שבותיהן, קשה שלא להתמלא על העיתוי שבא תיאה של המלחמה המתנהלת מאחורי הקלעים בינן לבין משרד האנרנית. ממחרי ומדליק שמולגל מיליארד דולר בשנה. עמוס לבב תלך לחחבונן בקרה שם. כנראה שלא במקרה הזכיר באוזניו השר שחל את סיפורו מלוסת סלו, התחפש לסבל בשוק מסיטונאי בתל-אביב כדי להווכח קוג מעלולי הראמפיסטים השולטים שם. הוא ביקש לבדוק אם וכיצד א לצמום את פער התיווך שמייקר את מחירי הירקות והפירות. מהר מאד לו שתמאבק בראמפיסטים איננו תחרות שחמט, וגם חסר תוחלת. אחריכך זום לו את תמכוניונ.

זהל צחק כשהוא נוכר בתבוסה ההיא. גם בסיפור המדליק העכשווי מואמטימי, למרות שהפעם זה מאבק איתנים של פוליטיקאי בודד מול מלונליים. שום חשוואה עם הראמפיסטים. הוא טוען שהם מכזכזים. ים הטייקונים, יולי עופר, שבדרך כלל בורח מפירסום, מגיב ב"אני מאשים" לשקח שלומיאליות שנעשו בעבר בידי פקידים ממשלתיים. ראיון נדיר. ות מאמן שהרפורמה תוזיל את הדלק. החברות מדברות על מהומה. קשה חשם יצחק אחרון. על פני השטח שוב נראה ששחל מסתבך במאבק וקישוטי. דון משח וטחנות הדלם.

שיותו מעשור עלה לארץ מגרוזיה רופא עוד עם דיפלומות וניסיון עשיר לנשו ו"ר שלווא מרדי. התייחקו אליו כמו לכדיחת גרוזינית. גם אחרי דפנא נאן משחת מלא נגד נידולים סרטניים. חוא ירד לשוויץ, עוד נביא מהץ למות מעירו, מכר את תפטנט ונותפך למיליונר. תיום הוא קופץ ארצה ושים קונות, לספל במאות החולים מצובאים על דלתו כדי לחסל בעזרתו שי עוד שעלולים להיות ממאירים. יש בחם הרבה שמות מפודסמים. לו מירת מהם חיו מתערבים לטובתו לפני שנים, הרוורו היה גם שלנו, לא של מות חוא וובה דמי טיפול טמליים. לא פושט עור. קשח לדעת אם חיחס ה שילו מדובר בנוקקי סעד, זה נדלות לב או בדירות פרטית. יש לו הרבה להסתיים בעיין האור העור והרושך. השיווף הבלתיימבוקר שעלול להסתיים ת של מומלמד חלכה לשמוע אותן, ולספר עליו. בטוח שעכשיו יהיו לו ינת מאונים רציניים. אמילו שתעצות שלו בתיום.

סאת עמוס לבב

מאת יעל פז־כולכוד

מאת יצחק בן־חורין

מאת יהונתן גפן

מאת אבי מורגנשטרן

ל צעיר לנצח מאת יאיר לפיד

שטון מרטי, מימין נתניהו מאת נורית ברצקי מיסודה של קבוצת אשטרום

ואבי מורגנשטורן

12 שיפודים

34 שגעון

- 42 פנטראוז

מורוסקום 43

מאת מאיר עוזיאל

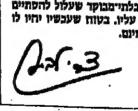
מאת יעל פו־מגמד

ואביבה מץ

38 הולכים על בטוח מאת יהודית חנוך

מאת יגאל לב

44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

"10...9". קום כבר...11...12...אל תשאיר אותי לבד איתו...13

5 Biaeain

מאת עמוס לבב 7777 הדד ל מאת עמוס לבב

מלחמה מדליקה מנהל שר האנרגיה משה שחל בחברות הדלק. רואליה תחרות והוזלת מחירים. ציפורניים מטופחות נשלפות ושורטות. חילופי האשמות על ביזבוזים וחוסר יעילות. פוליטיקאי בוחמו נגד, מול ענקים כלכליים. הוא צוחק. מי יצחק אחרון?

משה שחל: "אחד מקודמי שאל אותי: 'למה לך הצרות האלה׳? השאלה לא מקובלת עלי. חגיד שזו ואיביות, תגיד טיבשות. אני מאמין בזה, חי עם זה, והולך לישון עם זה".

"מה שקורה במשק הדלק זה סימפטום של המעק הישראלי. זהו רק חלק מהחולי של "המשק"

משת שחל: "כל הענין הוה מוא מעוות". (צילום: ראובן קסטרו)

שינעון כזה", מחייר השר משה שחל בשהוא נשאל על מלחמתו בחברות הדלק. במדורי הרכילות היו כותבים שהחיוך הזה יחושף שני טורים של שיניים צחורות". אפשר היה גם להוסיף כהנה וכהנה על התסרוקת המטופחת בשחור עז. שום שערה לא חורגת מהמסדר.

גם החולצה הלכנה בוהקת (מספרים שכתיקו מקופלות כמה חולצות, שהוא מהליף אותן כמה פעמים כיום). המכונית בחוץ נוצצת. הווילה כדניח שעל הכרמל זוהרת. המוגן כלשכת השר מומום בשקט. אמיתי. גם אם התגלח המראיין פעמיים בשני כיוונים, כטרם נכנט ללשכתו של שחל, ואפילו אם התקלה והחליף חולצה – הוא יחוש עצמו מקומט כשהוא שוקע ככורסא הנוחה מול שר האנרגיה.

משפטיו של משה שחל רהוטים כמו הופעתו. ניסוחיו בהירים, משפטיים משהו אפילו פליכות הפה שלו מתוכננות היטב. הכל כל־כך: בסרך:

अञ्चलको ५

"אשמה כזו המשטרה צריכה לחקור מה תמדליקה הואת, הצליח משה שחל לתחריד "אוקזיון", אומר יולי עופר, "בתי־ויקוק נמכרים חיום ממש

עחל הוא חיפואי ולכן יוצא עם הרפורמה הגאונית שלו כדי לעזור לבתי הזיקוק. הוא רוצה שירוויחו יותר ויוכלו לשלם לכל העובדים המיוחרים".

יולי עובר:

"עלינו אומרים שאנחנו מבזבזים? הגאונים שעמדו מאחורי הרפורמה היו לצחוק בשוק העולמי כשרכשו איכלית מיד־שניה במחיר הלם של 86 מיליון דולר ואחרי שלוש שנים היא נמכרה ב־3 מיליוו

פרצו אפילו את יולי עופר, טייקון ישראלי ששמירתו במוזירי מציאה". עופר חעדיף לרכוש לא מכבר את ה"קאנטרי קלאב" קרת על פרטיותו יצרה לו תדמית מיסתורית משהו. איש ש יולו עופר, כן 63, משתייך לקבוצה הקטנה של ז שימן להגדירם כאיילי הון, בלי לשים את ההגדרה בהרצליה. הוא יושב במשרדו בהרצליה עם חולצה בחוץ. אם תושיב אותו ליד שחל, עלול המסתכל מהצד לחשוב שעופר ושינאת נפולות. ביחד עם אחיו סמי הוא מחזיק בצי של שוה מבני תעשיה ובכמעט 29 אחוזים ממניות הוא חסוציאליסט ושחל הוא המיליונר. יולי עופר כמעט שאינו מחייך. כאשר הוא מדבר על הרפורמה הוא אפילו זועם ושולף מלי. אם תחיה רפורמה אצא למלחמת חורמה בבתי נילויום מדהימים על רכישת מיכליות בידי גורמים ממשלתיים קין, הוא מבטיח בקול שקט, "לא אנלה עתה אין אלחם מוק אמר כי במיכליות ובעפנות אני מבין טוב מחם. לא בשנות השבעים. "הנאווים שביצעו את הרכישות האלה, שגרמו הלם כשוק

הספנות העולמי, עומדים היום מאחורי הרפורמה. הרכישות

"סומשבוע" בדק את הרכישות אצל מקור בכיר ומ

הוא מגדיה את הדכישות כ"שערודייתיות" ומאשר שאכן יצאו

מינחל הדלק סיים וח שתה לשלם עבור הטעות שנעשתה לפני

יותך מעשר שנים. ביחד עם הריבית ושאר העלויות הפתכמו

ההוצאות לפני כמה מודשים, כשהושלמה העיסקה, לא ב־36

שי וולדתי לספנות. שחל תוא חיפואי [עופר אומר הללו חיו לצחוק בשוק העולמי", חוא מספר. "ורכשה או "שוא" כפו כל חיפני ותיק] ולכן הוא יוצא עם הרפורמה המוכלית אדל, יד שניה, ב־36 מיליון דולר, מתיר שיא שלא אות של, פרו לעזור לבתי הויקוק. יש שם 1,600 עובדים. היה כמותו. אחרי שלוש שנים היא נמכרה בשלושה מיליון עות קיקון לעזור לבתי הזיקוק. יש שם 1,000 עובדים: היה במותו אזוי שלים המיכלית 'ניוטה', שוב ידישניה. "ניוטה', שוב ידישניה. "ניועה', שוב ידישניה. "דולר, באותה עת נרכשה המיכלית 'ניוטה', שוב בעלי אניות. "לו מי מיכלים עובדים רק 500 איש. "דולר, באותה עת נרכשה המיכלית אנחות בעלי אניות. לו דע של 16 מיליון דולר. האמן לי, אוחוו בעלי אניות. ליומי של 1,000 מיליון דולר. האמן לי, אוחוו בעלי אניות. ליומי של של מחירי חלם)" ליומי של של מחירי חלם)" ים הפיותרים. איפה חיעילות שלהם, כשהם אומרים משנלתו יעולים: 'סוגול' צימצמה ב-20 אחוז את מסמר שביקש להשאר בעילום שם. המקור אומר: זולי עופר צודק.

"נוה נפש חשנים האחרונות. או אנחנו לא יעילים"ו מעני הציע שחל לעופר לרכוש את כתי הזיקוק, עופר לפועל. עופר טעה רק לגבי המחיר ששולם בעבור "ניוטה". "ל חודה". הוא מעונין לרכוש קודם את חברת "פז", אות הא עמין משקיעים אמריקנים שהוא מיוצג. הוא גם אל שנון יוקוק אינם מציאה כליכך גדולה היום. ידידו גד שיש שישו ישראלי שמחנורר בקניה ומחזיק בין היונר גם ות שמיות "נו", רכש בימים אלה ממש ביתיזיקוק

אז מה בכל זאת השתבש, מר שחלז כיצר נקלעת מתגלגל צחוקו. לא, אז עוד לא היתה לו מכונית למלחמה הזו על הרפורמה במשק הרלק, ער כדי סיכון המרצרס שהתפרסמה בדהירתה במהירות מופרזת בכביש ירושלים תל אביב. סתם מכונית. "כוקר אחר קמתי לנסוע לים עם המשפחה, ומצאתי את המכונית השר. "בשנים 1976-1974 הייתי יו"ר המועצה בלי ארבעה צמינים". א-פרופו משפחה, יש לו בן (סטודנט למשפטים) ובת (חיילת), ואשה צנועה כשם שרה, מזכירת בית־ספר כחיפה, המתרחקת מכל פרסום.

"גידרנו את הכית", ממשיך שחל, כמו מפנה שמירה גדול. ככל זאת פרצו לנו לבית, עשו מהפיכה, מבחינה פוליטית המלחמה ההיא לא עזרה לי. אהרון אוזן, שר החקלאות כאותם ימים, התנגד לכך שאקבל את ריכוז מטה הבחירות של המערך. כשהפסדנו את הבחירות ב־1977 יצאתי מרמוב הירקון 110 בשעת לילה מאווצית. רק אני הייתי ברחוב כששני רמפיסטים החיוך לא מש מפניו גם כשהוא מספר כיצד הנים מחשוק עכרו שם במכונית מפוארת, עצרו ואמרו: ראית שחל, שום דבר לא עזר לך. מזלך שום אנתנו

לצרכנות. תשבתי שיש להילחם בפער התיווך כירקות

עורך דין חיפני בלתי מוכר יחסית – התחפש לסכל אזהרה לראשי חברות הדלק, הכנסנו הביתה כלב ועבר שני לילות כשוק הסיטונאי בתליאכיב. איש לא חשר בר. כשאומרים לו שעסקן אשכנזי היה נחשף שם לא ננכו כלום, רק השאירו כתוכות נאצה על הקירות. מייד, בשוק, הוא שוב מכזיק את החיוך הלכן, המושלם. יכן, זה נכון". משה שחל מאד גא במוצאו העיראקי, ומכליט אותו. שם משפחתו הקודם, אגב, היה פתאל. מאוחר יותר יספר כי פעם הומין את אריאל שרון לארוחה כשוק מחנה־יהודה, "כדי שאריק יווכח שגם אני יכול להכנס לשם ולהתקבל בחמימות".

כשנפטר מתחפושת הסבל. "שרפו לי מכונית".

כפי שאמרתי, אין זו הפעם הראשונה", משיכ

קשה להאמין שמשה שחל – אז ח"כ צעיר ושאפן,

שוק הירקות והפירות על פרסום גילוייו המדהימים,

7 wagain

שחל בתתנת דלק: "כולם מושיטים חיד לממשלת ואומרים 'ַתני לי". (צילום: ישראל סאן)

(תמשך מהעמוד תקודם)

עיראקים. אז יצאת מכל העסק לפחות שלם בגופר". ועכשיו הוא מציע לפתוח את שוק הדלק לתחרות תופשית ב-30 אחרו מהיקפו, כדי להביא להורדת

א למדת לקח, אדוני השר?

"איש ציבור שנהפך לחלק מהביורוקרטיה מועל באמון שהציבור נתן בו", מסביר משה שחל מה הגיע אותו לנסות 🗷 לבצע רפורמה במשק הדלק הישראלי, המגלגל מיליארד דולר מדי שנה. "אני דורש מעצמי יותר כי

החגובה של חברות הדלק לרפורמה הפתיעה גם את השר המחושב הוה. פה כבר לא מדובר ברמפיסטים, כי אם כאנשים מן המדרגה הראשונה, מקצוענים ואנשי אקדמיה שיכולים להתחרות בשר כמכוניותיהם, לבושם והדר משרדיהם. וככל זאת, כלי שאיש מהרמויות המעורכות רצה ככך, התגלגלו הדברים עד כדי כך שמנכ"ל "סוגול" עמיד מקוב קובע שווהי כבר

"הגעתי למסקנה שמה שקורה במשק הרלק הוא סימפטום של המשק הישראלי", מנסה משה שחל להסביר מדוע זעזע את המירקם העדין של מיגור

אני מאמין במה שאני עושה".

"מלחמה עקובה מדם".

אותי: 'למה לך הצרות האלה'ו שאלה כזו אינה הרלק. "זהו רק חלק מהחולי של המשק", הוא שכ

פורמה. מה זה?

ל פי חרפורמה שמציע שחל, יוכלו חברות בל בי הדלק לרכוש בעצמן, במחירי תתרות של השוק החופשי, 30 אחוז מכמות הנפט הנולמי, כאשר יתר 70 האחוזים יירכשו כמו היום כאמצעות חוזים ממשלתיים שהמדינה הותמת עם מדינות אחרות. שוק הדלק הישראלי מחולק כך: "מז" שולטת ב־45 אחוז, "דלק" ב־30 אחון ו"סונול" ב־25 אחוזים. הדבר קבוע ובלתי ניתן לשינוי. לפי תרפורמה גם בתי הזיקוק יוכלו לרכוש ופט גולמי ולהיכנס למעגל התחרות. וגם חברת החשמל תוכל לקנות בעצמה 30 אחוז מתמזוט הדרוש לה. היום היא מוכרחה לרכוש את כל הכמות מחברות הדלק.

במתיר הדלק לצרכן. בפועל מדובר במשחק על ארווז שולי לכאו או לכאו. הנהגים צורכים דק 20 אתוז מכל חבית נפט מיוגאת. 50 אחוז הולכים לתעשיה ולתעופה והשאר למוצרים שאיום מעניינים את הצרכו. היום. משיקולי מדד. מקפיא האוצר את מחירי הדלק הגמוכים. הנהג הישראלי קונה ליער בגזין זול ב־26 אחוז ממחירו באירופה. שחל מאמין שברפורמה, כתנאי תחרות. הדלק עוד יוול. החברות טוענות שהדלק יתייקר כעקבותיה, כי היא תחשוף אותן לתחרות בלתי תוגנת עם בתי הזיקוק, שישתלטו מיד, בכוח המונופול העבעי שלתם, על פלח השוק בן 30 האחוזים חפתוח לתחרות. הם יוכלו למכור דלק זול יותר מהחברות. כי החברות יכולות לזקק רק אצלם. אין טעם לייבא דלק מזוקק מחו"ל. חוא תמיד יהיה יקר יותר בגלל מחירי ההובלה

מקובלת עלי. או.קי. תגיד נאיביות, תגיד טיפשות. אני משה שחל מעיר על עצמו כי הוא חי ונושם רפורמה, אך אין הרכר מוגע כערו לשלוח ירו ולבחוש גם בנושאים אחרים. אפוף אדי דלק הוא עסק בניסוח

(חמשך בעמוד 12)

ריכורים כאלה הכיאו את ראשי חברות הרלק,

משה שחל אינו משווה את חברות הדלק

לרמפיסטים בשוק הסיטונאי. רק במקרוו, כמו פליטת

פה מתוכננת להפליא, הוא פתח את הראיון כסיפור

השוק מ־1976. "חט וחלילה, רק זה עוד חסר לי

להשוות אותם לרמפיסטים", הוא מחייך. "הבעיה עם

חברות הדלק, שהן חושבות שמה שטוב להן – טוב גם

למדינה. גיליתי, למשל, שהן מקבלות מהממשלה

פיצוי של 25 סבט על כל טון, בגלל אוכרן שוק עם

כניסת חברת התשמל לשימוש כפחם. בוודאי שאני

רוצה לכסל את זה. למה אישרו את הפיצויז משום

שאיש לא רצה להתמורד איתם. וכך יש לנו סכסוך

אחר סכסוך, כי כולם מושנטים את היד לממשלה

ואומרים: 'תני, תגי'. אומר לך בגילוי לכ: קורמי הקימו

שלוש וערות שהמליצו לעשות רפורמה. כלום לא יצא

תמים. "זו מחמאה לפוליטיקאי שמאשימים אותו

בתמימות. טיפשותז חם וחלילה. אחר מקורמי שאל

משה שחל צוחק צחוק גרול. בריחה טובה, שחל

אולי הם החכמים ואתה התמים?

כפי שנראה מאוחר יותר, לומר על שחל שהוא דמגוג

פופוליסטי. במלחמה, כמו במלחמה, נשלפות

ציפורניים גם אם הן מטופחות כהלכה.

איש אינו מוכן להתובא איך חתבטא הרפורמה

מרליקה פתאום אש בעצמותיו. עמיתיו השרים עומרים מהצר, ממתינים עם הרפורמות שלהם. אם הוא יצליה, אולי יבואו בעקבותיו עם רפורמות נוספות. משק אנכרוניסטי כמו של ישראל, אולי צריך לוחם ממולח כמו משה שחל. אולי רק הוא יכול להצליח לבצע שינויים. ואם יכשל – הם פתם ישמחו לאירו, וגם זו תוצאה לא רעה מכחינתם.

> ראשי חברות הדלק, הדיאדוכים שהוא אסר עליהן מלחמה, אינם מצליחים להכין מרוע הרפורמה

מאמין בזה. אני חי עם זה, אני הולך לישון עם זה". ומרגיש. "ומה אומרות חברות הדלק? הרפורמה אכן תוויל את מחירי הרלק, אך תפגע בנו. זה מה שמעניין

"אשולה כזו התשטרה צריכה לחקור

מיליון אלא כ־70 מיליון דולר (כן, שבעים מיליון דולרו). מחירה בשוק, אם ימצא חמשוגע שיסכים לרכוש אותה – לא יותר מארבעה מיליון דולר.

בינתיים היא מפליגה בשרות מינהל הדלק, "ועלינו אומר שחל שאנו מכוכוים למשק 100 מיליון דולר בשנה"ו מופוף יולי עופר בקטעי עחונות. "אנחנו בלתי יעילים: 100 מיליון דולרו הרי האשמה כזו המשטרה צריכה לחקורו אני מציע שכל אחד יתעסק נמח שהוא מבין מתמצא".

האיש שמאחורי הרפורמה שהיה אחראי לרכישת המיכליות, הוא ד"ר צבי דינשטיין, היום יו"ר מכון הנפט וכאותה עת סגן שר האוצר וממונה על שוק הדלק. ד"ר דינשטייו, תנמצא עתה בסיור בקוטב, הגיב על טענותיו של עופר: "חבל ורעות רוח. את המיכליות רכשה חברה של שותפים זרים, ולא היחה זו הוצאה של כספי ימים. אין לזה כל קשד עם הרפורמה. יולי עופר חוא בעל מניות כ'סונול' ולכן הוא צד לענין. נוח לו לשבת ליד משאבת הכסף על חשבון משק

עותר טוען כי את הדלק לאויותיו הוא משחדל לרכוש בחו"ל. כי "וזדלק שאני מקבל מבחייהויקוק כארע הוא נוראי, הוא כוע. הם ום יקרים פי שנים וחצי מבתייהזיקוק באירופה. ועכשיו שחל רוצה להעמיד אותנו בתחרות נגדם:

הרי זה כאילו בנק ישראל יצא מחר להחחרות בבנקים הישראלים".

בתא המטען במכונית המרצדס הכוחקת שלו מונח סרבל עבודה. כאשר מגיעה אניה מאניותיו לומל חיפה, רווא נוסע לשם, לובש את הסרבל, וכום לבטו האניה. למחסניה, מפשפש בחדר המכונות. "אני רוצה לראות במו עיני אם האניה מטופלת נכון", הוא מסביר. החברה שלו ושל אחיו, על 15 ספינותיה מווחלת כחברה משפחתית קטוה, על ידי האחים, ושותיחם, ילדיהם, "25 איש נסך־הכל מנהלים אותה", הוא אומר. "רובם בני המשפחת. לי אפילו אין נהג. למה לי נהגו אני מרגיש מלא מרץ, עובד 16 שעות ביממה, נהנה

מחדוות היצירה. "כן, אפשר לעשות עסקים בישראל. יהדות העולם מעוניינת מאד להשקיע כאן. צריר רק להשתחרר מהאווירה שלהרוויה ולהתעשר בארץ אין, אווירה שמי שמרוית צריך לחסתיר זאת. מה יש לי להתביישו אני עובד קשה, לוקח לעצמי משכורת אגדית מחברת הספנות, משלם מסיהבנסה ולא מתבייש. נוסע במרצדם מפוארת ולא מתבייש (מאין המספר חדיפלומטין אני

קונסול כבוד של הפיליפינים בישראל). "גם בני ורותני. שעובדים קשה מאד. מקבלים משכורות עובות מאד. אצלי מי ששווה – מקבל. זה סוד הצלחתי. לא נכון שמנכ"ל 'סונול' מרויח

סן אלמים דולר בחודש. הוא מרוירו 5,000 דולר. ולא אישרתי לו לחחליף את מכוניתו באחרונה. אני בדעה שמוכ"ל טוב, שעוכד קשה, ויש לו אחריות, צריך לתרווית יותר מעובדיו. נכון ששתל

הציע למנכ"ל 'סונול', עמיר מקוב, להיות מוכ"ל משרדו, והוא לא לקח את התפקיד בגלל שראה את המשכורת הממשלתית. בגלל משכורות כאלה כורחים הטובים מהשרות המפשלתי. אני עצמי לא מעשן סיגרים, ולא משתחצן. משתדל לשמור על פרופיל נמוך. רק הרפוכמה הזו, העוול חנורא חזת, היא כל־כך בלתי צודקת והבריחה אותי לחחשף. האמן לי, הענין הוח כואב לי. אינני ולחם רק על השקעתי ב'סונול'. גם טובת המדינה לנגד עיני".

יולי עופר תושב שהרפורמה תרושל לא רק את חברות הדלק, כי אם גם את חברת "שירותי טנקרים" שבבעלותן – עם צי בן שש מיכליות ומביאות את הוהב חשחור ארצה. חרוץ אז לחפש נפט עם תמיכלית שלה. נהיה לקוחות קטנים. גם חיום איננו גדולים", הוא מודה, "אבל ביחד אנחנו כוח. מתייחסים אלינו ככבוד. אל קניין קטן מתייחסים בהתאם. דורשים ממוו מתירים גבורים יוחר. כך זה בכל תחום. גם באניות. לא טוב להיות קטן. אנחנו התחלנו עם שתי אניות, עבדנו קשה מאד וגדלנו מהר כי ידענו שעם אניה אחת או שתים אין לנו וכות קיום. הקטנים מתווסלים".

שית מחלמת, במידות פנימיות

חבילת טפנוקים

וקו תוכה אתכם

ככל שתמלאו תלושים רבים יותר כך תגדילו את סיכוייכם לזכות. וביל,(1294 סומ"ק). •תהגרלה תיערך כמשרדי החברה בנוכחות רו־ח • תקנון ההעולה - במשרדי החביה הזכיח תפורסם בפרסומי סופרפארם ההשתתפות בהנרלה אסורה על עובדי

ל תמיוחד, ונצריכת דלק נמוכה בשיותר. יופיה המיוחד משקף את עלוני המתקדם שהושקע בה.

"ות הסופריפארם פתוחות עד 9 בלילה. ברבימכר, בקניון וברמת אביב -- עד 10 בלילה. כל החנויות פתוחות במוצאי שבת! בתוקף עד 31.8.87

式可几旦日回途

רשת חנויות ארצית לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיון

בר הוצלית, רמת אביב, קניון איילון, פתח־תקוה, כפר־סבא, ירושלים –נוה גרנות, גילה, באר־שבע. משרד מרכזי של: 03-900031 ל נוסת אביב, קניון אייכון, פתח תטוח, כפו סבא, לנוים מושמים של כל קופות החולים. מכבדים את כל כרטיסי האשראי. הרשת שומרת לעצמה את הזכות להגביל את במות רשוור

במבצע מיוחד הנערך ברשת חנויות

סופר־פארם אתם עשויים לזכות

במכונית פיג'ן חדשה. כל חבילת־

דרשו את התלוש אצל הקופאית.

בתלוש השתתפות בהגרלה.

המבצע מתקיים בחנויות

• הגרלת מכונית הפיג'ו

תערך ב־9 בספטמבר.

טפנוקים שאתם קונים מזכה אתכם

סופריפארם בלבד עד ה־31 באוגוסט.

(המשר מהעמוד הקודם)

את כל הבדיקות האפשריות, החלה כשבילו ויהידולורוזה מסוג אחר. עד עכשיו. כשהיה מציג את עצמו כפרופסור לרפואה שקיבל הכשרה כגרוזיה, היו אנשים נדים כראשם, מגחכים קצת ועוברים הלאה. כאשר בא למימסר הרפואי וסיפר שפיתה תרופה נגד סרטן העור -- נהפך הגיחוך לצחוק גדול. בעצם חשבו שמשמו של האיש כבית־הולים לחולי־נפש. ולכז איז אפילו טעם לכדוק את דבריו, את תרופתו ואת הרעיונות שיש לו לדרכי טיפול בסרטן העור.

וכך זה נמשך שנים. בסופר של רבר הגיע מרדי עם תרופתו לפרופסור עזרא זוהר, שסוף־סוף הקשיב למה שיש לו לספר, שלח אותו לפרומטור מררכי רכיד, שלקח את התרופה וערך איתה שורה של ניסויים כבעלייחיים וככני־ארם. התוצאות היו מדהימות, והם פורסמו בכטאון "הרפואה". כתכייחוץ ששמעו על הפרסום ריאיינו את מרדי לעתוניהם, והפניות החלו לזרום מכל העולם. מפעלי־תרופות ענקיים התתרו על חסדיו, מנסים לשים יך על הפטנט ולהיות הראשונים שייצרו את התרופה. אוניכרסיטאות רצו כו כמרצה, בתי־חולים – כרוסא ככיר.

ורק כארץ כאילו דכר לא קרה. איש לא הציע לו "וב, וכמטרד הבריאות אמרו: "נראה: אולי בעוד שנה: לא עכשיו" כשפנו אליהם וביקשו אישור להפצת התרופה. שלווא מרדי החליט – עד כאן. עם כל אהכתו לארץ, תפש אחרי שנים של ריצות מדלת לדלת שאין לו כזון סיכויים. הוא לקה את משפחתו ונסע להיות כבאול שבשווייץ. את הוכויות לתרופה שפיתח רכשה חברת "סולקו" השוויצרית, שילמה לו סכום כסף רמיוני, והכטיחה את עתידו בתגמולים ארירים.

4 84

משפחה רכשה בית כאחר מפרברי כאזל, ומזה בארבע שנים הם חיים שם, וליבם כאז. את הכיח בכאול תיארה נעמי שמר בכתבה מאת . אתר מרוז שפורסמה לפני כשלוש שנים במוסף "הארץ": "הכית שלו בשוויץ יותר רומה לארמון, בפרוור הכי יפה של באזל, בית נפלא בתוך גן מלא באוספי אמנות. פסנתר כנף ענקי, אשתו מנגנת, גם הילדים. הוא מארה כלתידגיל. יש לו מרתף יינות שקשה לחאר. זה אורה חיים לגמרי שונה. הם נוסעים לאתרי סקי הכי אקסקלוסיוויים, קיבלו אזרחות

"יש לי דעיון שאולי יוס אחד ולישהו ייעום אוחו, לעשוח ברים עיעו בהם תומרים אנט"סולאר"ע כתו במשחות השיווף. לתה זה לא אפשריף צריך רק לעבוד על זה, לפתח את זה, ופי שיעלה על זה יהיה איליונר".

שוויצרית, דכר שכמעט לא ניתן לתושבייחוץ. קשה לאנשים כאן לתאר כיצר הוא חי שם. זה פשוט מרהים, העמדה שלו שם, והעושר שהוא צבר".

בסרית־אונו הדברים נראים אחרת לגמרי. חדר מררגות אפור ולא הכי נקי מוכיל לדירה קטנה, שלושה חדרים המשמשת גם כסליניסה וגם כדירת מגורים. בסלון הקטנטן יש שולחן עם ארבעה כסאות, סביכו יושבים הגכרת, הרופא והפציינט או הפציינטית. המזנוו הפטז ליר השולחו מוצף זרי פרחים ועציצים ששלחו הפציינטים לאות תורה. והם שולחים כל הומן. לא יודעים איך להורות לרופא שעשה בעורם נפלו תמורת טכום סימלי, ולעתים גם בחינם.

תמרפסת שהיתה צמודה לסלון הוה נסגרה את הילדים שלהם והולכים לשכת על שפתיהים בתריסול, והים היא משמשת כחדר טיפולים. יש שם בשמש כמשך שעות. אני מתפוצץ. לא מאמין, כבר לא כסארנגרפסת שכשפותחים אותו יכול הפציינט לשכב. נותבים לו רק סדין צחור, והכל מסתדר. וילון אמכטיה עושה לעור שלה. אחרי־זה ככר שום קרם שבעולם לא מניילון מפריד בינו לבין חיושבים כסלון, ומוגן זקן מתאמץ נואשות לקרר את כל ה"קומפלקס" הזה. על שלושים כמו אשה בת המישים, והעור שלה יהיה כמו הסיר בסלון תלויות תמונות שמן של שני הילרים זה של חזירו יבש, מתפוצץ, מתקלף - עם כל מיני לכית מרדי, שצייר האבא: כת המסיימת עתה לימורי 'פצעים ועם רגישות עצומה. לא יעזור פה ניתוח

רפואה כשוויץ, וכן שהוא רופא שיניים, גם הוא

הכל קטן מאוד, צנוע, ורק הצילומים הזרוקים שם כשסית־ניילוז מספרים סיפור אחר: באחת מהו מתחכק מררי גמוך־הקומה עם רונאלד רייגן שנראה לירו כמו ג'ירפה בעת ביקור כבית הלבן. כאחרת שרה הגברת מרדי עם פלסידו רומינגו בעת מסיכה שגערכה ככיתם בשוויץ, ("הם נתנו קונצרט של שירים גרוזיניים, היה ממש רליקטס. דומינגו אוהב מאוד שירים גרוזיניים"). ויש גם תמונות עם פרס (שמעון) ועם צ'יץ (להט) ועם מי לא, ואל כל תמונה מתווסף סיפור משעשע של הפרופסור, בעברית עילגת שהיא תערובת של אגגלית, גרווינית, עכרית ורוסית.

מרדי – חולצה לבנה, מכנסיים לבנים, נעליים לבנות – רווקא מכסום בשוויק, אם כי ישראל חמיר תישאר ארצו, וגם כפני נשיאים ומלכים יציג את עצמו כישראלי שנולר כגרוזיה. בשוויץ גם אוייב האנושות מספר אחת – השמש – אינה כה חוקה כמו פה כפלשתינה. הגכרת מרדי חולמת כל הזמן לחזור ולחיות בישראל. חום השמש מתקוז, לרכריה, מול החום האנושי הזורם כאן מן האנשים. החברה שלה פה, חלק גרול מן המשפחר, מה יש לה לחפש כבאול. אבל זה מה שיש. והיא הולכת אחרי בעלה, מציעה צ'וקולדה משוויץ, סודה בכוסות קריסטל והרבה מאוד סימפטיה. ההתמחות של פרופסור מררי היא כטיפול כסרטן

העור. ההתמחות של השמש היא בגרימת סרטן העור. פרופסור מרדי מבקש – כמעט אפשר לומר מתחנן – ללמר את האנשים בישראל כיצר לחיות בארץ הואת

מבלי לַתטוף את הסרטן הנורא הזה. לטענתו, רכים מאתנו ממש הולכים לקראת מותנו מכלי לדעת זאת, עושים את כל הטעויות האפשריות. הוא קורא לזה פשע, רצה, התאברות קולקטיבית. כדי להבין במה מדוכר חשוב לזכור לפחות עובדת־יסור אחת: אין קרני השמש בשוויץ או בנורווגיה או באנגליה (אם היא ככלל מצליחה לחרור שם מבער לענגים) כקרני השמש פארץ. לטענת מרדי ישראל היא אחת מהארצות שבהן קרינת השמש חוקה ביותר. והקרינה הזו הורסת כל חלקה טובה כגוף, אבל בעיקר את העור, שהוא החשוף ביותר. וכראשיוראשונה היא נורמת לסרטן העור. ולא צריך לכלות רווסא על שפתיהים כדי לחלות. אפשר סתם לעבוד כבניין או בחקלאות, או לעבור אימונים צכאיים באמצע הצהריים כלי כובע רחב שוליים וכגדים שמכסים את כל הגוף.

רדי (כתרגום חופשיג "אני מכיר מעט מאור אנשים החיים כארץ שצבע עורם לכן, שאין להם בעיות קשות מאור. אני רואה מקרים ואינגי מאמין. כאות אלי נשים עם סרטן במצב מתקרם מאור, הפצע כבר מוגלתי ומרמם כל הזמן, מתקלף, מציק מאוד, נהפך לצלקת שאי־אפשר להיפטר ממנה. אני שראל: כמה זמן יש לך את זה? אומרים ליו 'כבר הרבה שנים'. מה עשית כדי שיעבורו עונים לי שכהתחלה עוכו את זה, אחרייכן ניסו לטסל לכר, ביקשו מחרוקה שיתן משחה, ואחרייכן הלכו לרופא בקופת־חולים שנתן אנטיכיוטיקה ואמר שזה יעכור. וככה מפסירים זמן. וזמן – במקרה של סרטן – פירושו חיים. 90% מן המקרים של סרטן עור אפשר לרפא אם תופשים אותם בזמן. ככל פעם שאני כא לישראל אני פוגש עשרות מקרים של אנשים

שמגיעים אלי כשכבר מאוחר מדי. כולם נורא עסוקים כאן, אין זמן ללכת לרופא, אין זמן לטפל כמו שצריך, וגם פוחרים. יורעים שמשהו לא כסדר, אבל פוחדים. דווקא בארץ כמו ישראל. חייבים שתהיה מודעות עצומה לנושא הזה כרי להציל חיי ארם. אני רואה פה אנשים שלוקחים לדבר על סרטן. איך אשה לא מבינה את תנום שהיא יעזור. אם היא רגישה לשמש. היא תיראה כגיל

פלסטי, לא יעוור קילוף עור, לא תעוור הקוסמטיקה. היא תראה זקנה. כל השאר זה כלוף של כאלה שרוצים להרוויה כסף על הטפשות של הנשים".

פרופסור מרדי מכחין בין מה שהוא מכנה "סרטן לבן" ל"סרטן שחור". הלכן הוא זה שניתן לטפל כו בסלות יחסית. מדוכר כסצעים על העור שלעתים נראים גדולים ומכוערים מאוד, כמו כוויות עמוקות בתוך העור. השחור הוא המסוכן. זוהי המלאנומה, שכשהיא מתפשטת – כבר לא ניתן להציל רבר. 80% מאלה החולים כמלאנומה ימותו – אומרת הסטטיסטיקה היבשה ומעבירה צמרמורת של חרדה. ועוד משהו מתחום הסטטיסטיקה, גם הוא מעביר צמרמורת: אדם שנולד ב-1930. הסיכוי שלו לחלות במלאנומה קטלנית הוא 1:1500. לעומתו, תינוק שנולד עכשיו, הסיכוי שלו לחלות הוא ככר 1:150 בשנת אלפיים צופים יודעי רכר כי מכל מאה תינוקות שייולרו אחר יהיה חולה במחלה הקטלנית.

וכל זה כגלל האוזון. אותה שכבה שעוטפת את כדור הארץ ונועדה להגן עליו־עלינו מפני סרינת־השמש. מה שסרה הוא שבעשרים־שלושים השנים האחרונות הולכת שכבת האויון ונאכלת, משאירה אותנו חשופים יותר לחומה של השמש. האוזון מתכלה גם בעקבות זיהום האוויר שקיכל תאוצה אדירה במחצית השניה של המאה העשרים, אבל גם – ואולי בעַיקר – בגלל פיצוצים גרעיניים. זו אתת הסיכות שכשלהם עורכים ניסויים גרעיניים עמוק מתחת לארמה. אסון צ'רנוביל, למשל, אומר מרדי, זיעוע באופן דרסטי את שכבת האווון והפחית מכמותו, ויידרשו שנים רבות כדי שתכנה שכבה הרשה כמקום זו שנהרסה. בתנאי, כמוכן, שלא יהיו אסונות דומים.

'תשעים אחוזים תהסיבות לתלאנותה, סרטן העור הקטלני, זה השמש. כל אדם שיש לו פצע שאינו ווחרפא או כחס כהה על העור. שאין לו גבולות הוגדרים והוא תחבשם לכל תיני כיוונים – חשוב שיילך וויד להיברק אצל רופא".

"אין ספק שאחת ההשפעות של אסון צ'רנוכיל היא החמסינים הנוראים שאנחנו סוכלים מהם השנה. קרני השמש חוררות אלינו בערצמה הרכה יותר גדולה מבעבר, ובהתאם לכך גדלות גם השפעות קרינת השמש על העור. כשלושים השנים האחרונות הוכפל

פרום' מרדי ומטופלת. "היצלת לי את החיים", הם

"אגי הולך כל יונו גין יעבע לענטונה בכוסד לים, ועווצע נעוים עואוגורות: ינוד כולע אוגדים שעקגליה וונוו, אני כל הותן גשמש ואין לי ank arti .Tuni דעוד עשר עע"ש. אוו וויא תניד".

אני שומע שיחות של נשים שאומרות: 'מה כולם אומרים שמקבלים קמטים מהשמש. הנה, אני כל הומן כשמש ואין לי קמטים. נראה אותה בעוד עשר שנים,

השמש. הכעייה עם אכתון המחלה, היא שאצל כל אחד המלאנומה נראית אתרת. יש כאלה שאצלם זה גוש אחד שחור וגדול, ויש כאלה שאצלם זת הרבה גושים קטנים; יש שהפצע מדמם ויש שלא: יש שהוא מגרד וצורב, ויש שלא. האכחנה מאוד חשובה. בכל מקרה, כל אדם שיש לו פצע שאינו מתרפא או איזשהו כתם כתה על העור, שאין לו גבולות מוגדרים והוא מתפשט לכל מיני כיוונים – חשוב שיילך מיד להיברק אצל

"אם הייתי חי בארץ, הייתי דבר ראשון מחלק את

את המה. וזו הסיבה שחשוב שאנשים יירעו את מה היא תגיד".

האוכלוטייה לשתי קכוצות. בעלי עור כהה, שהם פחות רגישים לשמש, ובעלי עור לבן, שבשבילם השמש היא צת שעות על שפת-הים או עברו כמה שנים ממש אסון. אנשים מערות המורח הרכה פחות רגישים לסרטן העור מאשר אשכנזים עם עור בהיר. בהתאם לחלוקה הזו הייתי פועל בכמה מישורים. למשל בתועם אני הולך כל יום כין שבע לשמונה בכוקר לים. העלייה: אסור לשלוח עולים חרשים שבאים מארצות

"אין עבק שאחת ההשפעות של אטון צרנוביל היא החתטינים הנוראים שהיו "תשעים אחוזים מו הסיכות למלאנומה זה

השגה. קרני השתש חודרות אליגו בשוצמה הרבה יוחר גדולה תבעבר. ובהתאם לכך גדלווז גם השפעות קרינת השמש על העור".

הרכה מקום להרכה אוויר, רק מכותנה – ורק בצבע לכן. אני יש לי רעיון שאולי יום אחר מישהו יישם אותו, לעשות כרים שיש כהם חומרים אנטייסולאריים כמו החומרים הקיימים במשחות הסיזוף. לכה זה לא אפשריז צריך רק לעכוד על זה, לפתח את זה, ומי שיעלה על זה יהיה מיליונר. מכל העולם יכואו לכאן לקנות את הבדים שייצרו כאן. כמו שיש אימפרגנציה נגד מים או נגר אש, כך אפשר גם להמציא מטהו נגד

קרות לגור בנגב. כך ממש מסכנים את חייהם. צריך

לשלוח אותם למקומות כגליל. אנשים שבאו מארצות

חמות אפשר לשלוח לנגב. הם יוכלו לעמור בכך טוב

סכנה. בעוד עשו ט שני חייבים במה מדובר. חיילים כאלה חייבים

לשלוח לשרת במקומות אחרים, שם יותר קריר. ככלל,

לכולם – לכל התיילים – הצבא צריך להוציא תקנה

לפיה אסור לאף אחד להתאמן כשעות הצהריים

החמות. אפשר להתאמן מוקדם בכוקר, ובשעות

אחרייהצהריים והערב. למה לאז מה זה כליכך מסובך?

נכון, אגי צוחק כשאני אומר שוה לא מסובר. אני יורע

שזו אוטופיה, שזה חלום שאולי אף פעם לא יתגשם.

אכל לפחות זה מסכיר עד כמה חמורים הגזקים של

השמש כשכיל האנשים הרגישים כמיוחד. לפהות מי

שיקרא את הרכרים האלה יירע שהוא חייב להיזהר

להתלבש אחרת מאנשים שחיים ברנמרק. אסור בארץ

ללכוש בגרים מכדים סינטטיים, כי כך קרני השמש

תוררות ומגיעות לעור הרבה יותר מהר, ומזיקות הרבה

יותר. בארץ צריך ללכוש כגרים גרולים, שיט כהם

"אנשים שחיים כארץ חמה כמו ישראל חייכים גם

ולהישמר, בעיקר כקיץ חם כמו השנה".

כה גם לגכי חיילים. הצכא צריך להכיו

שיש חיילים שבשבילם לטרת כנגכ זו

"ויש גם העניין של הכובעים. איך ייתכן שדווקא בארץ כמו שלנו אנשים הולכים בלי כובעים: כאירופה הסרה כובע זה שיא האלגנסיות, ונשים מרבות לחבוש אותו, וכאן כמעט ולא רואים אשה עם כוכע. כך גם לגבי גברים. במקסיקו החמה יש סומבררו, בטקסס יש את כובע ה'קארכוי', ורק בארץ יש כובע סמבל שלא מצל על הפנים. צריך שמשרר הכריאות יקה את הנושא הזה, יעודר תעשייה של ייצור כוכעים, שיצרני אופנה ייצרו כל מיני דברים יפים ויעשו תצוגות אופנה רק של כובעים".

זה פרופסור שלווא מרדי - הולך עם הרעיוו עד הסוף, ככר נותן לאנשים להרוויה כסף, רואה בעיני רוחו את כל הנשים במדינה חבושות כוכעים אופנתיים ואת הגברים ככובעי־מצחייה מצלים כשלל צכעים. באותה נשימה הוא גם רואה תעשייה חרטה ופורחת, אנשים מתפרנסים מעבורה כתעשייה הזו, דוגמניות שמחות־בחלקן פוסעות על מסלולי התצוגות בבגרים לכנים, גדולים ומאווררים, עשויים מכדים מחומריכ אנטייסולאריים.

לפני הרכה שנים היח לו חלום למצוא תרופה נגד סרטו העור, לקבל לגיטימציה בעולם הרפואי, לערוך מחקרים כשטח הסרטן שיהיו מוכרים בעולם כולו. החלום הזה התגשם. מי יודע, אולי יום אחר יתגשם גם חלומו שכישראל לא ייצאו יותר אנשים לשמש החמה. ישמרו על עצמם, ואולי עקב כך גם לא ימותו מסרטן העור. הוא מצידו יעשה כל מה שאפשר, הרוכ בהתנרכות, כדי שזה יקרה. "מינוי" שנתי למרדי: גם תופעה חברתית

וופטור שלווא מרדי הוא בין השאר גם תופעה חבתית. יש בארע תרבה מאוד אנשים שיש ות נם מינוי לקונצרטים של התזמורת הילתומונית – וגם מינוי לסליניקה הקטנה של פודי נקרית־אונו. שרים, חברי־כנסת, וקות חנרה, כוכני טלוויזיה ורדיו יושבים אצלו מלח בצד "עמך" ומחכים שהפרופקור יבדוק פחם נעם או פעמיים בשנה, כאשר הוא מגיע לא לניקור. רובם קובעים תור שנת או תצי שנת פראש, מוסים לחידחס איכשהו ביומן העמוס של חצוומקור שמלא כבר עכשיו לשלוש השנים הנאת, אין יוצא ואין בא.

משר מקרי סרסן העור בארה"ב, והמחלה הזו נהפכת

לש לאט לאחת המגיפות הרציניות של המאה

קשום ואם כך הרכר בארה"ב, על אחת כמה וכמה

שנדות ויידעו כיצד להוהר מפני השמש ולהציל את

כעייה עם נוקי השמש היא גם ככך

או מושכניסים ואנשים אחרים שעכדו 📕 🗐 🖊

ית נשמש, כמשך שנים, והמצב שלהם חמור מאור.

לום גידולים על העור, חלסם ממאירים. אני שואל

יות איתה הם עוכרים היום, והם עונים לי שהם

"צים נמשרד ממוזג, אינם יוצאים לשמש בשעות

זמת ואו אנחנו ממשיכים לדבר, ופתאום מתברר

לשי עשרים שנה הם שרתו חמש שנים כנגב או נהגו

אלאת הנוק נגרם, הפרובלמה התחילה. רק שוה בא

" ניטוי אחרי עשרים שנה. כך גם הרבר לגני

שלפעמים הם מתגלים רק אחרי עשרים 🔳

א שלושים שנה. כאים אלי קיבוצניקים

י וווו, ולפעמים גם את חייהם".

לנו, דרך־אגב, צריך "מינוי". קשת מאוד לאשים חדשים להכנס לחבורה המאושרת אחוית על קחל הפציינטים של מרדי. לא ופיקולים של סנובה, פשוט משיקולים של זמן. נאפר הוא מניע לארץ חוא מקבל מציינטים שעות הכוקר המוקדמות ועד שעות חערב השוחות, ועדיין אינו מספיק לעמוד בלחץ

חלפון פצלצל בלי חרף, הדלת אינה נסגרת. לניתשים ושלוחים עם זרי פרחים ובונבוניירות חות בחלקו ופל.

ומכתכי תודה. עשרות אלכומים עם תמונות שמרדי מצלם בעצמו מספרים את הסיפור כולו. הוא מצלם פציינט לפני הטיפול – ואחריו. כמו מדזי מורית. והוא מראת רק את המקרים הקשים: שומות ענקיות, נידולים שמעוותים את כל הפנים. גידולים זרים ומוזרים על כל חלקי הגוף. כל זה לפני. אחרו־כן יש צילומי ה"אחרי" - אחרי מריחה אותה משחת קסמים שהופכת פנים מעוותות לחלקות ויפות, מסירה את חגידולים. מוחקת את השומות. אלמלא ראיתי במו עיני עשרות תמונות – הייתי גם אני מסרבת להאמין. הרי תפיד אמרו לנו שרפוארו אינה מעשה קסמים,

מחוללות נסים. האשה שיצאה כתשע בערב מפתח ביתו של מרדי, נרגשת עד דמעות, חשבה אחרת: "היצלת לי את החיים", אמרה לו נחוקה. גם בדרניה מפורסמת, ועתונאי, ואשתו של שר, וזמרת סיפרו

לי אותו דבר. ומרדי שומע את תקולות, צוחק מפת לפה, ועדיין נראה כלא מאמין שכל האושר וחעושר

13 Biaeala

השוטר משנת 1929, על רקע תא הגרדום בכלא ירושלים וכגדי תנדונים למוות המוצגים ב"היכל הגבורה" שהוקם שם.

> PALESTINE POLICE FORCE. CERTIFICATE OF APPOINTMENT.

Nº 612 Fc. Simha Khinkas.

having been duly attested in accordance with the Police Ordinance, is hereby appointed a member of the Palestine Police Lorce and is hereby vested with the powers, immunities and privileges of a Police Officer from this date. Date 10 19 128

Southern District

ADEA LAN

قد تقرر البينة عدراً في قوة بوليس فلسطين بموجب تأثون البوليس ومنحت له السلمة والاستئاه والاستيازات المطلة لفابط البوليس المنباراً من هذا البوم.

משמרת פלשחינה (איי). תעורת מנוי

offen single 612 from the will ...

אחרי שמניין נתאשרו בהתאם לפקירת המשמרת, נחמנת ביה לחבר המשברה של פלשחינה (א"י), ולפי ואה ספלאים את ידו בכח, ברשויות וביכויות כל

כפקח המשטרה במחוז ה י במחוד ה. זו זו-יהים מסט-פונה

"יכולתי למסור את הנשק ל'הגנה', להעלם, וככה לצאת מכל העניין. אכל שכל מקבלים רק לאחר מעשה. אני קיבלתי שכל כשהשופט אמר שיתלו אותי. לא עזר לי שהכחשתי לאורך כל הדרך, שעשיתי את עצמי טמבל ואמרתי 'לא יודע', 'לא זוכר'. מה להגיד, שרצחתי?

ת שמחה חינקים היו צריכים לחלות עד צאת נשמתו, לפני כ־58 שנה, במגרש הרוסים בירושלים. כבר הכינו לו את חבל התליה, מרוד היטב, ואף שקלו אותו כרי להיות בטוחים שהחבל לא ייקרע ברגע הגורלי בתא הגרדום של בית הכלא המרכזי. תחזית אופטימית העניקה לו מקום של כבור כבית-הקכרות הישן של תליאביב, כרתוכ טרומפלדור. היהודי הראשון שנדון למוות בתקופת המנדט הבריטי על ארץ־ישראל, היה כן 22 כשהורשע ברצה שבעה ערכים ביפו. תגובה אישית ספונטנית שמנעה פוגרום ערבי בררום תל־אביב עם פרוץ מאורעות הדמים של 1929.

שמחה חינקים לא ניסה מעולם לדחוף את עצמו לפוזה היסטורית. בקושי זכה לשני עמודים כספר בלתי מוכר ומעלה אבק כשם "השוטר העברי כתקופת המנרט". הוא לא נמנה על יקירי חל־אביב, וגם לא ושומן להדליק משואה לתפארת מדינת ישראל. חינקים צלל אל תהום השכחה הציכורית כשעבד בעיריית תל־אכיב ער שיצא לפנסיה. הוא גידל ילדים, שיחק עם הנכרים, ובתקופה שכה כל מי שלא עשה שום דבר כוחב על זה ספר – חינקים הקפיד לשמור על אלמוניות. אחרי הכל הוא אחר שעשה היסטוריה, לא מאלה שכותבים אותה.

הנָדוֹן למוות חי והוא היום ככן 80. אינו מולול כגורלו הטוב. "למדתי לא להיות מופתע. מי יודע מה ילד יוםז לכן חי ככל יום כמו בחומשה שיכולה להגמר ככל יום. כינתים אני מתעסק ככל. גוכר של ארגון חנרי ההגנה. חבר "הבונים החפשיים". הזמן עושה את שלו. עובר כמו בחלום. כאילו רק אתמול ירדתי

שמחה חינקים ירר מהאניה כששה באוקטובר 1925, כנמל חיפה. קיבל מהסוכנות הלוואה של ארבע לפתה־תקוה, וגר איתם כתנאי קימונה, כמרתף כרחוכ

צירומים: שמואל רחמני זיוסי זמיר

באגרש הרוסים בירושלים כבר הכינו לו את חבל החליה, ארוד הימב, לפי אשללות נרגו הגורלי. שתחה חינקים, היהורי הראשון שנדון לאות בתקופת האנדם הבריטי. היום בן מפ. חי וקיים ברתח־גו. היה שומר צעיר כשהורשע ברצח שבעה ערגול אשח שתנעה פוגרום בתל־אביב בפרוץ תאורעות תרכ"ט. מחר לכני 50 שנים.

Biagalo 14

15 **41362io**

- ועוד הצעה טריה נסו את פת אורז קלוי בטוסטר. טעים שגעון. המבצע מתקיים עד 23.9.87 בכל המרכולים ובחנויות המזון המובחרות.

הנרון למוות הראשון

טמל, פנענור עשר שנים נקרא על שמו של המלך

משכורה היתה 15 גרוש ליום. לא הרבה ליום מוסומעל תל־אביב. הכרורגל היה אהבתו השניה, -אַ אַר מהכוכבים של פעם - ליד השוער האגדי הי מער, האחים פוליאקוב, ומוטקה מאיר (היום מלי מנול "שלום"). שמחה חינקים, מקשר הימני, ת חונולן, והעיקר – מכקיע שערים מצויין. "אם תי מפחק היום – הייתי על הסום מהרולרים האלה, ימנות, מהנסיעות לחוצלארץ. אנחנו נסענו משנט לשחק בסוריה, ניצחנו וקיבלנו מכות עם אות הינקים שחקן כוב כמו משה סיני ולא מתבייש כלו על יד הגרויסה צילייגר ההוא מבית"ר, מה

> יופון קרא הועד הלאומי לנוער העברי להצטוף למשטרת המנדט. שמחה התגייס – שוטר רגלי מספר 612 במשטרת פלשתינה מ"ו - ואחרי שעבר קורס בכית הספר לשים תצב עם עור שבעה שוטרים יהורים כיפו. לתקר תחנה היה מתברך כשוטר בעל כושר גופני מל השנדה שהיה כרורגלן כוכב שיחקה לו. הציבו יוד קרוב לבית, שיוכל להמשיך לשחק בהפועל, הדה קרוב גם לנכחרת הכדורגל של המשטרה ייטה שטר חנועה, שכר של שש לירות לחורש, בין ל הסום. טוב לחינקים וסוב ליהודים. יכול מברי ה"הגנה" מפני פעולות וחיפושים: המנו הנריטים. הראש היה בכדורגל ובתענוגות דין של נכר צעיר עד שפרצו מאורעות 1929, בכ"ו

ב, מוד לפני 58 שנים. תקום "ביום חמישי, אני זוכר את זה כמו היום, מיסון ערכי מוסת ממסגר חסן בק לטבוח ביהורים. היה שלי היתה בצריף שעמד בסוף רחוב עליה. את אחרהצהריים שמעתי יריות מכוון יפו. לקחתי העונה ויצאתי לרחוב עם השוטר משה רוזנפלר מות השני היו הפרדסים משני היו הפרדסים "שרניר. מכוון תל־אביב הגיעו אלי כמה חברים "ועה" הנשק שלהם היה מקלות וסכינים. ידעתי מוס אורנים להם ערכים מצויידים ברוכים קו מהחורים להתפזר. וכאמת הערבים התחילו יה וחוניה התחילו להפצע. מצאתי מחסה ויריתי ע הפרוס. אחרי חצי שעה נהיה שסט. פתאום

מם שהקורפורל הערבי הראה לי את החבל שלי ארוז כשק, כדי ומחיר אותי, צחקתי לו כפרצוף. וואות שאני מצפצף עליהם. לא יודע מאיפה היה לי אומץ".

ל אוטו יהורי מתקרב מכוון מקווה־ישראל. מדום התחילו יורים עליו והוא נתקע. באוטו היו לי הנה החבר טולקה גוררון הכיר אותי. הוא רץ מינונ וצעק, 'חינקים חורגים את החבר'ה'. יבעק חינקים חורנים את החברה. ואם ויט פו להיות לא יתלו אותך. אים המים להרוג את החברים ברקובין פיינגולר חנינה. העיקר שאל תפחר. לא יתלו אותך. מימין עלרכרג גם הוא הצליח לכרוח לעברי,

אני היתי יהורי יחיר עם נשק. התחלתי לירות ליון הפרוס וככה להתקדם לצומת לכוון האוטו. יין לר ופחאם אני רואה מולי, במרחק 300 מטר, א של סביכת המאודע און הארבעה שלבוז זה בער בפנים, של סביכת המאודע און הארבעה שעה הסגיגור שרוויל נאם כחצי שעה הסגיגור אוויל נאם כחצי שעה הסגיגור

כאילו שום רבר לא קרה. ידעתי שהכנופיה ברחה לבית בפרדם.

"בתחנה כיקשתי מתנרכים. שלושה הצטרפו אלי, מצויירים באקרחים. רק לי היה רובה שמסוגל להרוג. נכנסו לפרדם וניגשתי לבית. שמעתי קולות של ערכים מחליפים תוויות מהפוגרום. פרצתי פנימה. הם ישבו על הארץ עם נכוטים ביד, אבל לא הספיקו לזוו. יריתי בכל אחר מהם כמה כרורים. הם היו שבעה ואני חיסלתי אותם אחד אחר. אחרי שלוש־ארבע דקות גמרתי, סגרתי את הרלת ואמרתי לחבר׳ה שכאו איתי: 'תלכו הכיתה. אנחנו לא מכירים".

הזכרון הצלול של שמחה חינקים משמר כל פרט. איש צנום כבית חריקומתי ברמתיגן. ריהוט מיושן, טלוויזיה צבעונית. "אני לבד וזאת הצרה. הברידות קשה. יש לי שני ילרים מסורים וגם הנכדים באים, אבל הם לא יכולים להיות לידי כל הזמן". בשבוע שעבר סבל כאבים חדים בכרכו הימנית, שריד ממגרשי הכדורגל מלפני 60 שנה – ואף לא צלקת מהסכנה הגרולה שריחפה על ראשו במבואות יפו המתלהמת.

חינקים שב לתחנת המשטרה. שמר על קורירוח

עליאש כשעתיים. שעה ארוכה התייעצו הכופטים, ובחמש ושלושים קרא השופט קורי את פסק הריו

חינקים: "השופט' הכריז שהוא מוצא אותי אשם ברצת. שבעה שמות של ערכים מנה, וכסוף אמר: 'אתה חיתלה עד צאת נשמתך, אלוהים ירחם עליך, והנציב העליון יקבע את מקומך'. כלומר הוא יהליט היכן לקבור אותי. מסודרים הבריטים האלה. אירגנו אותי לעולם הבא. אכל אני הייתי בחור צעיר כן 22. שהקן כדורגל מצויין בהפועל תל־אכיב, והיו לי עוד כמה תכניות לעתיד.

"השופט שאל אם יש לי מה לומר, והשבתי בשלילה. לא התרגשתי, כי הייתי בטוח שיש לפני דרך של הצלה. לא הייתי מוכן למות. בההלט לא. אולי בגלל שהייתי הנדון למוות היהודי הראטון, והישוב העברי כולו היה מאחורי. המשורר עמנואל הרוכי אפילו חיבר שיר כשבילי, 'למה זה פחרת', אפילו שאני לא פחרתי בכלל. לא נראה לי שיתלו אותי. ניה זאת אומרת לתלות אותיז אני אתן להסי בתור שוטר, בהור

> הכותרת הראשית על משפט חינקים באחד מעיתוני התקופה: "לא פחדתי בכלל. לא נראה לי שיתלו

לגשה עומה בכל הני וישב העבר-כל ב מטקר הדיו

וחזר לשינרה. בערב עוד ניסה לנקות מהרובה את סימני הירי במים, סורה ושמן, אכל הפיח לא ירר. הוא המשיך לעבוד כאילו כלום לא קרה, ולא הבחין כטבעת המתהדקת סכיבו. כעבור שכועיים נעצר כחשור ברצח. המשפט התקיים ביפו. חינקים הכחיש. הוועד הלאומי שכר את מיטב עורכי־הרין היהודיים של אותם ימים כדי להגן עליו: ד"ר מרדכי עליאש, שבריך ישראל בלונרון אחרי הקמת המרינה, מנחם דונקלבלום, יעקב הניגמן והמתמחה שלהם יצחק אולשן, לימים נשיא בית המשפט העליון. ערויות של ארבעה ערבים נגדו נפסלו. לא כן קביעתו של מומחה לבליסטיקה כי התרמילים שנמצאו בכית בפרדס גורו

> "יכולתי למסור את הנשק ל'הננה', להעלם, וככה לצאת מכל העניין. בשכיל מה הייתי צריך את זה", הוא אומר היום. "אבל שכל מקבלים רק לאחר מעשה. אני קיבלתי שכל כשהשופט אמר שיתלו אותי. לא עור לי שהכחשתי לאורך כל הררך, שעשיתי את עצמי טמבל ואמרתי 'לא הייתי', 'לא יורע', 'לא זוכר'. טמבל. מח להגיר? שרצחתיז כזה לא הייתי מוכן להודות, מפני שבין כה וכח הרגשתי ששלושת השופטים הולכים לרון אותי לתליה. לילה לפני גזר־הריו, כא אלי לתאי עורך־דין עליאש ואמר: 'שמחה, אנחנו יורעים שירונו אותך למוות. אל תבהל. יהיה ערעור, ואם הערעור לא יתקבל נפנה למועצת המלך ונבקש

מהרובה של חינקים.

כניסה לבית המשפט ביפו היה משמר כבד. חיפשו בכלים של כל הנכנסים. הבריטים חששו שירה בלארי הגנה' תו שבו הולכים לשתרר אותי בכוח. זה היה ביום את עדים רצים עם סכינים ומקלות וצועקים. רביעי, 5 בפכרואר 1930", וכך תאי העותן דבר את האים רביעי, 5 בפכרואר 1930", וכך תאי העותן דבר את המה או מדע ברך ומתחיל להרביץ, יריתי חמש השעות האתרונות של המשפט: "בכוקר העיר הנאשם המונרס לית היה מדע ברך ומתחיל להרביץ, יריתי חמש השעות הארונות של המשפטי לית היה שור מהם לא נשאר בשטת. זרקו הכל, עצמו מלברו עראה ההגנה רק ער אחר, את מהנרס אמיה מלוח, והסתלקו. אבל איך אפשר היה עירית תליאכיב להעיד בעניין המחקים ושתח הראיה ליתו מלוח, והסתלקו. אבל איך אפשר היה ערית תלאכיב להע" בעל איך אפשר היה עירית תלאכיב להע" בעי בער בשמעו דברי של סביכת המאורע, אתרי הצוריים נשמעו דברי של סביכת המאורע אחרי הצוריים נשמעו דברי של מנוגור של הארכעה שלנוז זה בער בפנים,

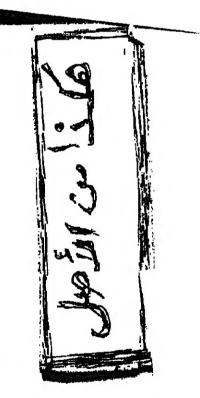
צעיר, לא חשבתי הרבה. כולם היו נרגשים חוק מיני. לא התעמקתי במחשבה מה זה להיות נדון למיות.

"אתרי גזר הריז כאו חברי השוכרים היהודיים לנחם אותי. העיתונים כתבו שבישוב היהורי היתה התרגשות עצומה לקראת פסקיהריו. באותו ערב. כשנודע שרנו אותי למוות, נסגרו כל בתי־הקולנוע בתליאכיב. או זה עוד היה ראינוע. כירוסלים היה קונצרט והיהודים עובו את האולם לאות מחאה. כך שמעתי אחריכך. אני זוכר רק איך מנהל בית הכוהר כבל אותי ברגלי ובידי אל סני פוטרים, וככוקר לקהי אותי מיפו לירושלים במכונית אסירים שחורה. מפקד הכלא בכבודו ובעצמו הוביל אותי והזהיר: 'סמעתי שבלארי הננה רוצים להוציא אותך בדרך. אז דע לך, שאתה מקבל ממני את הכרור הראשון'.

"בדרך לירושלים, ליד בית דגן, היכב שלנו האש פתאום וירד לצד הכביש. אמרתי לעצמי: אוי ואכוי, זה הסוף. לא הספקתי לחשוב, ושני השומרים שלי הרימו אותי כמו צעצוע. בחוץ המחינו טני טקכים. זה ה־ה מבצע הטעייה מתוכנן. הם הכניטו אותי לטקסי אהר וככה נסעו למגרש הרוסים. מנהל הכלא כירושלים, שנועד להיות גם התליין שלי, נתן פקורה להעמיר אותי בפינה, והורה לסוהר להכיא לי את הבנדים הארומים ואת הכובע השחור. אחרי שהלכישו אותי בכגרי הנרון למוות קראו לנפח כהצמיר לרגלי שרשראות במשקל שנים־עשר קילו ודפק אותן בניטים, ואת הידים כפת כשרשראות ששוקלות ששה קילו. בקושי היה אפשר לזוו.

"הכניסן אותי לתא הנדונים למחת, צינוק מספר סיר לעשיית הצרבים. ישכתי בשורת הצינוקים עם רוצחי היהודים במאורעות תרפ"ס. הרוצהים הפפלים ביותר. שמעתי והבנתי מה דיכרו בתאים הסמוכים. מתפארים איך שחטו יהודים בתכרון וצפת, איך אנסו ובווו. אני הקשבתי והתפוצצתי בפנים. הם ידעו שהרגתי ערבים. אכל כששאלו אותי "לכמה שפטר אותרז' שיקרתי להם ואכרתיו 'וואלה חמש שנים'. זהם,

17 Macalo

(המשך מהעמוד הקודם)

שגם על ראשם היה עונש מוות, כעסו והתחילו לדפוק כשרשראות הכרול.

"קשה להעביר את הזמן כצינוק המוות. לא נותנים לך לקרוא. בימים הראשונים גם אסור היה לקבל ביקורים. אתה הולך כתא הלוך ושוב, מחכה לערעור או לביצוע גזר הדין. ביום התליה סוגרים את בית הסוהר. שקט דממה. שומעים רחש של זכוב. כולם עצוכים. אתה לא רואה, אבל שומע את כל השלבים. ויכול לדמיין כריוק מה קורה. הדלתות הנטרקות. עכשיו הגרון אומר מלים אחרונות. עכשיו מלכישים את השק השתור לראשו. כולם שומעים את חבטת הדלת הנפערת מתחת לרגליים כתא הגרדום. את חכטת הנפילה ושבירת המפרקת.

"הכרתי שם את אכו־ג'ילדה, שודר ידוע שהפיל חיתתו כאותם ימים. איש מרשים. שם דבר בארץ־ישראל הרכה שנים אחרי שנחלה. היו לו לחיים ארומות ושפם גיבורים גדול. הוא היה שם ממש מלך. 'מאליק אבורג'ילדה' קראו לו כולם. כל האסירים הערבים התפללו כלילה לפני שתלו אותו. רגע לפני שנתלה צעק אבו ג'ילדה 'תהיו ברוכים חברים'. אז שמענו את רעש הנפילה.

ינתיים נמשכו ההכנות להוצאתי להורג. לכל נרון יש חכל משלו, חכל חרש, ששומרים עכורו כרגע שנכנס לבית־הסוהר. כל שבוע שקלו אותי שאתאים לחבל, שלא ייקרע. זה לא מצחיק. רק כיום שהקורפורל הערבי הראה לי את החבל שלי ארוז בשק, כדי להפהיד אותי, צחקתי לו בפרצוף. להראות שאני מצפצף עליהם. לא יודע מאיפה היה לי אומץ. אולי בגלל שהיתי צעיר וספורטאי ואמרתי לעצמי: תהיה גבר. מצכ־דרות היה רע אכל לא התייאשתי. לא היו לי סיוטים מחבל התליה. גם לא פתרתי. שום חשבון נפש על מה שעשיתי. הלא הגנתי לכרי על רחוב הרצל ועל שכונת שפירא, ואם לא הייתי שם היתה שחיטה גדולה של מאות יהודים. ירעתי גם שכל הישוב אחרי, ושיש

"כעבור מספר שבועות באו לבקר אותי מנהיגי היישוב משה שרת, יצחק כן־צכי דב הוז. כולם עודרו אותי ואמרו 'אל תפחר. לא שכחנו אותך'. הרב אריה לוין המנוח, רב האסירים, היה בא כשבת להתפלל, ונתנו לו לכקר גם אותי. דרך האשנכ היה אותו כירי, לוחץ ואומר: 'שכת שלום שמחה, תגיד אתי את הפסוק קווה לה' חזק ואמץ לכך וקונה לה'. ואתריכך מוסיף: כולם רואגים לך כחוץ. אל תפחד. אנחנו נראה אותך חופשי'. זה כאמת היה מעודר.

"כשדנו אותי למוות זה לא נראה לי רציני ומוחשי. לכן לא דאגתי. אבל כשהורידו את זה למאסר של 15 שנה, נבהלתי. מה יהיה איתי? 15 שנה זה המון זמן!"

"ישכתי בצינוק המוות כדיוק אדכעים יום, עד לערעור. ד'ר עליאש טען בבית המשפט כי הריגת הערכים בפורס לא היתה בכוונה תחילה. השופט קיבל את הטענה, אבל כסוף הריון אמר לי: 'אני מצטער מאר שהחוק לא מרשה לי לתלות אותך, למרות שאתה רצחת יותר מאדם אחר'. הוא לא הוריע לי מה החלים, אכל ד"ר עליאש לחש לי: 'חמש־עשרה שנים מאסר עם עבודת־פרך', ואני חשבתי כלכ: ריבונו של עולם, מה יהיה איתיז מה יקרה ליז חמשיעשרה שנה זה המון זמן! רק עכשיו זה התחיל לחרור למוח. אתה מכין,

כשרנו אותי למוות, זה לא נראה לי רציני ומוחשי, ולכן לא דאגתי. זה לא נקלט. אכל כשהורידו את זה למאטר של חמשיעשרה שנה, נכהלתי. על זה אי אפשר היה לערער. ועוד עם עבודת פרך כחצינת אכנים עם יריים ורגליים נתינות בככלים, בכחצבות שליר זכרון־יעקב. אני כשוטר הובלתי לשם אסירים אהרונסון. אנו כולנו תפילה שגור אריה יהודה ישוחרך

כל השנים היסות?' "הורעה רשמית על המתקת העונש לא סיכלתי. אבל בחוץ כולם כבר ידעו שהחליפו לי את התליה

לחמש־עשרה שנה. מחוץ לכיתיהמשפט במגרש הרוסים התאספר מאות ערבים שהניפו דגלים שחורים וצעקו שאם לא יתלו את חינקים לא יתלו גם את הנדונים שלהם. היתה הרגשה קשה. המשטרה נאלצה להכריה אותי מהדלת האחורית של בית המשפט. עדיין נְדוֹן למוות לכל דבר. הייתי כבול בידיים ורגליים ולכוש בכגדים הארומים והכובע השחור.

"גם החזירו אותי לצינוק הנרונים למוות. שכבתי שם עוד חמש יממות. הבריטים חששו מתגובת הגרונים למוות הערבים, כשיוורע להם שלא יתלו אותי. אחרי חמישה ימים הגיע פסקיהרין של העירעור להנהלת הכלא. ריכזו את כל האסירים בחצר תחת משמר כבר, ואותי הבריחו לנפח כדי שיטיר מידי ורגלי את

השלשלאות. נתנו לי את כגדי האזרחיים והעכירו אותי לתא רגיל עם המישה אסירים, כולם נתיני חוץ. מדוע דווקא לשם? כי בינתים שלחה הסוכנות היהודית עורך־דין מיותר לפולין שהכיא לארץ את התעודות המוכיחות שאני נתין פולני, ובתור נתין זר מגיעות לי הטבות שונות כמו מיטה, שתי שמיכות ואוכל מבחוץ,

"מצבי השתפר. מהמסערה הקואופרטיבית בירושלים הביאו לי כל יום ארוחות טובות. 'עבורת־הפרך" שלי היתה כציור שלטים. אכל חוץ מזה החיים בכלא היו מסוכנים כי הייתי שם בין מאות ערכים, כהם רוצחים ואנסים. מדי יום שמעתי מתלחשים: 'זה העארס שהרג שבעה מוסלמים'. הם הין מוכנים לרצוח אותי. הייתי מאד עירני. נזהרתי מאד מאד במסדרונות במעברים. שיחרתי אסירים וסוהרים בסיגריות והם עזרו לי. הם שמעו שיחות של הערבים והותירו אותי: היום אל תלך לשם, מחר אל תעשה את זה. ואני שמעתי בקולם.

י לא ישב איתי בניתו שנווט בבל שאתריכך היה שר האוצר בישראל, אבל אז עוד קראו לו קוזלובסקי, שנאסר יחד עם עוד שני מנהיגי פועלים מכפר סבא, יוסף בנקוכר וראובן שרייבוים. ספיר היה כבר אז כזה גדול עם קרחת. הם נאבקו על עבורה עברית, ובקייץ 134 נרונו לששה חודשי מאסר על הפרת הסדר. הם ישכו בחדר שלי שלושה חודשים עד לשחרור. היו קמים מוקדם בכוקר ונלקחים לעכודה בארמון הנציב. בערב חוזרים לתא עייפים, אוכלים, קוראים ספר וגרדמים. הרכה לא דיכרו על עצמם. עזרתי להם כמה שיכולתי נמזון טוכ ובמשלוה מכתבים התוצה. האנגלים הרשו לי לצאת עם שוטר לספריה הלאומית על הר׳הצופים, להחליף ספרים עכור האסירים. הייתי נפגש כספריה עם משה שרת, ועם דב הוו וגם עם יצחק בן־צבי ומעביר להם הודעות. בפתק אחד שעור נמצא אצלי כתב כנקוכר לדב הוז שעמר לצאת ללונדון, שינסה לסדר לי הנינה ביום ההולרת של

"לפניהם ישבו בחרר שלי שלושת החשודים כרצח חיים ארלוזורוב: אכ"א אחימאיר, צכי רוזנכלט ואברהם סטבסקי. הם טענו שלא ידעו שום רכר וקיללו כל הזמן את סימה ארלוזורוב. טענו שוה ערכי אחר שרצח. אני ראיתי את מסדר הזיהוי, איך סימה ארלווורוב מזהה את סטבסקי. לפני שיצא סטבסקי לבית־המשפט הוא אמר לי 'אגי מוכן עכשיו לחתום על עשר שנים".

אכ"א אחימאיר הושפע ממעשהו האמיץ של חינקים וכתב לו הקדשה בפנקם קטן שהמז הגיבור שמחה חינקים הציל את כבוד ישראל שחולל על ידי 'קרושי' חברון. הקרושים נרקבו מומן בבית הקברות כחברון וחינקים חי לעת עתה בכית הסוהר המרכזי בירושלים. השם שמחה חינקים חי בליבות טוכי הנוער הישראלי. השם שמחה חינקים, שם כבור לישראל, כמו השמות יוסף טרומפלדור ושרה מדעתי את הקושי: אכל פתאום תפסהי את עצמי, מהסוגר ויעמוד בראש תנועת הנוער הישראלי, תנועת

הציונות הרבולוציונית. תל־תי. אב"א אחימאיר, פָּורים ואמרתי: חינקים אתה עשוי מברזל וגם עכשיו אתה לא בוכה. לא בוכה אבל חושב. 'ריבונו של עולם, אני בן תרפ"ב, בית הסוהר המרכזי, חדר מספר 19, ירושלים". 22 ולא אצא לחופשי לפני שאהיה בן 37. ככה ילכו

ינקיס: "אחימאיר קבע שאגי אהיה מנהיג הנוער הרבולוציוני אבל אני יצאתי מהכלא עם חולצה כחולה. כל השנים הם ניסו להניר שחינקים משלהם. אני הייתי איש ה'הגנה' ומפא'יניק כל השנים, ואני מפא'יניק ער היום. שבע שנים ישכתי בכלא עד שקיבלתי חנינה מהוד מלכותו קינג ג'ורג'. השתחררתי בששה ביוני 1936 יחד עם ארכעים אסירי עולם ערכים. עד היום הזה, למרות שאני לא רוצה להגיד מלה רעה על ראשי הישוב שעשו הכל להקל עלי, חורה לי שהחצינה הזאת כאה מצד הערכים.

"האמיר עבראללה, שנסע לאנגליה ליום ההולדת של המלך ג'ורג' החמישי, הוא שהצליח לשחרר אותנו. הוא אמנם התכוון רק לרוצחי חברון, אבל למען האיוון החליטו האנגלים שמול עשרות רוצחים ערכים ישוחרר גם אחר חינקיס. אני אומר היום שהייתי מוכן להמשיך לשבת אם היו מבטיחים שהם לא ייצאו". כששותרר, היה מועמד לגירוש מהארץ, כאזרח פולני. לאחר התערבות הורשה להישאר וניתנה לו תעורת נתין

"עם הרוגי המלכות של אצ'ל ולח'י היתה לי סולידריות ברגש, לא בפוליטיקה. ברור שזה כאב לי. אבל לא עשיתי כלום למענם".

חינקים: "כשיצאתי מהכלא כאו החברים ולקחו אותי למנחם אוסישקין בסוכנות. הוא אמר לי מלים יפות, שאני גיבור, כמו שאומרים. משם נסענו באוטובוס לתל־אביב. ראש העיר מאיד דיזנגוף קיבל את פני. 'נו בחור צעיר, מה אתה רוצה לעשותו הוא שאל אותי. אמרתי שאני לא יודע. נכנסתי לכלא בתקופת הראינוע. יצאתי, ויש דבר חרש שקוראים לו קולנוע. רוצה קצת מנוחה להתרגל לסביבה ולאנשים ואחריכך רוצה לעבוד. דיזנגוף אמר למנהל מחלקת המים: 'תקבלו את הבחור לעבודה', וככה נשארתי פקיד בעיריה עד שיצאתי לפנסיה. לא פקיד קטן. כשהיה מיכרו לתפקיר עוור מנהל אגף הנכסים ואני רציתי לקבל אותו, הלכתי לפנחס ספיר, זה שישב איתי בכלא ועכשיו היה שר חשוב בממשלה, וביקשתי שיכתוב פתק לטוכתי. ספיד אמר: 'אני לא נותן פתקאות, אבל יהיה בסדר', ובאמת קיבלתי את

מאמרים. כתור חבר כ'הננה' השארתי את התגובה

את הילרים. לא מומן חגבו את יום הולדתו ה-80 תא הגורום ממנו ניצל.

ללכי אני מקבלת

ריבית זכות יומית כבר מהשקל הראשון ועד 5,000 שקל לל

פועלים בשבילי - זה חשבון עיקרי

ווה לא הכל.

זמן קצר לאחר השיחרור הכיר שמחה חינקים את חנה, עולה חרשה מגרמניה, ומייד התחתנו. נולדו להם שני בנים, חניגה ואלחנן. ב־1940 התגיים לצבא הבריטי. אחרי המלחמה חזר לעיריה. ערב הקמת המדינה, כמאכק המחתרות, כבר לא שמעו עליו. נשאר חבר כ"הגנה" אך לא שותף בשום פעולה ומלבר פעם אחת כשנשלח בחשאי למחנה המעצר במזרע, הודות לקשרים טובים שפיתח עם מפקד המחנה האירי מהימים שהיה סגן מפקד הכלא בירושלים, כדי שיעניק תנאים טוכים יותר לעצירי ה"הננה"). שמחה חינקים עשה את שלו. איש ה"הגנה". הראשון והאחרוו שנְרוֹן למוות פינה את הזירה לגיבורים אחרים. חברי אצ"ל ולח"י שניתלו ככלא עכו או פוצצו עצמם ערב התליה בכלא ירושלים. חינקים אומר: "היתה לי איתם סולידריות ברגש, לא כפוליטיקה. ברור שזה כאב לי. אכל לא עשיתי כלום למענם. לא כתבתי מכתבים ולא

חנה חינקים נפטרה ב־1954. שמחה גידל לברו עכשיו הוא נוסע עם הנכרים לירושלים, ל"היכל הגבורה" שהוקם כבנין ביתיהסוהר המרכזי, להראות להם את התא בו ישב, ואת הפינה עם קטעי העיתונים חמוקרשים למשפטו, עם הבגדים האדומים שלכש, ועם

אני נהניח מריבית יומיח של 7% לשנה על כל יתרת זכות שיש לי בחשבון - החל מהשקל הראשון ועד לסכום של 5,000 ש״ח ! זה כדאי לי. כי אני יודעת שגם כשיש לי יתרות זכוח קטנות כחשכון העו"ש וגם כשמצטברים סכומים גדולים - הכסף שלי עובד בשבילי. אני נהנית גם ממשיכת יתר כסכומים גבוהים במיוחד, כלי לשלם ריבית חריגה. יש לי פטור מלא מעמלות ניהול על כל פעולות החסכון וההשקעה שלי. ואני גם זכאית לכרטיס "ישראכרט" מיוחד לחקוטה של שנתיים ב-50% הנחה. עבור כל היתרונות האלה אני משלמת עמלה

חודשית של 1.75 ש״ח כלכד. יש לי חשבון גם ככנק אחר... אכל פועלים עבורי זה החשבון העיקרי. כי רק כנק גדול כמו נק הפועלים יכול לתת לי שרותי בנקאות מתקדמר כומה שאני דורשת.

בחשבון ה"עו"ש סופר רווחי" שלי בבנק הפועלים

כוא גם אתה לנהל את החשבון העיקרי שלך כבנק הפועלים ותראה איך פועלים טוב יותר,

נוא ותראה איך פועלים טוב יותר

יהונתן גפן

שלום אדוני המלך

להקלה מחרתיים, אבל הוא לא יכול לומר ולא כלום בוף בית־ינאי, לידיעת המגעילים". משהו כזה.

אתה שואל את עצמך: איך האדם שהמציא את את הבעייה הדביקה הואת פעם ולתמיר. הים הוא הקייצית, ושמה מחכה לך החיה השורפת, עוכרת

אתה כורה מהמיקרובים ונופל על המרווות. איפה צה"ל המהולל?

הלנצח נאכל רבק?

לאט לאט נדקמים יחסים. לאט לאט הם כאים, הרוסים. הם ככר לא רק מונעים עלייה ומספקים לנו תעורות טראבניקי, אלא ממש משוחחים איתנו, ומדברים על יחסים של ממש. וכיון שעל אמריקה נמאסנו לנמרי, לא נשארו לנו הדבה בדירות אלא ללכת על זה. אין לך דבר גמיש יותר ממרינה קסנה וציתנית שמחפשת מעצמה שתלטנית לבילוי כשעות הכוקר.

הדוסים באים. אני כבר יכול להרגיש את נשימת זבוב בעורף חתם שלנו. כילר שנולר במושב רוסי ל, היכן שרכלבסקי ונחמקין היו מרקלמים את פושקין מתחת לקסקס קולאקי, וסכתי עליה השלום הביאה איתה מאוקראינה מליון שכועונים ברוסית ("אונאניוק") שיספיקו לה לכל תקופת העליה והתקונה, והיא קראה בהם בשקיקה העולה אפילו על לבון זה ניראה לי מבעי לגמרי לוקום איתם יחסים.

מוספרות המערבית, ואני לא אתפלא אם בעור עשרים.

כשאתה יורד לים לצגן את בני קריאת עיתון המעמר שלה, ששמו היה 'דבר הפועלת'. את עלום הנמוכים, אתה שואל את עצמרו האם וויינו א לא תהיינה, המנעילות הללו, ודביקות לכל ואיפות, הספרות הדוסית הקלאסית משובתת יותר

– שלום כני היקרים. - איפה היית ומה עשיתן

(מתוך משחק ילדים בו על המשתתפים לנחש מה עשה המלן לפי התנועות ותמימיקה שלו)

- הייוני ב---– ועשיתו---"

החואי יודע להגיד שמחר יהיה רומה ויש חשש שנה הנכרים שלנו ילמרו רוסית במקום אנגלית, טולסטוי במקום פוקנר, ושאיפת הנוער תהיה לרדת בקשר לעומס המרוזות: "מחר צפריות שלוש מגעילות למוסקבה, אחרי הצבא, ולעשות כמה רובלים לא מכבר היתה כתכה בטלוויזיה על הרוקנירול

הפנצילין ואת אלוהים, והגיע לידה – לא יכול לפתור - הרוסי, להראות לכם עד כמה הם פתוחים, הכובייטים החדשים. הם יכולים לטלוח לנו את הצכא הארום המקום היחידי אליו אתה יכול לברוח מכל החלאה - להופעה בפארק הירקון, ואנחנו נשלח להם את מתי כספי ונראה להם מה זה סמבה. בקרוב גם נשלח שליחים ללובי היהודי בלנינגראד, לשרולה הרוסית,

מה הבעייה לשלוח כוח קטן לעומק הים ולחסל אותן במוקדים שלהן, אחרי ריכוך אווירי כמובן. ריכוך אווירי זה תמיד טוב. ואם זה לא יצליה, תמיד אפשר לחשוב על איזה "טראנספר" זעיר.

ושוב הרתיים, שבת ואין שלום

להתרמות המכורתיות.

לארץ ישראל. לט מיי שיכל גוו

ביום שישי בערכ נסעתי בחוצות נתניה, עיר החודש, וכרככי שני ילרים קטנים שהגיעו מחו"ל לחופשה. הייתי אמור להוכיל אותם לכתוכת מסויינית בעיר. הם היו עייפים ולא מצאנו את הכית. לשמהתי ראיתי זוג אזרחים פוסע כתוך החנועה הכואנת. לנכר היתה מגבעת שחורה וזקן תואם. לאשה מכפחת הכודה ושמלה שטאטאה את המדרחוב. שמחתי לקראתם, ושאלתי לכתובת המסויימת אותה אני מחפש כדי להשכיב את הילרים העייפים שמאחור. לסליחה, אולי אתם יודעים איפה זה פה רחוב

כשנהיה בצרות, נתייעץ עם רוסיה כה לעסות.

ונילחם ביחר להוצאת היהודים מאכריקה, בהורה

"שכת שלוכו", אמר לי הנכר בחיוך. "שבת שלום, רחוב סמילנסקי כבקשה..."

מה. אתה לא מרכר איתיו "שכת שלום."

והכל בחיוך שאיני יכול לחאר אותו אלא כחיוך נבוי. ואני חושב לעצמי: ואולי זה מיקרה של פיקוח

נפש, שדוחה כירוע חיוכים נכויים? אכל הווג ממשיך להפגיז עם הסיסמה שלו: שכת שלום. ואנחנו מתרחפים מהמקום, מחפשים מישהו קצח פחות יהודי שיעזור לנו למצוא את הכתוכת שלנו, אם ירצה השם.

שוכול הול בול בולול דני פרומצ'נקו: "פעם היו לי שלושה תחבובים, ים בוכוניות ונשים". בתמונה הקטנה עם ידיד נוסף, הפסנתר, 23 macaio

CATANOGRAPH SHAPER STATE STATE STATES

דני (ייפסק זמן") פרומצינקו. 38. איש עסקים. ילד שוקולד שנולד בבתי השוקולד בתייא למשפחת השוקולד. ייעליתיי, כמובן. אז עדיין לא פרחו וורדים בגליל. היום הוא בעניין של מירוצי מכוניות. לפני שנה וחצי מכרה המשפחה את מניותיה בייעליתיי לרויד פדרמן, אבל גם עכשיו איש לא יעלה בדעתו לארגן בעבורם ייום סרטיי. לא לחינם אמר פעם לוי אשכול: יילא כל אחד יכול להיות פרומצינקויי.

מְאָת אבי מורגנשטרן צילומים: שמואל רחמני

ני פרומצ'נקו יושב כנינוחות במשרדי ירתון הרכב שהוא מנהל. חרד קטן,
שולחן בינוני וכסאמנהלים גדול. הוא לא לבוש חליפה וגם לא מחזיק
מזכירה צמודה שתסנן בשבילו שיחות טלפון. מכנסי ג'ינס, נעלי
התעמלות ותולצה אופנתית. פרומצ'נקו מניה רגליים על השולחן, לוגם
דייאט קולה בעניין השומנים המיותרים במרכז הבטן ומנסה לשכנע אותך שלהיות
כן של משפחת פרומצ'נקו זה לא "ביג דיל". לוי אשכול חשב כנראה אחרת. בשאמר
לפני שנים רבות: "לא כל אחד יכול להיות פרומצ'נקו".

רני פרומצ'נקו (38) יכול היום להרשות לעצמו להתפנק כניהול ירחון הרכב "אוטו". הוא מקריש לכך שעות רבות כשבוע, נהנה מכל רגע לרבר לציבור אליטיסטי. גם עוזר לאחיו בניהול "פינגווין", הריסקוטק הצעיר והמאר עכשווי. פעם עניין אותו ציכור רחב יותר. חובכי הממתקים של "עלית". רני פרומצ'נקו שייך למשפחה שכמשך עשרות שנים זוהתה עם המתוק־מריר הזה, אכל לפני שנה וחצי מכרו הוא, אחיו עמי ואלון ואכיהם יעקב את מניותיהם ב"עלית" לרויר פררמן.

זו לא היתח הליכה מרצון. "עלית", לרבריו, טבלת בשנים שלפניכן ממלחמת ירושה וקרבות על הכתר. הרבה מאבקייכות מאחורי הקלעים. מריבות קולניות, סבטוכים, אינטריגות. השוקולד נהפך כולו מריד. גם יריביו ב"עלית" יאמרו על דני שהיא, אולי בניגור לאחיו, הצריק את סכומי הכסף הגרולים שהרוויה במיפעל, את מכונית הבלייזר המדודרת וכל שאר ההטבות. שהוא איש מקצוע מעולה. הם לא נסחפים רחוק מרי, כמובן. אחרי הכל - את מכונות השוקולד לא הוא ניקה.

התפקיד הראשון של דני ב"עלית" היה עוזר למנהל ייצור. משם התקדם הלאה במהירות. סגן מנהל מחלקת ייצור, ניהול המיסעל ברמת־גן ולבסוף – מנהל טכנולוגי ואחראי על כיקורת איכות קונצרנית.

דני גרל בתל'אביב. המשפחה התגוררה כרחוב הוברמן, ככתים שהורות למשפחת פרומצ'נקו זכו לכינוי "כתי השוקולר". משפחות האחים אכא ויעקכ פרומצ'נקו היו מעשירי ישראל. אבל בבית־הספר, אומר דני, לא הרגיש מיוחס. "היו לי הברים מכל הקשת החברתית־כלכלית. הייתי תלמיד טוב בסך הכל, קצת שובב. מרוב ביקורים בבית־הספר לאמא שלי היה כסא קנוע בחדר המורים. היתה לי תפיסה מהירה. אף פעם לא ראיתי צורך כהכנת שיעורים. הייתי עורא אותם בעליפה. המורה נורא התרגו כשתפס אותי. לא הכנתי למה. ביסודי הלך לי קל

נאמן לסיסמה של סכו אליהו "אין זו בושה להרווית כסף, זו בושה להפסיד אותו", דני החל לגלגל כספים כבר בגיל 16. יחד עם חבר מהכיחה היה מצלם את החבר'ה כמסיבות וטיולים כיתתיים ומוכר להם את התמונות. "הייתי או צלם חוככ. מהכסף שהרווחנו מהתמונות קנינו ציור שאו היה שווה הרבה כסף. הרווחנו הרבה, לא מרובר כאן במאץ' לביזנס. זה היה יותר עניין של הוכי. אבל כבר או השגעון הגדול שלי היה רכב". מרגיש רני.

בשנת 60' התפוצצה פרשה שלא הוסיפת כבוד למשפחה ול"עלית". אביר של
דני הורשע במתן שוחד לשוטר תגועה. בכתב התביעה נאמר שיעקב פרומצ'נקו,
שנתפס נוסע במהירות מופרות במכונית הקרילאק שלו, הציע לשוטר שלכד אותו
לשתות בירה על משכונו. הוא גרון ל־9 חודשי מאטר ולאחר ערעור הומר המאטר
בקנס כספי של 1,500 לירות. כסף קטן כשמרובר בפרומצ'נקו. "זו לא היתה תקופה
שמחה", נוכר דני, שהיה אז בן 11.

כשהיה בן 16, תלמיד מגמת האלקטרוניקה בגימנסיה "הרצליה", התגרשו הוריו. "הרכר לא השפיע עלי. אפלו שמחתי. אני בער שזוג ייפרר אם הוא לא מתאים. גם הילר שלי מכסוט מהעניין. ככה יש לו יותר סכות וסבים". אכיו יעקב התחתן עם שברית יפהפיה, וגם אימר נישאה שנית.

רגי מכקש להדגיש שחייו לא התנהלו כבתוך ארמון זכוכית. לא שהחיים התאכזרו אליו מכחינה פיננסית, אבל האב ירע להנחיל לילדיו את משמעות ערכו של הכסף. "אם רציתי אופניים – היו קונים לי בלי בעיות, ובקיץ כמעט לא עברתי. (ממשר בעמוד 14)

maealo 22

Marine Color

גִיבור תרבות. דדי צוקר

א האיכויות הקוליות הפכו את דילן, 🛶 האמריקני היהודי־נוצרי ושוב יהודי, למאורע מחברתי של שנות ה־60 וה־70. לא חישמול הגיטרת של זמר העם הוא שהפך אותו לגיכור חרבות.

משברים מברתיים מולידים את גיבוריהם ואת המשוררים שלוזם. דילן הפך למשורר דור המשבר עוד לפני שאמריקה ידעה שהיא נחונה בתוך משבר פוליטי וחברתי עמוק. תוא שר באמריקה עוד בעידן קנדי, המכופתר והאופטימי, והמשיך עם המפולת שהביאו מלחמת וייטואם, התוועה לשחרור האשה והתנועה השחורה. הוא שר עבור ומפיו של דור ה"הְיפּיס". החנועה החברתית היחידה במאת העשרים שאמרת "לא" לכסף ולכוח, כדברי פרופי דב סדן. זמר של מחפכה, שתהפגנה הפוליטית חיתה זרת לו, ושבוודסטוק הנית לאחרים להחגולל על ניקסון ומלחמת וייטנאם שלו.

ואם לא חיה אידיאולוג ופוליטיקאי, מה חוא כן היהו דילן לא מצוייד בקול של אלווים כן זמנו, וגם לא התקרב לפופולריות של

(המשך מהעמוד הקודם)

הריקציה שלה מושלמת, היא מוסיקאית עם חוש הרמוני נדיר, והשליטה שלה כגיטרה היא מוחלטת. וחוץ מזה היא גם יפה. דילן, לעומתה, מעשן בשרשרת כי יותר גרוע ממה שהקול שלי עכשיו הוא במילא לא יכול להיות", הוא ממלמל כמקום לשיר. הלחנים שלו מורכבים משלושה עד ארבעה אקורדים, כי יותר מוה הוא לא יורע ועל הגיטרת הוא מנגן הרבה פחות טוב משלמה ארצי. וחוץ מזה הוא גם מכוער. אכל הוא גאון והיא לא. פאקט. אין איך להסכיר את זה.

רוברט צימרמן נולר כמאי 1941 בדולות' מינסוטה למשפחה יהורית אמירה למדי. החלק הזה כהיסטוריה שלו מטושטש קצת, כי בשנות ה־60 הוא הפיץ על הילדות שלו כליכד הרכה סיפורים סותרים שאף אחר ככר לא מוצא את הידיים והרגליים. כאתר הראיונות שלו מאז, למשל, הוא טען שהוא היה ילך בקרקס ושבעורקיו יש דם אינריאני. שבט הסיו. המוסיקאי הנערץ עליו, אז, היה ריצ'ארר הקטו (אביהם של שירים כמו "סוטי פרוטי" ו"ג'ולי ג'ולי מיס מולי"). אחרי שטיים את התיכון הגיע לאוניברסיטת מיניסוטה וביקש להרשם ככוב דילן. מאוחר יותר הוא גם פנה למשרד הפנים וביקש להחליף את שמו כאופן רשמי. ה'פולק' היה אז הסגנון השולט באוניברסיטה, ודילן

Kinebio 26

ין מבקרי המוסיקה בעולם. וכנראה גם בקרב מעריציו המושבעים של בוב דילן, ותשב האלבום הכמול "Blonde on Blonde", ליצירח המושלמת כיותר שעשה. זה קרה בשנת 66', לפני תאונת האופנוע. מאלבום נקרא במקור "אני רוצה אותך" ורק אחריכך שונה חשם. למהז ככה. פול נאמבצ'יני, שדר הבי.בי.קיי ומבקר מוסיקה מפורסם, הוציא השות ספר עם "100 האלבומים חטובים כיותר של עולם הרוק". "בלונד על בלונד" ממוקם שני שלבים אחרי "קרג'נט פפר" של ה"ביטלס". שמצוי בראש

"בלונד על כלווד' הוא אלבום כפול נדיר שמקרין אמביצית של פורק כל עול", כותב נאמבצ'יוי, "יחד עם זאת יש בו גם משמעת, עם אינסטינקט פראי ואורכית הובנית מכלוו, פולק, רוק ושירה בעלת דימיון, יצר דילן תקל שמספק באופן מושלם את הגוף, המוח והופש מעולם לא האזנתי לשיר אתד באלבום תות מבלי ללמוד משתו על חחיים, והחיים בלבד. חשבתי על האלבום הזרו כל זום בלי הגומה, במשך 20 שנחווו. ללא מקליטים בעלי אתנר שמוח, מי זקוק, בכלל למבקרו רוק. ומח אני אעשרו למתיותים

התשובה נישאה עם הרוה.

"התפושיות" ו"האכנים" ששרו עבור אותו דור ממש. הוא נשא עימו ניתוח אחר, כששידר בקשה לאיכות אנושית אחרת; חיפש אחרי חברת אחרת; גילה רצון להתקרב לפועלים הפשוטים באמריקה

שמחוץ לניו־יורק, והתמעלות של בן הכוך מן הכפר בו לא יחיה לעולם.

איוני מאמין שאפשר היה לחקשיב לו בשוות ה־70" עם שיער קצר. בלתי נסלח היח להקשיב לחקליטים של צימומן מתוך כורסא. רק בישיבה. מזרחית אם אפשר, רצוי על שטיח שוקוה בעיר העחיקה. פה, כמו באמריקה ובאירופה, התקליטים שידרו סוג פשוט מאד של הומניזם. לא אידיאולוגית של הומניזם, אלא אהבת אדם ואהבת אשה, לא פומפוזיים ולא מעל גבי מתרסים. אני גם לא מכיר מי שבאמת התמכר לדילן והגיע ל"ליכוד".

החליף את הפסנתר שלו בגיטרה אקוסטית ומפוחית, ואת התקליטים של ריצ'ארד הקטן כתקליטים של גדול זמרי הפולק, וודי גאתרי.

ב־1960 נמאס לרילן מן האוניברסיטה הוא לקה תרמיל גב, דחס פנימה כמה דפי תווים, קשר את הגיטרה מלמעלה ותפס טרמפים לניו־יורק. כשוונהג האחרון הוריד אותו כמנהטן הוא שאל מישהו איפה זה בריוק גריניץ' ווילאג' והתתיל ללכת. כשהגיע לגריניץ' היו לו שתי שאלות: איפה אפשר לישון, ואיפה וודי גאתרי. "גאתרי בכית חולים, הולך למות". אמר לו מישהו כאחר מכתי־הקמה, "לגבי השינה. המדרכה היא כחינם". דילן התיישב על המדרכה וכתב שיר לגאתרי, אתר־כך הוא נסע לבית־החולים, עקף איכשהו את האחיות, והשמיע לגאתרי את השיר.

לתחת. פיט סיגר, שהיה אז הכוהן הגרול של הפולק, אמר עליו אחרי ההופעה: "הכחור הזה יהיה הטרובארור

לתקליט הראשון שלו – כמו בכל אגרת רוק – הוא הגיע במקרה. חבר כיקש ממנו לנגן קטע מפוחית בהקלטה והמפיק, ששמע אותו, התרשמ כליכך שהוא הומיז אותו, במקום, לעשות תקליט משלו. לתקליט, שהכיל בעיקר שירי פולק מסורתיים, קראו "בוב דילן" ההפקה עלתה 403 דולר והמכירות כיסו את ההוצאה הזו רק בקושי רב. החשיבות שלו, מבחינת דילן, היתה בכך שלאחריו הוא החליט לשיר אך ורק את השירים שהוא כתב. במאי 1962 הוא כתב שיר ששינה את ההיסטוריה האמריקנית יותר מכל שֶּיר אהר, אולי חוץ מן ההמנון. "נישא עם הרות".

> כמה דרכים צריך אדם לעכור לפני שתוכל לקרוא לו אדם כן, וכמה מים צריכה היונה חלבנה לעבור לסני שתנות על הזנול וכמה מעמים צריכים פגזי התותחים לעוף לפבי שיידוכון לכצחף התשובת ירידי נישאה עם תרוה התשובה נישאה עם ושבת ברוח

כמה פעמים צריך אדם להפתכל למעלה לפני שיראה את השכוים כן, וכמת אוניים צריך בנאדם לפני שישמע את בבי האנשים וכמה גומות צריך כדי שיבין שיותר מדי אנשים כבר מתים התשובה ידירי נישאה עם דרות התשובה נישאה עם תרוח

הופעה הרציגית הראשונה שלו, כ"ניריורק פולס קלאב", הוא הגיע לכוש כו'אקט ישן של גאתרי ונעליים שהוא שאל מחבר. ההופעה היתה פיצוץ. הקהל היה המום מהצעיר הרזה שהשתולל על הבמה כאילו הרביקו לו טי.אן.טי. הכי־חשוב של הקאנטרי, אם הוא לא יתפוצץ קודם".

שר בעוד שכולם מנסים לנתח את שיריו.

ון, וכמה שנים יכוקים אנע לפני שייתנו את החופש ולדתנהג כאילו הוא אינו רואה התשובה ידידי נישאה עם הרוה

ילן פועל בשני מישורים. הקול שלו הוא כמו גושי פחם שעובר בהב חוט של הלום, או נושי אדמה שעובר בהם חוט דק של תכלת. כן, זו השירה של

דילן. קשה לתאר זאת במילים, אבל תוא מכנים את המילים להוך הקצב. הוא ממשפע את המילים לתוך המלודית. דבר

כותב וזמר. תאיר אריאל

בשירה המיוחדת שלו הוא הצליח לפרוץ דרך להרבה זמרים, שהקול שלתם לא היה מרכיב עיקרי. אצל דילן היתה תשובה החלוקה של המשפטים. לא ברור למח הוא מצא תן בעיני כל-כך הרבה אנשים, והשפוע על דור שלם. יש לדילן מלודיות מאד עדינות. כשמננים רק את המלודיות שומעים שהן מאד מנגיניות, אבל כשתוא שר אותן זה הופך לגוש עפר כשהמלודיה היא חוט דק. זה הופך לחיספוס עם לב של זהב, הניגוד הזה עשה את דילן. הוא לא עושה חשבון לקול שלו, הוא יורה את הועקה החוצה. הוא לא מעריק של תקול שלו, הוא יודע שהוא לא זמר

– תוא אמר שתוא בקושי מבין על מה הוא

אם לא חיית אומר לי את זת, תייתי אומר לך שוה מה שאני חש בצמונות ליבי. זה נמצא גם אצלי כשאני יוצר, כמובן בלי להשנות ביני לדילן, שלא יגידו שאני ימיר ושחצן. כשאתה כוחב שיר אתה חושב על משהו, ואחריכך זה משחנה. אפשר להבחין בכך בהופעות חיות. עד כמה שדילן נשמע שונה מהחקלטות באלבום. הוא נותן לשירים פירושים חדשים כל תזמן.

החשפעה של דילן עלי היתה מכרעת. הוא חיה המודל שלי. כל מה שאני עושה מאו תאלבום הראשון שלי "שירי חג ומועד ומפל" כא מהשפעתו והעראתו של דילן. למדתי ממנו דברים בסיסים. אני לבטח אלך לתופעה שלו. הייתי רוצה ללכת לשתי ההופעות.

כמה שנים יכול הר להתקיים לפני שיישטה אל הים כן, וכמה סעמים יכול אדם למובב את ראשו

הביקורות הראשונות לשיר היו מעורבות. העתונות הממוסרת, דוגמאת ה"טיים" וה"ניוווויק",

לפסטיבל ניופורט, ב־63, היא הזמינה אותו לעלות איתה על הבמה. הקהל ירד מהפסים בבתיאחת. אכל ב־63' קרה עוד משהו: אחרי אלף ימי חסר נרצח נ'וו קנדי בראלאס טקסס. על דילו, כמו על כל אמריקה, הרצח השפיע עמוקות. הלך המצפן, צעירים אובריידרך החלו לחפש את עצמם בשורשים של עצמם. גם דילן. לרגע הוא חזר להיות בוב ציברמז. יהודי מחלכט, חסרישורשים, בוחן את עצמו, מתפתל כגיטריסט. יהודה עדר סביב הבעיות שלו. כשה"ביטלס" ביקרו אותו, כ־64", הוא עשה להם היכרות עם מריוואנה, אכל כזה בערך הסתכמה התרומה שלו למוסיקה העולמית באותה שנה. בעוד התקליטים שלו נמכרים בעור ועוד מיליוני עותקים. הוא ישכ בכית וחיפט הגדרה חדשה לכוכ

תגיע עם. שום פטי

בהיסטוריית הרוק והריתס־אנד בלוז.

על עצמו במושט רול.

בריוורו.

וא בכלל לא ניטריסט. אפשר

לומר שהוא לא עבד על

התפקידים אלא חילק

אותם לגיטריסטים

שעבדו איתו. היה לו

שינוי גדול, כשעבר

מתניטרה האקולטית

לחשמלית. אני גדלתי.

לא חשבתו שקורה משחו מיוחד. לא הרגשתי

דילן בשבילי הוא מקור ההשראָה. כל בעם

רילו, אגב, לא היה מאושר במיותר. כל מה שהוא

רצה, מאו גיל 15, היה להיות סופרסטאר, כוכב רוק.

אבל שילוב של מזל, גאוניות, תכנון קר ותנאים

סביבתיים, המך אותו לרוברו של דור שלם. התוצאה

הישירה היתה שהוא פיתח סוג משונה מאוד של הומור

אבסורדי שדרכו הוא ניסה להוכיה שהוא דווקא לא

לוקח את עצמו יותר מדי ברצינות. כשעתונאי שאל

אותו מיהם המוסיקאים החביבים עליו הוא נקב בשני

שמות: רספוטין וצארלס השני מלך אנגליה. למראיין

אחר, ששאל אותו למה הוא לא מטתפר, הוא הסביר

שאם אתה מקצץ את השיער מכתוץ הוא גודל פנימה,

כ"זמר עם מסר" ממש עצבנה אותו: "אני עומר לשכור

את האולם הבדגרול בעיר", הודיע פעם, "ולשים על

שמחפש לשמוע מסרים יוכל לבוא ולשמוע יותר

הוילאנ', וחשף אותו לקהל הרחב יותר, היחה נ'ון

באעז, היא הגיעה יום אתר לניריורק ושמעה אותו

מי שהוציא את דילן מתוך האליטיום המפנק של

מסרים ממה שהוא שמע אי פעם".

לתוך הראש, ומכביד מאד על המוח. ההגדרה

שאני רוצה לקבל השראה לחיים שלי אני וכוק

לחדר, שומע את האלבום "בלונד על בלונד"

על תשונוי הזה, אבל אז

שיש משהו באוויר.

ומקשוב לתקליט הות.

לואב לוילן די בלגלוג. אמרו שהשיד תופס גל על

פה משימת ושדילן נשמע כמו "כלב שהבעלים

צמו זה הדלת בדיוק כשהוא ניסה להשתין על

מקר ומיתרו. לדילן זה לא הפריע. להיפך. כל מי

מנעד, ומורד, ושנא את הוצורים שלו שקראו

ביקה בה הכיים", הגיע להופעות שלו. לאט לאט

מקר להיות הרמות הכולסת כקרכ מתנגרי

לומה תנועת השלום, כבר משנת 63', היתה מזורה

ליות וולף דובר חב"ד בישראל, שמעת על

שי ולפונ כל אחד. במקרה של דילן נדמרו לי

שהפו איתו נבנח על העניף של חב"ד

עושות שום פנישה כואת ביומן העבודה

שנו עלה לתורה בכותל תמערבי, הוא היה

אי נקפר, אוחנו כבר עשינו ברימצווה בכותל

מוו אודים. אין דגש מיוחד על בום דילו".

מישי שוא ביקר בחצר לובאביץ: בברוקליה

שומשל עם הרבי, זה עניינו הפרטי. אל

אי שנין שומא בא לתה שני קונצרטים.

אמוים שתוא בחור מקסים".

לא יותוש אחבם כשיופיע כאן ז

תפחת חיה כאן בפעם הקודמת:

מאומוש עם הרבי מלובאביץ"ו

לוואח לואות לא להידאות"ו

האשוון מקורב לחב"דו

לובוט צימומן:

את השטחים האקוסטיים.

"רולינג סטון", אוגוסט 87'. ביקורת על הופעה חיה של טום פטי ו"שוברי הלבבות". רגעים גדולים של חסד. פטי יוצא מהמאמר כתקווה

הגדולה של תרוקנ'רול. משווים אותו ללהקות ואמנים שהפכו לאבני דרך

מטי שנולד בפלורידה בשנת 52', רץ לאורך כל הדרך עם "שוברי הלבבות"

שבראשם עומד הניטריסט מייק קאפכל. פטי שר מחוספס, מאובק. הניטרות

החשמליות, האגרגיה, הקול, הכל. כמו שרוקנ'רול צריך להיוח. פטי המחין

בפינה הרבה שנים. ההיסטוריה שלו רצופה מאבקים בדרך להכרה. בדרך הוא

הקפיק להפרד מחברת תקליטים לאחר מאבק משפטי ממושך, ואפילו הכריז

אחריכך זיהו אותו ב"בליט". חלהיט הנדול ביותר שלו. האנרניה שלו

מופגזת החוצה לא רק על הבמה, אלא גם באולפנים הממוזגים. כאילו הכל

מוקלט בטייק אחד. הריתם־אוד בלוז סודק את הזגוניות. הקול של פטי קורע

באלבום הקודם של פטי "מנטאים דרומיים" ניגן גם דובי דוברטסון, מנהינ

ה"בנד". אותו רוברסטסון, שדילן ניון איתו ועם חבריו ל"בנד" ב"ואלס

פטי ושוברי הלכבות הם הטורבו המניע מאחורי ההופעות המשותפות עם

תאחרון". הקצוות נקשרים. דור הולך ודור בא. בארץ מטי עדיין על חקן של

דילן. כמובן שבואיונות עימו, פטי מודה שנפלה לידיו זכות נדולה להופיע לצד

הנישא ברוח, אבל אם מדברים על אקטואליות, הרי שפטי מושך את חובבי

הרוקנדול אל האיצטדיונים, לפחות בארצו של ה"דוד סם". דילן מושך את

"65" דילן קם בוקר אחר וזרק את ניטרת העץ וחולצות הפלאנל. בפסטיבל ניופורט השני, הוא עלה על הבמה בכנדי עור ומנפיים שחורים, חיבר גיסרה חשמלית לאמפליפייר ענקי, והתחיל לשיר את "כמו אבן מתגלגלת". הכהל היה מוועוע. "דילן איבר את הטוהר שלו", כתכו עתוני המוסיקה, וכשפים סיגר נשאל על העניין בתכנית הטלוויזיה של אר סאליבן, הוא פרץ בבכי. דילן צפצף והמשיך לעשות רוקנ'רול. ב־66' היתה לו תאונת אופנוע. נשכרה לו חוליה בצוואר והוא פרש למסר שמונה שנים מהופעות. אחריכך הוא חזר.

דילן, האיש שהוא המציא ושיצא מכלל שליטתו.

מאוחר יותר סיפרה שהוא נראה לה מוזר מאור. לא

יפה אכל היא הבינה באיזה עוצמה מדובר. כשהופיעה

זהו. כאן נגמך הסיפור. לא באופן מלאכותי, כאופן טבעי. דילן הוציא מאז 23 אלבומים, הופיע ככל העולם והוכיח שהוא עדיין פרפורמר אדיר. לא השוב. השיא שלו היה ונשאר שם. עד התאונה. "כשאני אמות", אמר פעם לג'ון באעו, "אנשים יפרטו כל שורה דפוקה שכתבתי, בזמן שאפילו אני בקושי מבין את המלים שלי". הוא לא כתכ בעשרים השנה האתרונות שום דבר שהיה חזק יותר מאשר "אדוני המלחמה".

> אתם שבניתם התותחים אתם שכניתם מטוסי המוות אתם שכניתם מצצות ענק אחם שמפתתרים מאחורי שולחנות רוצה שתדעו וצבמה ארבעים עובדים של חברת הטלגרף, ואן כל מי בי אני יכול לראות מבעד למסכותיכם.

הוא גם לא יחוור אל הלהט הוה. את הנצח אפשר לכבוש, אכל גם אראפשר להשאר צעיר בו.

"(תרגומים: "צעיר לוצח" ו"נושב ברוח"

מופיע בווילאצ' והכוח נגעץ לה ישר בתוך האות. . יאיר לפיד. "ארוני המלחמה" – יוסי הרסונסקיי

27 HIDEDİD

בעבילי, טלוויוה היא זירווגרוה

בנימין נתניהו

שגריר ישראל באו"ם

בן 37, גדל בירושלים. שירת בחייל

ומפקד ביתידת מובחרת. למד

אלה יצא בעברית (הוצאת

מעריב") שפר שערר בנושא

מיועדים ל"מכון יונתן". ב:23?

תתמנת ציר ישראל בוושינגטון,

ומ־84' משרת כשגריר ישראל

באו"ם. נשני ואב לילדה.

מינהל עסקים ב־M.I.T. בוסטון:

ממייטדי "מכון יונתן", אירגן בנסים

בינלאומיים בבעיית הערור, בימים

"הטרור וכיצד יוכל המערב לוצח".

תמלוגי הספר, שחורגם ל-16 שפות

רעש ומרץ פראי, כשעה שאנחנו היינו עושים שמות

עם אבי, שערך את האנציקלוסוייה העברית, מדי סעם

היינו גולשים לטרקלין ומקשיבים לשיונות. אכי הוא אום של השיגות והווה, אמי ילירת

מלבים מאוד שורשית, מחוברת לקויקל אני ואת עודו

ספגנר חרכה מהם, ונחנגו גם מחעוברה שחונכנו

שאני בניו־יורק, אני מתגעגע לארץ. יש געגועים פיזיים, לקרקע, לאוויר, למים, לי-רק, לאכנים הירושלמיות שכיניהן גדלתי. בניו־יורק רואים הרכת כטון וקצת זכוכית ופלדה, אבל אכנים אין. ויש געגועים למשפחה, לחופש ולפתיחות שיש כאן. בארץ, מדרי החיים עדיין לא התקשחו במסגרות פורמליות שמייבשות את הספונטניות. עדיין אפשר לרפוק על דלת ביתו של יריד ללא התראה מוסרמת, להתיישכ איתו כמטבח ולשוחח לתוך הלילח. לכלתי־אמצעיות הזאת יש כעיני קסם רב. אומרים לי שוה משתנה, וחבל. כישראל קיימת ה'שכונה', וזה קוסם ונעים בחיי יומיום. ויש גם התוויה הלאומית. כשאני בארה"ב או באירוסה, אני יכול להנות מאר, אכל פה אני מרגיש שייכות, וכמירה רכה גם בעלות.

אני מגיע ארצה אחת לשלושה תודשים לסדרת התייעצויות במשרף החוץ, לתפגש עם כני המשפחה, ירידים ואנשי ציבור, לנסות לחוש ולהדית בקצות האצבעות מה בעצם מתרחש כאן. כרי להיות אפקטיבי, צריך לשמור על קשר ממשי, לא להתנתק. כשאני כארץ, אגי מנסה לראות כמת שיותר. בכל ביקור אני נוסע לקו הגכול עם לבנון, לראות את האיזור עליו אגי 'מוסקר'. וזו תמיר חוויה מיוחרת המחוירה אותי לצכא. אני פוגש אנשים ששירתו איתי, משוחח עם חיילים שנעשים צעירים מכיקור לכיקור מעניין לעקוב אחרי השינויים וההתקרמות, לחוש את הרוח ולהיווכח שכסופו של דבר: לפרות הדיווחים והסיפורים, זו אותה רוח

ער היום אני קורא בית' לבית הורי. זהן בית אכן נסגנון הירושלמי הישן; כלב השבונה. פה ממוקדים הזכרונות, הרגשות, התחשת, וכשאני הושב על הכית אור הכינו את חברת חות הייגן שלושה אחים. וכל אחר הכינו את חבריו. תוכל הייג מחקובה לבליל של

ומני החופשי, הפרטי, מוגבל ביותר. גם הערבים

על ידי אחינו הגדול, יוני. הושפענו ממה שקדן משאישיותו, מהרושם הגרול שהשאיר עלינו. לפעמים שואלים אותי, כוהירות רבה, כדי לא לפנוע, האם אָנְיָ לא חי בצילו. אני מחייך ואומר – ודאי, אני חי ומודדך עליידי דברים רבים שלמרתי ממנו, ואני מעה שאוכל להגשים כמיטב יכולתי.

לקחתי איתי לניריורק את הידיעה של מה שאני מייצג, וכתררגה התכרך לי שאני מייצג לא רק את מרינת ישראל: יהודים רכים מכל העולם מתייהסים אל נציג ישראל באו"ם כאל שגרירם. ואתה נאכק בזירה שבה המיתקפה היא לא רק על מדינת ישראל אלא על העם היהודי ככלל. אני מחזיר עימי לארץ תחושה מתורדת של היותי שורם יהודי ורק אחריכ

עמוסים באירועים ופגישות הקשורות לתפקיר. עי הספר עבדתי בדרך כלל מיוו בלילה עד 3 לפנוח כוקר, וכסופי שבוע. כתוצאה מבחירת מובה של אהר "מטרופוליטן". כיוון שגם בסופי שבוע מגיעים טלפוגים ואינני יכול לעבור כבית ללא הפרעותן אני יורר בכוסר לספטריה של המתיאון ועובר שם, ער שהמקום מתמלא. כשמתעורר עניין שאינו סובל ריתוי, אשתי יכולה להועיק אותי. מרי פעם אני נכנס שובת

כמו מכל ביקור, גם הפעם אני הוזר לנידיורק עם בירכתי הבית, בתלק הקרמי שוחדון מדענים וסופרים החרבה ספרים חרשים. ספרות פוליטית, ספרות היסטורות, ספרות יפה אני אוהב ספרים הכתובים באומן שוסף, קריא, לא חושב שמוכרחים לכסא רעיונות מורכבים בשמח מסובכת. הם מועברים טוב יותוי בכתיכה ישירה. בשאני, נכנס לחנות ספרים, אין, לי השבון, אני

והייה רוצה לעשות שניתז לנווט עם הגור ונשק במדבר יהודה, אבל הפעם, עם ג'ריקאן התקופה המאושרת בחייךן ילדותי ושירותי בצה"ל, תקופה סוערת ורבת אתגרים,

מושה בפעילות מעבר לקווי האויב, עם אנשים מיוחדים ביחידה מיוחדת. לאדם צעיר

פוש נשיסתיים המאבק שמנהלים אני וחברי למשלחת באו"ם לפתיחת הארכיון של

למו אתה נאהז *על משפחרני*.

אחה אותב לעשות עם בתךו לאחרונה, לחתנלש בלונה־גל. ון אתה מפנק את עצמרו <u>בסיגר רציני, אחת לשכוע.</u>

יול שואים: <u>אני משער. באו"ם, למשל. אדם ניכר גם על פי שונאיו.</u>

אם היית רוצה לראיין: <u>את יוספוס פלאוויוס. הייתי רוצה לדעת מה הוא ציוור בכתביו.</u> האפים אוהבים אצלך: <u>את הנכונות להאזין</u>.

ב שור לן להתרכזו לחי<u>ן הזמן המתקצר לביצוע משימה. ואו, אם יש צורך, אוי עובד</u>

המיוש אותך: <u>כנות ואומץ לב.</u>

ששוו במסגרות פורמליות

ללא התראה מוקדמת,

ישות את הספונטניות. עדיין

ופוק על דלת ביתו של

של איתו במטבח ולשוחה

לה לכלתי־אמצעיות

או אתה שומר על שלוותך בשעת משברו <u>על־ידי הפרדה ביו העיקר לטפל שבבעייה.</u>

אלד פשהו שאתה רוצה ללמוד: <u>אוהחוז הרבה</u>

ולן תחביבו <u>פעם הייתי מצייר. אני מקווה לחזור לוח יום אחד.</u> מי התחלת לתתעניין בבעיות ציבוריותו <u>זוהי מסורת משפחתית. סבי, הרב ותו מיליקר</u> אין הה מגדולי המטיפים לציונות בזמנו. אבי המשיך במסורה, הן בפעילותו הציבוריה שווה לבוטינסקי והן בעבודתו הפובליציסטית שהתחילה כשערד את "חירדו".

אי היות רוצה שיוכרו אותרו כמי שעשה כמיטב יכולתו בזמו שהוקצב לו.

סדון סדרי החיים עדיין לא קריאה מקצועית בלילה אני מעריף להישאר במשרד שעות נוספות ולסיים שם את הקריאה המקצועית.

כשאני קורא, אני אוהב לסמו דברים תון כרי קריאה, חוח נוצר את היתם של יראת כבור לספר שהיקנה לי אכי. בכיה לימרן אותי שעל ספר אסור לכתוב ותמיז, רגע לפני שאני מסמן משהו בעל אני ברתע ומתמש עפרון כדי שאוכל מעם למחוק את מה

כבית אני קורא חומר המנותק לגמרי מעלורתי

קראתי עכשיו ספר מסוח של ההסטוריון הברשחי ארגסט רגו, מגרולו ההישטוריונים של המאה ה־19. ספרי הישטוריה, כללית ויהודית, חיו תמיף הלס מובן מאליו מהשריאה שלון אולן אמנון שנדלתי בכיתו של היסטוריון זחקומה שהבי מרחקת אותי היא תקופה בית שני, אתר התפושות המסעידות בקותר בתולרות

בית שני, את התקשות המפנידת ביתרים וגם העם התקשות המפנידת ביתר בתוכות הקודה הק

שתרור הצנרת אחורה וקדימה. או להרים רגליים, להישען לאחור, ולקרוא ספרימתה שכתוב טוב. ספרים מהסוג הזה עוברים את המבתן אם אני לא שם לב כיצר נכתבו, אם הם מכניסים אותך לחוויה וכובשים אותך. למרות הנכואות השחורות, אני אופטימי לגבי עתיד הספרים. אין להשוות את היכולת להעביר ניבכת שלמה של רעיונות באמצעות ספר לעומת אמצעים אחרים. בטלוויזיה, למשל, אפשר להעביר מסר קצר מאור ולא עמיק במיוחר. בספר, הכותב מתמצת כל מה

מטוסים". מטוס הוא, למעשה, משרד יוצא מן הכלל כי אין בו הפרעות, אין טלפונים, ואפטר לעבור על חומר שוטף ולעשות מה שאני מכנה "עכורות אינסטלציה",

הביטוי השלם ביותר למחשבה האנושית. 'פעם, לפני שהברכיים החלו לגלות סימני גיל, נהגתי לרוץ. עכשיו אני אוהב ללכת ברגל בסנטרל פארק.

שיש לו לומר בנושא. הוא טורח לעבר, לשייף זלמצות עצמו לתוך הרף. רק בספר ניתן לרכז ולתת את

- בשבילי, טלוויזיה היא זירת איגרוף. מעמידים אותר מול ארם הרוצה לתקוף מה שאתה מייצג, ואתה צריך להחלים מתי, מה ואיך להשיב. אני לא מאמין ברטוריקה ריקה אלא בכיסוס טענות מנומקות הַנתמכות ע"י עוברות ובפנייה לשכל היטר, מכלי להוניה את הרגש.

ואני מכיר שם כל סנאי, כל ספסל".

אחרי עימותים רבים בנושא הטרור הרגשתי שכנקורה זו או אחרת יכולתי להרחיב. עשיתי זאת בספר. בזמן כתיבתו התרחשו ארועים כמו חטיפת הספונה "אכילה לאורר וחטיפת מטוסים. חוך כדי פעילות ונסיון הסקת מסקנות, התחררה המחשבה, הראייה הכוללת של בעיית הטרור. הספר מגדיר מהו הטרור, מי עומר מאתוריו זאיך ניתן להכיסו. המאכק זעא בראש וראשונה פוליטי, מריני, אכל פום צערים, כלכליים ואחרים, לא יעצרו את הטרוך אם אין נכונות להלחם באופן צכאי. וזה דורש אומץ לכ, בספר ניסיתי לות ביטוי לעמידה ולהתנסות הישראלית, ולהשפיע על מרינות אחרות לאמץ את גישתנו. במידה שהספר מסיוע לוה, אני מרגיש שהשלמתי איושהו מעגל, אישי

למעם חדשות, כמעם ואינני צופה בטלוריויה, מתוטר זמן. אנחנו מאוד אוהבים ללכת לקולנוע ופעם בשלושה חורשים לוקחים יום, נכנסים לשמפלקם של בתי קולנוע, ורואים סרט אחרי סרט. זה מהנה ומשחרה. פעם, למני שהברכיים החלו לגלות סיפני ליל, נהנתי לרוץ, עכשיו אני אוהב ללכת ברגל בסנטרל פארק ואני מכיר שם כל סנאין כל ספסל.

כשאני נכנס לחנות ספרים, אין לי חשבון..אני מוציא הרבה כסף כי איני רואה בקניית ספר הוצאה

אחת ההנאות הגרולות של השנים האתיונות זה ללכת לארוחה ולא לשאת נאום, לשבת כחוג ירירים מחלונן על העדר זננג חופשיו אני נהנה מעומם העבודה. אבי אותב את פרקי השחרור והדגיעה, אבל לא כשהם ארוכים מרי אחרי חופש של למעלה קייםיים, אני מתחיל לתרגיש אי געימות כי הונק עובר

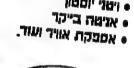
> האונות: נונית ברצקי צילום: יצחק אלחרו

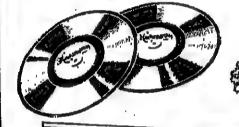

שנות החמישים

מפי: • דנדי קרופודד ושטי יוסטון •

הלהיטים הגדולים של שנות ה-60'

זלפי: • עוני ועור

• טריני לובו

• לואי ארמטטרונג • האבות והאמהות

• ברודה לי

• האונים אוורלי ועוד.

בן א' קינג וה"דריפטרס" זלהיטים הגדולים כולל הלהים עמדי לצידי

EM YE CHATE

מעל גבי חקליטי HED ARZI

ול משפט שלמה, ולויים חדשים

ונכן, אנחנו נמצאים שוב כאולפן ערכ חדש, ואיתנו האם ממשפט

רלא יודעת, לא ראיתי אותו הרכח מאוד זמן. לאחרונה שמעתי ממנו משיר, תומה לי שהוא הסתבך שם בסחר סמים.

למת עשרים וחמש שנים לאחר המשפט שהסעיר את העולם. ערב טוב,

-אי מניח שעד היום את מתפעלת מחוכמתו של שלמה.

- מה יש פה להתפעלז לדעתי הוא די מטומטם. אנל המשפט, הרעיון המכרים לחתוך את הילר לשניים, ואז, יוומך - לא, אל תגזרו. כך זיהו שאת האם האמיתית.

-האשת היא שהשניה היתה האם האמיתית.

יכו אני לא יורעת למה עשיתי את זה במשפט. הרבה פעמים משתי מאו שלא הנחתי לשלמה לחתוך את הקטנציים לשניים, וחצי לי לה והינו גומרות עניין. בהתחלה באמת חשבתי שזה רעיון מוצלה השם כאמת חכם כמו שאומרים, אכל ברגע האחרון יצא לי מהפה שלא שה היווי בשמלה לבנה ופחרתי שישפריץ עליה דם. וואלה, עשיתי את או התה הולכת שמלה, או מהו לפחות לא הייתי נתקעת עם הילד

רוע ומה עם האם האמיתית? איך היא הסכימה שיגזרו את הילדו מה וה באמת סימוז בטח לא חשכה שאפשר להגיד שלא יחתכו מו, היא אשה שמאמינה בשלטון החוק. ואד היא הגיבה אחרי המשפט?

מושה עלי. הוא היה הרא של ילר. סתם, לפני המשפט רבנו, או היא לרצחה שאני אוכח, ואני לא רציתי שקיא תוכה. בינתיים השלמנו, איי לרצחה שאני אוכח, ואני לא רציתי שקיא תוכה. בינתיים השלמנו, אע לנור כאותה דירה, ואני לא רציתי שון א היה אל שהיא היתה ושית כמו פרפר, יוצאת ונכנסת מתי שהיא רוצה, ואני הייתי תקועה שהקו היתי להחזיר לה את הילד המעצבו הוח, אבל היא אמרה שאני מל היא מל לפניד לה. ששלמה קבע שאני האם האמיתית, ושלא יעוור לי

נורא מה שקורה בארץ שלנו. שר החוץ רוצה לעשות שלום, להגיע להסכמים ולפשרות יפהפיות, ואיזה שמנדריק היושב בשולחן ראש הממשלה לא מסכים. אנארכיה, ממש אנרכיה.

כולנו מזועזעים מדברי ההסתה

הגיע אמצע יום, וברריו שלי עולה ועזוע מ"בחצי היום". מה קרה? מקומון קרית־שמונאי פירסם מאמר מסית נגד הקיבוצים. האירוע התיקשורתי הזה כוסה כך: הכתב הציג את המאמר בטון של אוי לנו ואבוי לנו לאן הגענו. אחר כך תמה מתי תוגש תלונה למשטרה, ושידר את רברי המשטרה, שטענה שאין מקום לתכיעה משפטית. מיר, בקצכ חדשותי אופייני, רואיין איש קיבוץ ממכללת תל חי, שכיחר עם הכתב השותף לרגשותיו הביע גועל ושאט נפש וכאב ופגיעה ואזהרה והתרעה. העוול היה כרור לכל מאזין. עיני כולנו זלגה רמעה.

הסערה, כירוע, היתה בכל מקום, לא רק בשירורי הרדיו. מרים תעסה גלזר דרשה לפטר את עורך העיתון, ואני מרגיש בקרבי קול נכואי הקורא ואומר שאף אחר לא יצכיע עליה כאצבע ויצחק כשל הצעתה זו, גם לא יכתשו אותה לאכק בטורים סאטיריים אמיצים.

אין מה לומר, הועזוע ממאמר ההסתה הקיף את כל הארץ ישראל היפה. זוהי ארץ ישראל שכל הזמן צורכת מאמרי הסתת דם נגד המתנחלים ולא חושבת שיש בהם שמץ שערוריה הראויה לשידור בחצי או אפילו כרכע היום.

צפרדע אחר מלב השלולית שקר ולמר הכל על תרבות הצפררעים. הוא הכיר לעומק את עלילות הנסיכים המכושפים, ובידענות מפליגה שור זה כוח לחשים ונוסחים נפלאים להפיכת צפרדעות לנסיכות,

הרבה נסיכות התרשמו מידענותו, וחשבו כליבן שאמנם צבעו ירוס חיוור בגלל שהוא לא משתוף, אבל הוא יהיה בעל טוכ וכבורו ירכק

אלא שהצפרדע היה שקוע כלימורי השלולית. מרוב חקר נטיקות הםלאים, לא מצא אף פעם כוח להבים בנסיכות שהיו על הגדה.

המסמך בסכסוך עם הכפר הדרוזי בית ג'אן, ביקר אצל הרב יוסף ("עסקנו בעניני תורה בלכר. אני כא מכית רתי"), דרש להעמיר לדין את בעלי רעיון הטרנספר, פעל למען הוועידה הכינלאומית, והצליח להעכיר בממשלה החלטה להגביל את זכיון חברת החשמל המזרח־ירושלמית.

שביתת תחגות הרלק לפני טלושה שבועות. שבאה כיתר עם העיצומים במסופי הדלק, נפלה עליו רווקא נתקופה שבה ראה ברכה נעמלו הפוליטי. לפתע חלו בקיצים בהופעתו המלוטשת וגם כהתכטאויותיו המרוסנות. הוא האשים את חברות הרלק ואת ראשיהו המכוכרים בארגון השביתה כרי לאיים עליו. ישראל לא ראתה בכל שנותיה מהומה רבחי כזו. מכוניות הפועות בכבישים, פטטות בתחנות הרלק. משה שחל היה תסר אונית, האשימו אותו כי בשעה שיותר מטיליון נהגים היו תקועים, הוא מצא זמן להתעסק פתאום עם רחבעם זאני, מיכאל דקל והטרנספר שלהם. •

"כוראי שהשביתה היתה איום עלי", הוא שב ואומר, גם כסכיבה הנינוחה של משרדו הנעים. "לא, לא, בווראי שלא בנוסח הרמפיסטים. כאן יש שיטה אחרת: 'למה לך, לא כראי לך, זה עלול להתנקם בר'. ללא ספק שהשביתה היתה איום עלי. היא נועדה לאחד באוגוסט. היום שבו הרפורמה היתה אמורה להכנס לתוקף. מועצת פועלי היפה לא נתנה ירה לשכיחה, או החברות, הממוקמות בחיפה, העכירו את מטה השכיתה למועצת פועלי תליאביב".

ב משה שחל מסכים שהוא נתון עתה במלחמה. ובנילהמה, כנו בנילהמה, פועלים גם הרגשות. סחל חש עצמו שהוא נבגד על־ידי חבריו. המנהלים בשתי חברות הם מאנשי "המחנה שלו". לחברת העובדים יש מגיות ב"דלק" ו"סונול". משה שחל, איש חיפה הארומה, מוצא שהוא נקלע לפתע למלחמה מוזרה: נאכק בהסתדרות ונתמך בירי בתי הזיקוק וחברת החשמל, המעוזים החיפניים שלו. והגרוע מכל – אין לו תמיכה ציכורית. לא רק משום שדמותו המלוטשת, עוד מהימים שבהם היה ח"כ חלקלק, איננה של מנהיג המונים. הוא נקי מדי, עשיר מדי, מנוכר מדי, מתוחכם מדי. מענין שדווקא חיפה הפועלית שלחה נציג כזה לשלטון. אין לו, למשה שתל, תמיכה ציבורית, משום שהציבור נהנה כבר 16 חורשים מרלק זול. שחל יכול להסביר ער מחר כי הוא רוצה לחסוך למשק 150 מיליון דולר כשנה. הנהגים, השורפים רק 20 אחוז מהרלק אך מהוים כמאה אחוז מהמצכיעים כבחירות, יורעים שהרלק זול מאר, ותוששים מכל זעווע, אפילו אם הוא נשמע מכשר טוכות. כלי טובות. מחיר הרלק אינו משתנה. המוגן שלהם בכית עובד "נון סטופ" במחיר המצחיק של 11 אגורות לשעה. או מה הוא רוצה, השחל הזה, עם הרפורמות שלו, להוזיל עוד יותר את המחירים: תודה רכה. בחשכון ארוך נדמה להם שהם עלולים לשלם

"נכון שהיום, הנהגים כבר לא משלמים יותר מאשר באירופה. אבל זה נתון לשינויים", מסביר השר. "הישראלי חייב לדעת שהוא עתיר לשלם כמו במתוקנות שבמדיגות העולם, וגם השרות ישתפר".

משה שחל תושב שאם חהיה רפורמה, ותחרות בין החברות, הנהג הישראלי דווקא ישווה מחירים, כי היום יש לו מודעות צרכנית יותר מאשר בעבר. "כל העניין משהו על שכר של עשרת אלפים דולר, להודש מתעניינים ברפורמה בשוק הדלק. מתחת לאפם של שמרוויחים מנהלי חכרות הרלק, ועל מכוניות הפאר שלהם – השר מהסה אותו: "לא יפה, לא יפה. לא גרר - החשובים: כסף, הרבה כסף, בתישות פוליטיות, תככים, לרמה הואת". ומיר, באותה נשימה, הוא פולט שוב איומים, לחצים ארירים. "כמה מידידי הטובים נמצאים אחת מאותן פליטות פה מתוכננות: "הצעתי לעמיר. בצמרת משק הדלק", מתלונן היום משה שחל על: מקוב, מנכ"ל טונול, להיות מנכ"ל משרך האנרגיה. חבריו שהפנו אליו עורף, אך בנתישות מדהימה ממשיך אכל כששמע על המשכורת שמנכ"ל מקבל אצלי, הוא לחלחם בהסתדרות, בחברת העובדים, בבנקים, באילי פרץ בצחוק ונשאר בסונול".

משה שחל משוכנע בגצחונו על נפילי הרלק. הוא הנפט (את גר זאני, מיליונר ישראלי המתגורר בקניה נלחם בחברות שמנלגלות מיליארד רולר בשנה ומחזיק ברבע ממניות 'פז', ייצג שחל בהיותו

"אנחנו לא גוזרי קופונים"

חד מיועציו של משה שחל כנושא הרפורמה 🔼 הוא מרק הייעור, מהנדק ונם מושמר במינהל עסקים מאוניברסיטת קולומביה בניו־יורק. עשר שנים עבד בבנק העולמי בתחום האורגיה והופט. בחמש השנים האחרונות עבד ב־36 מדינות.

"הרפורמת לא נולדה בימיו של שחל, אבל הפוליטיקאים לא רצו לנגוע נה", אומר היועץ, "כל הכבוד לשחל". הוא מסביר שבשנות ה־80" ארגון המדינות המפיקות ופט (אופ"ק) כבר אינו מחזיק את השוק כגרוו, כמו בעבר. השוק החפשי נהפך למשהו אדיר. הכל נעשות בטלקסים שעפים לכל עבר. חברות דלק וכתי־ויקוק קשורים ישירות לשוק החפשי ("ספוט") ויודעים מה המחירים בומן אמיתי. בשוק הזה ישראל משחקת בשיטות של שנות ה־70". החברות עסוקות כל העת בהתחשבנות עם הממשלה ובינן לבין עצמן. מינהל הדלק הממשלתי מחזיר לחברות 20 אחוו מהוצאותיהן. האינטרס שלהן, איפוא, הוא להעמים יותר חוצאות מוכרות ולא להתייעל. "בלי מאמצים יש להן רווח מובטת, ללא קשר ליכולתן הניהולית והתחרותית", אומר מרק תייטור, "מבחינת הצרכו ווהי טרגדיה וגם מבוזינת המשק. אינני מכיר מדינת בעולם שפועלת

כמו ישואל. הכל משוגע, השיטה משוגעת". יצחק מודעי, לשעבר שר האנרגיה, הקים בשעתו ועדת מומחים, בראשות צבי דינשטיין, לרפורמת במשק הדלק.-"הדעות היו חלוקות לגבי עומק הרפורמה", הוא אומר, "לי תיתה נטיה ליישם רפורמה חלקיה, אך בינתיים עובתי את תמקידי. תכניתו של שוול מרחיקת לכת, ועלולה להכנים שיבושים חמורים במעוכת אם תשעל במיקשה אחת".

מנהלי חברות הדלק שונים איש מרעהו באופיים ורקעם, אך כולם בעלי מקצוע. על כך מסכים אפילו משה שחל. לא בדגי רקק יצא למלחמה. כולם מכחישים בחוקף כי עמדו מאחורי השביתת בתתנות הדלק לפני שלושה שבועות. מוכ"ל "דלק", אברתם אגמון, כיהן בעבר כמוכ"ל האוצר, תחת לוי אשכול ומנחס ספיר, ושמע מססנוניותם דבק גם בו. מנכ"ל "מו", אלוף (מילי). ארית לוי, היה ראש אגף האפסואות במטכ"ל. מוכ"ל "סונול", עמיר מקוב, צמת במשק הדלק, בהגהלת בתיימזיקוק וב"תיפת כימיקאלים", להלן

כמה ציטוטים מדבריהם: – • אברהם אגמון: "פניתי למומרזים כעולם ושאלתי על הייטנר. אולי אני, בבורותי הרבה, לא יודע על כוכב הופט החדש, שעושת ופורמות בכל העולם, ועכשיו אצלנו. אף אחד לא שמע עלין. אוי

האזרחים מתרחשת דרמה אמיתית, עם כל המאפיינים

הוז ישראלים שיש להם מניות לא מעטות בחברות

חונכתי על־ידי אשכול וספיר לומר ולעשות לטובת המדינה, והרפורמה חזו אינה לטובת המדינה. שחל לוקח את הקוויאר (ה־30 אחון) ונותן אותם לבתי הזיקוק. עכשיו גם חברת החשמל, חברה ממשלתית, יצאה לתמך כשחל. ואני שואל את היושביראש שלה, בנימיו ג'יבלי: וה לא קצת בולשביקי, התמיכה שלך בשר שמינה

• אריה לני: "הרפורמה לא הוכנה כראוי. היא לא לקחת בחשבון את כל האילוצים שמשק הדלק הישראלי צריך להתמודד עמהם, ללא אח ורע בעולם כולו – משק קטן שמחייב ריכוזיות כדי להשיג יעילות; קומץ מקורות אספקה ישירים: בית־זיקוק אחד שהוא מונופול טבעין מיכליות המסרבות לפקוד את נמלינו כדי לתבטיח כניסתן לארצות הערביות המפיקות ופט: וכמובן הצורך במלאי תרום גדול מסיבות כטחוניות".

'בנימין גיבלי, זה לא קצח

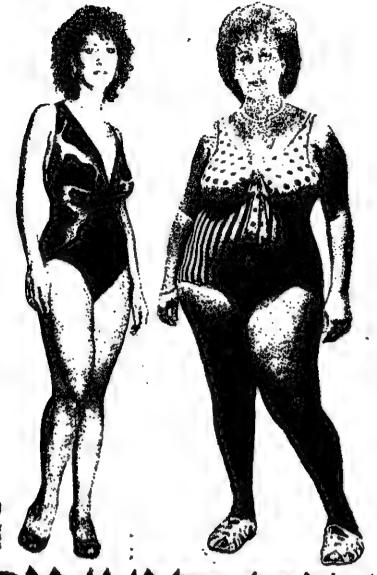
מתרות תמשיחו" משה בר־אילן, מוכ"ל בתי הזיקוק: "שיפסיקו כבר לקשקש לנו על יעילות ולספור לנו את האנשים כל הזמן. תעשיה שאינה מתחרה -מתנוונת. שחל יזם צעך בכיוון הנכון. הוא מגלה אומע לב ציבורי".

ושולטות כאחר המנזרים הרגישים כארץ. ככל העולם עורך דין). לחמיכת ההמונים החורשים את הארץ יורעות הממשלות שעם טייקוני הנפט אסור להתעסק. ברלק זול הוא לא זכה, גם לא בתמיכת העוליטיקאים אף לא מצר שרי המערך. הוא טוען שלעומת זה, שר אכל שחל אינו נרתע, ואף מכטיח: "חכרות הנו הן הכאות בתור. מי אמר שצריכות להיות באדץ רק ארבע האוצר תומך כו. אבל כינתיים טירפד משרד האוצר חברות גזו הרי זה עוד מוצר לוואי בתהליך ויקוק את דרישתו להעלות את מתיר הדלק. הנפט. ואהריהןז אחריהן אפעל כתחום הפחם".

משה שחל, כוציאליסט עם הופעה של קפיטליסט לא תחבצע? "זו תהיה מכה סשה לכל שיבוי חיוני במשק

הישראלי, אבל לקחתי כחשבון את הכל. היום אני מרכר על מחירי תחרות כ־30 אתוז משוק הרלק. אם אכשל, אלך על רפורמה מלאה, על 100 אחוד. ולאחר מחשבה הוא פוסיף שאחרי הבל יש לו

אלטרנטיבה, אם לא יצליח לזכוח ככל הקופה. "יש לי מקצוע. הנעתי לפיסגה בתחום עריכת הדין".

בולשביקי החמיכה שלך בשר שמינה אותך?"

• עמיר מקוב: "למה שחל מכנה אותנו 'גוזרי קופונים׳ז גוזרי קומונים הם אלה שממחזור של מישהו אחר לוקתים לעצמם חלק מהרוות. אז אני מודיע לך שאנו רוכשים את הדלק הנולמי, מממנים את הרכישה, מובילים אותו באמצעות חברה משותפת שלנו ובתייתויקוק, מבטחים אותו. משלמים לבתייהזיקוק עבור הזיקוק ול'פי גלילות' עבור האכסון, משווקים את הסתורה המזוקקת וגם גובים מיסים. אנחנו גוזרי קופונים:

"שחל גם מכנה אותנו 'חברה אחת עם שלושה שמות'. הוא רוצה לומר שאנחנו לא מתחרים: ומה עם כל הפרסומת, והאשראי, וחלוקת עתונים בתינם ומבצעי פרסיםן הוא רוצה מתרות חפשית כמו גאמריקה במשק חצורך בשנה כמות שארה"ב צורכת בשלושה ימים: ומה זו תחרות חפשיה ביסנ אחוויםן אם כבר, או שתחיה ביססו אחוזים. ואם לא ארצה לזקק בבתי־הויקוק של ישראל, אוכל לוקק בדמשקו לזה הוא קורא

זאות - בדיסקרטיות

יושהי התחקל היא בעיה אישית שלך. ובמרוי מורית מכבדים את מקול בפוסיות ובסריות. בלי מפגשים בחדרי המתנה, בלי לצאת מתנית התקשורת עם מרוי מורית היא ישירות לביתר. בנוסף, קוזי שול מדי מוריון העומדים כרשותן 24 שעות ביתמה, מאפשרים לו אשי הדוק בתואי דיסקרטיות.

ישית המשקל העודף היא בעיה כבדת משקל עבורך.

שונכיח לך שאלפי אנשים עשו זאת עם מרזיימורית

תיות, ניעילות ובנוחות. גם הם חשבו פעם ש"זה בלתי

ישרי והיום הם נראים נהדר. אנחנו נוכיח לך שעם מרוי

יונטיח כבר הכל" ודבר לא עזר, יש לנו חדשות בשבילך.

שת - במהירות ובפיקוח רפואי

ות וואים תוצאות. עכשיו גם אתה יכולו

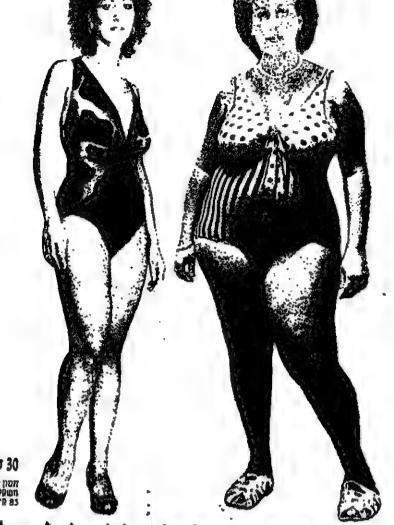
מתחדו של מרוי מורית. מותאמת לך באופן איםי על ידי רופא" ת שבפיתה כך ירידה מהירה אך מבוקרת עד הגרע האחרון. מת סבומסת על הנתננים תאישיים והבריאותיים שלך ומאפשות כד לשתנה, ונוך כדי שריפה מכסימלית של השומנים. של שים יפורת גופך ב-10 ק"ב בקלות וביעילות.

אות - עם ייבורו מדניי

משות פחשה למענך ערי הצחת הרפואי ב־INTERNATURAL ר PHARMACKON שוויץ – בלעדית עבור שימת ההרדיה שכן. מחון המשעה השוויצרי - העשירים בויפסינים ומינולים רבים. מל שופה השתיצרי – העשירים בויסטינים ומיד ההרדיה. מל שופה – ישיקו ל) ושושת שובט וען כדי ושקד ההרדיה.

אווי נסילוק השומנים

שהפופות לחדוי מודית מתאים סבורך הצוות הדפואי גם תכנית תמילם ליכחי השומן והצלולים שלך. זוחי תכנית בלמדית. מואר הוא הצלולים שלן. הוו הגיורית עשורה מאתמירים המיחודים המיוצרים בנוסחא יחודית עשורה יינישנשרט המיחודים המיוצרט בנייתיים שלו. מיינישיהה לך את מילוק השומנים הבטייתיים שלו.

30 קייג תוך 80 יום! אמון יעל, מחולון. הערכה 4 משקלה לפוי חובנית "מרוי חורית" 25 קינ, משקלה כיום 55 קינ

~><-----

תוצאות - עם הוכחות - ולתמיד

במשרזי מרוי מורית ישנם עשרות אלפי שמות של גברים ונשים, נערים ונערות, שהורידו קילוגרמים רבים במשקלם. השומרים על הישגיהם. רבינו מהם ישמחו להמליץ לך על שיפת מרזי מורית. חתקשר אלינו ואנו וציג בפניך את התוצאותו

שירות מיוחד - להרזיה מיידית

שירות מיוחד של מרדי מורית למעוך. ניתן למסור פרטים אישיים לצוות תכנית החדויה בביתך תוך 48 שעותו היועצות. לצורך סילוי שאלון ההרשמה באמצעות המלפון, כבל יום בין השעות 16.00-08.00. חוך 48 שעות תגיע לביתך תכנית ההרזיה האישית שלך ומיד תוכל להומיל לרזות.

מרדי מורית בנים מד המלך מור 35 ת.ד. 4156, ירושלים 1043 מרזי מורית על הקו 24 שעות ביממה גם בלילות ובשבתותו

וא שילחו לכיתי – חינם: חומר הסבר מפורט לשיטה + הסבר לכמוסות ולחשקה השוויצרי "חרזית" + הסבר לתכשירים לדיכחי השומן + הוכחות מצולחות + שאלון הרשמה מדעי – ללא כל החחייבות. ,02-222903 ,02-222676

במובת

.02-225512 או שלוו אלינו את המלוש ותתחיל

התקשר אלינו לטלפון:

במרזי מורית במרית!

אוגוסמ. חם ולח. הילדים בחובשה. אז נוסעים. כארץ, רחויר, בכי לשאול כמה זה עולה ואבילו לא לאן. התלונות מבוצצים. הטיסות מלאות. רוצים קצח לעשות חיים. אה יש, לא אגיע למ? סיסאח הקיץ הישראלי.

מאח יעל פרמלמד ואביבה מץ

חצות הגענו ללובי של מלון "הילטון" בתליאביב, וכן־הדוד מאמריקה ואשתו אמרו שהצחקנו אותם. לא יתכן שככה וראה לובי של מלון חמישה כוכבים. היו שם לפחות מאתיים איש. אמרנו לו שהוא הצחיק אותנו, וניגשנו לעמוד בתור בקבלה. הפקידים בקושי נשמו. אחרי שדחפנו פה ושם כמה אורחים שנדחפו לפוינו, שאלנו כמה עולה חדר ללילה. אחד הפקידים הפטיר לעומתנו מבלי להרים את עיניו: "140 דולר ללילה, לא כולל מע"מ וארוחת־בוקר. רק החדר". חשבון מהיר העלה את הסכום ההתחלתי למשהו כמו 170 דולר לחדר עם ארוחת־בוקר. בן־הדוד החוויר. שאל עוד פעם את הפקיד, להיות בטוח ששמע היטב. אחד הישואלים שעמדו שם העיר: "האמריקנים האלה אוהבים את הכסף שלהם. הוא ימות לפני שיוציא סכום כזה", והתגלגל מצחוק ומבוז, אפוף תחושת־עליונות.

איפה הוא ואיפה האמריקניםז הוא מוציא את הסכום חזה בלי לחשוב פעמיים. ואחרייכו עוד אומרים שבאמריקה עושים חיים. 'מה שווה להם כל הכסף שהם עושים אם הם מתקמצנים להוציא אותו", המשיך לפתח את הרעיון, מסיים את המשפט בהופתייד מלאת לגלוג. יעני, שיבואו ללמוד קצת

כן־הדוד לקח את האשח הצידה, להתייעצות. מה עושיםו הם לא תיכננו להוציא כליכך הרבה כסף. עשו חשבון שעם עוד קצת "אקסטרות" המתחייבות בכל בית מלון, יגיעו בקלות למאתיים דולר ליום. אבל השעה היתה מאוחרת וזה היה המלון השלישי אליו הגיעו בחיפושיהם אחר חדר, והם היו עייפים ורצו לשטוף את הלחות האיומה מגופם. החליטו ללכת על זה.

עכשיו הם הצחיקו אותם. "אין חדרים פנויים במשך השבועיים הקרובים", אמר פקיד־הקבלה העייף.

אתה יכול להעריך כמה מן האורחים במלון הם ישראלים! שאלנו. "אני לא יודע בדיוק, אבל נדמה לי שבערך חמישים אחוזים. איר שלא היה. יש הרבה ישראלים".

קיץ 87'. אש ולחות נשפכים מן השמיים, כמויות כסף אדירות נשפכות מכיסים ישראליים. ומי שאין לו, עומד נכלם ומבוייש, מנסה לפתור את זידת החידות: מאיפה יש להסיו מה קורה פהו

מלון "גלי־כנרת" בטבריה השייך ל"הכשרת הישוב" של הסוכנות היהודית חידש פויו, שיפץ בפנים ובחוץ, קיבל חמישה כוכבים ויצא במסע־פרסום מושך עין ועושה חשק. ביום ראשון, 10 בחודש אוגוסט, צלצלתי למלון. פעם חיכיתי שבע דקות, ומשלא ענו - ניתקתי. אחרי־כן התעקשתי, החלטתי לחכות עד שיענו. עוד בבית־הספר לימדו אותנו שיש שכר לעמל. בסוף ענו. ביקשתי את ההזמנות, קיבלתי מוסיקה. אחריכן אמרה המוכזנית: "הפחורה בחומנות מאוד עסוקה, יש לה המון עבודה. תשאירי בבקשה את מספר הטלפון שלך, ואנחנו נתקשר. אם את רוצה להזמיו מקום לשבועיים הקרובים, לא וראה לי שכדאי לך לחכות. עד כמה שאני יודעת המלון מלא". ביקשתי בכל זאת לדבר עם ההזמנות, והיא הבטיחה שנית כי כשייתפנו – יצלצלו.

אילו היו טורחים לצלצל בחזרה יש להניח שהיו מוטרים לי אותם הפרטים שמסרו לת., חברה שרצתה לנסוע עם בעלה ושני הילדים לפינוק קצר במלון חמישת כוכבים: התעווג יעלה לכל המשפחת 440 (ו) ש"ח ללילה עם ארוחת מיווגיהאוויר הוא וטוב כולו. האשה מאיצה בו כל הזמן לחפש את הילדים. בוקר. שוב, חשבון מחיר מעלה את סכום הבילוי המשפחתי לכ־600 ש"ח ליום. אחרייכן הוא מתיישב, מזמון בירה לעצמו וקפה עם עונה לאשק. יש הרבה משפחות בארץ שחיות מסכום כזה במשר חודש ימים.

מונולוג של א. שחזרה זה עתה מ"אביה־סונסטה" באילת: "נתחיל מהכסף. וסענו עם שלושת הילדים לשמונה לילות. רק במלון השארנו למעלה מארבעת־אלפים ש"ח. זה וכון שחדר עם ארוחת בוקר עולה רק 126 דולר, אבל לעבר בעלה, האחראי על ההזמנה המשפחתית. מסביב המולה. כל הזמן נכנסים יצה טלפון ושם שתייה ואיזו הומנה לחדר – ואחה אבוד. המלון מפוצץ, אין אורחים חדשים. מעט מאוד עוזבים. ימיתי ברחה עוד פעם, ההורים מחליטים חדר פנוי. ראיתי שם נשים שהחליפו גרדרובה וזמש פעמים ביום. התמונה לעלות לחדר. העבירו עוד יום מן החופש הגדול והנורא. חדר זוגי – 200 ש"ח. יוצאת מגוחכת: גברים עם כרסים משתפלות, מכנסיים קצרים וסנדלים כולל ארוחת בוקר. אין סיכוי להשיג. מלאים עד סוף אוגוסט. מהלכים בצד נשים עם 'פאייטים' ומבריקים מכל סוג אפשרי.

"זה נכון שבמקום ההוא מנקים את הראש עד הסוף, הים וההרים מסביב "בתלון באילת השארנו יותר ת־מסמ4 ש"ח, והוא תפוצץ. עושים עבודה יוצאת מן הכלל. אבל כשעשינו חשבון שכל הסיפור, כולל בילוי במטעדות בערב וכל מיני פיווקים לילדים עלה כמעט 5000 ש"ח – הרגשנו שנינו שיצאנו קצת מדעתנו. אני לא חושבת שהיו הרבה שהרגישו כמונו. מכל עבר ושמעים משפטים כמו: 'מה ישו פעמיים שלוש בשנה אפשר לקחת את' המשפחה ולהנות קצת מהחיים'. אף אחד שם לא נראה מוטרד יותר מדי מסכומי הכסף העצומים שהשאיר מאחוריו בחופש המשפחתי".

810eolo 34

עשר בלילה בלובי של מלון "שרתון" בחל־אביב. אברם רץ לחפש את ימיתי שהלכה קצת לאיכוד בתוך הקהל העצום הגודש את המלון. למרות

בשולחן הסמוך זוג עם שלושה ילדים. הצליחו לתפוש מלצרית שנתקעה לידם לשעה ארוכה. קשה להחליט. האשה מאיימת על הילדים שזו הפעם. האחרונה שהיא לוקחת אותם לבילוי. "או תזמין לה שני עוגות", היא צורחת

ראיחי שם נשים שהחליבו גרדרובה חווש בעווים ביום. החמונה מגוחבת: גברים עם כרסים משחבירות, מכנסיים ַ קצרים וטנדלים בצד נשים עם יבאייטיםי ותבריקים".

להתעל המקודה בשלה: "הכל מלא. אין לנו אף חדר ריק".

י אחר ששבע־מאות אלף ישראלים יסעו חקיץ לחו"לו, שאלנו את השבים לארצותיהם. איך שלא מחשבים, אין הקיץ ולא יהיו 700 אלף שמי המוווים שמי הוסיעות. "אתם אקף ישראלים יסעו הקיץ לווו לו, שהיב ושראלים בחו"ל. ממו הוסיעות. "אתם אמרתם, אתם העיתונאים. הרי זה היה כתוב אלי ד. או ענו לנו. אונוסט. חם. לח. הביל. למי יש כוח להתווכה. אלי ד. או ענוי דו לי הילדים רצו סקוטלנד, לראות את המפלצת מלוך תוכל זאת, מישהו שהיום אף אחד לא יודע או זוכר מי הוא היה, זרק או מישהו של שניים עשר יום, הכל ביחד. רק שנזכרו קצת מאוחר. בעיתנים", ענו לנו. אוגוסט. חם, לח. הביל. למו יש כוח להתווכה. יקון חשמה ברוו"ל.

כנראה שזה די נכון, כי ארבעה מתוך שישה מוכלי"ם של משרדי נסיעות ישטי תמישה־שישה זוגות רוקדים "על הבר", מוקפים בעשרות אנשים איתם ניסינו לדבר לצורך הכתבה הזו לא היו בארץ. "המוכ"ל בחו"ל, במה שוום ללובי של "הילטון", שבוע אחרי ה"אירוע" עם בן־הדוד. מראה אפשר לעזור לרו", שאלה המזכירה בנימוס. מהלישבה המדכזות לסטטיסטיקה נמסר שמראשית השנה (ינואר 87) ועד ישו את חלובי, מסתובבים הלוך ושוב. סביב השולחנות אין אף מקום של למות נמה ומים בתל אביב. פקידת הקבלה אמר להם שהכל מלא. של אווי ומים בתל אביב. פקידת הקבלה אמר להם שהכל מלא. של אווי המסרילה אשתקד). זה כולל את פסה, שנחשב לתאופת תיירות מוגברת, כולל אנשי עסקים שיוצאים ווכוסים בין כה וכה כמה פעמים בשוה, משאלי תחוונים יעזרו. לא עזרו. "ניתן לכם בכסף מזומן, על המקום", וגם את אותם ישראלים שיצאו – אבל מכלי שיהיה בידם ברטיס טיסה חזרה

コクユア

RECEPTION

י אפלא שואלים כמה זה עולהז לאוושוב ווצים קצת לבלות. לא מגיע להנות קצת מהחיים:"

שת התיורות הנוכחית את המספר הזה, שבע־מאות אלף, מישהו השת התיורות הנוכחית את המספר הזה, שבע־מאות אלף, מישהו קישות התיירות הנוכחית את המספר הזה, שבע־מאות אלף, נויים אות איני ממש משואת השורק, וכך יצא לו הגולם לאוויר השלם: כולם – אבל ממש

אלי ד. מרעננה רצה לטייל השנה באנגליה. אשתו רצתה לונדון. לראות (המשך בעמוד הכא)

מומל התעופה בן־גוריון יוצאות מדי יום כ־50 טיסות. לפי חשבון שעשו לנו

בחברת "אליעל", חרי ביולי "אונוסט 87' ייצאו מהארץ בטך הכל כ־400 אלף

נוסעים. לא רק ישראלים נופשים, גם יורדים החוזרים למקומותיהם וחיירים

35 Viacala

המשר מהעמוד הקודם)

בחודש יוני, אחרי שהמשפחה כבר ישבה יחד בבית על מפות וספרים, נכוס אלי למשרד נסיעות: "התקשרתי לסוכן הנסיעות וביקשתי להזמין מקומות כטיסה", הוא מספר. "'אין לי שום דבר בשבילך בכיוון לוגדון בתקופה שאתה מבקש (סוף יולי)", אמר הסוכן. "'תכוס למשרד - ונראה'. במשרד היה בלגן בלתי רגיל. חיכיתי שעתיים עד שמישהו בכלל התפנה אלי. אחרי כן ישבתי עוד שעה וחצי אצל הפקידה. כל הזמן היו טלפונים. אגשים נכוסים, צועקים, בועסים. ממש בית משונעים".

הילדים של אלי ד. לא יראו השנה את המפלצת מלוך נס. המשפחה נסעה לאיטליה, זה מה שהיה אפשר לסדך להם בהתראה כל־כך קצרה של חודש

"באיטליה דווקא היה נחמד", אומר אלי, "הרבה תרבות ועוד יותר ישראלים. שמעתי עברית כמעט בכל חנות. בוווציה אי־אפשר היה לעבור מצד אחד של כיכר סן־מארקו לצד האחר. גוש אחד אדיר של בני אדם. היה קצת תם, אבל בסך הכל האוכל האיטלקי הרבה יותר טעים מהאוגלי. בשנה הבאה, אם נחליט לנסוע, וזמין מקומות כבר בפסח".

נשים מסודרים מתחילים לארגן את נסיעת הקיץ לחו"ל בסוף החורף. חחילת האביב. אז אין לחץ במשרדים ולא בשגרירויות ולאלה שצרוכים ויזות), וכמובן עדיין יש שנע מקום בטיסות השונות. אבל לא כולם מסודרים, ולפי מת שנמסר לנו במשרדי הנסיעות - רוב הישראלים אפילו מאוד לא מסודרים. "יהיה בטדר", הם אומרים בדרך כלל, "יש לי חבר סוכן נסיעות. הוא כבר ידאג לי". גם המאורגנים שבטיילים מחליפים יעדים ותאריכים ברגע האחרון. "לכולם יש ברגע האחרון מילואים או שהחותנת מגיעה מאמריקה, וכל מה שהשקענו בתיכנון, לא שווה", אומרים הסוכנים. יש גם כאלה שעד הרגע האחרון מחזיקים בסטוד ביי מקומות בשלוש־ארבע טיסות בו־זמנית, ליתר בטחון. לא פלא שהטיסות סתומות. ובהרבה מקרים המטוסים לא כליכך מלאים כמו שזה נראה לפי הרישום.

במשרד נסיעות ותיק ברמת־אביב שקט יחסית. "בית המשוגעים נגמר בדיוק לפני שבוע", אומרת אחת השותפות. "זה היה טירוף. עבדנו מהבוקר עד הערב בלי הפסקת צהריים. מאות אנשים, טלפונים, וצריך לענות לכולם בסבלנות ועם חיוך. זה היה ממש בלתי־אפשרי. עכשיו, כמו שאת רואה, זה בית הבראה". לא בדיוק בית הבראה. מול כל פקיד ישב רק לקוח אחד בכל פעם.

לפי מדד רמת־אביב נסעו דרכם הקיץ אלפי אושים. עונה כזן הם לא זוכרים שם מאז 83' שידועה בז'רגון התיירותי כשנת השיא בנסיעות. "העובדה שבתחילת העונה פורסם המספר האסטורונומי של שבע־מאות אלף ישראלים שייצאו לחו"ל גרמה לבהלה. אושים נכוסו ללחץ והתחילו להזמין טיסות בכל הקווים. היו לי נוסעים ש'ישבו' על ארבע טיסות בארבע חברות שונות. זה גרם לסתימה. בפועל, כשבוע לפני מועד הטיסה אפשר היה למצוא מקומות פוויים. עכשיו יש לנו בעייה עם החזרה לארץ. בטוף אוגוסט אין מקום באף טיסה. מי

שלא הזמין עד עכשיו – יהיה בצרות". ב"אופיר טורס" אומרים שהפאניקה מדומה. לא כליכך הרבה ישראלים נוסעים כמו שמישהן היה רוצה שנחשוב, בסך־הכל עלייה של כ־20 אחוזים לעונות העונה ההודמת. הסיבה ללחץ שנוצר במשודים היתה העדר טיסות. "השנח לא הגדילו חברות התעופת את מספר הטיסות לעומת השנה הקודמת. ואם נקה בחשבון את תוספת הנוסעים – הרי שזו בעצם מסיכה ללחץ", אומר אלי לנדה, מנהל השיווק של "אופיר־טורס".

"הלחץ הזה גרם לכל מיני מצבים אבסורדיים. למשל, היו לי לקוחות שרצו לטוס למינכן ולחזור מפארים. במקום זה הם טסו לאמסטרדם ותזרו מקופנהגן, במקרים ובים בחאריכים ובחברות תעופה שלא היו רצויים להם. היה צורך בהרבה תיחכום בסידור הכרטיסים כדי שפחות או יותר יתאימו לדרישות".

"אנחנו עם של מהגרים"

🥌 "ר ווני פיאמנטה, פסיכולוג, כוחן את כהלת חנסיעות מכמה נקודות מבט:. "אם עושים השוואה תכרחית ונוצרת החושה שכולם נוסעים לחו"ל, נוצר לחץ בסיכולוגייחברתי על ציכור שבאופן טבעי מחפש להיות משויין לקבוצה, חלק מהכלל. אם הקבוצה מכחיבה שעודרטים של התנהנות, הפרט מאמץ אותם. זה עוזר לו למקם את עצמו בתוך המידקם החברתי.

"נסורת נוספת שרוחפת את רוכנו לנטוע לחו"ל נובעת מן העובדה שאנחנו עם של מהגרים שלא מרצונם. רוב הורינו באו לכאן מאיזשהן מקום. בעיני רובם, צבועה ה'מולדת תישנה' בצבעים נוסטאלניים, אידיליים. הדור חשני סמג בילרותו את זה ש'שם' - בחו"ל - היה טוב, וגם הם רוצים קצה להחבשם בטוב הזה. חוץ מזה אוחנו מדינה על חקן של סיר לחץ, הבידוד והסגירות חופכים כל נסיעה למבצע. תכנוני החופשה נותנים לאושים עניין

בכלל, לנסיעת נופש יש אפקט חיובו. פתיחת הגבולות כריאקציה לסגירות בה אנחנו וחווים תורמת גם לפתיחות אצל בני אדם. ככל שנוסעים יותר בעולם נפתחים יוחד. נופש בכלל חוא טעינת־מצברים מבורכת, וחוא חשוב להמשך תקין של חיי היומיום והעבודה ולשיפור מערכות יחסים בין בני

"אני דווקא רואה ברכו ובגרות בכך שאנחנו מרשים לעצמנו להקדיש זמן לעצמנו, ולא רק בקניות רא חניות של מוצרי־צריכת. טיול הוא סוג של בילני שאינו משאיר עישבות מוחשיים. הכסף נעלם והחמורה לא יכולה לחימדד במושגים חומריים. ואם למרות ואת הישראלים ווסעים קרבה, סימן שאוחנו מפרגנים לעצמנו, אני רואה בכך ברכה".

בסוף יולי, בשעת לילה, נחת מטוס "אל על" באיסטובול. שמוא: גולדשטיין החל להזיע בחום של 40 מעלות, וזיעתו ויגרה עד תום הטיול.

"חונשתי כאילו השליכו אותי לתוך כבשן", הוא נזכר בסיוט. שמו אותם במחנה נופש יפהפה ולוהט על חוף הים התיכון. הם היו עסוקים כל העוד בהובלת מים מהמקלחות לחדרונים, שפכו אותם על הרצפה, שכבו בתוכם עירומים וקפרו את הימים. בכל חוד ראינו ישראלים. לילה אחד לפני שעובנו את המחנה הגיעו עוך אוכעה זוגות מהארץ. כשראו מה הולך שם, ממש

בשנה הבאה, מבטירו שמואל גולרשטיין, הוא ישאר בארץ או יסע לארץ קרירה. "מה רע במלון טוב בארץ?" הוא שואל. "מה היה לי לחפש בתורכיהו איבדתי שם משהוז יש לנו ארץ חמת. אז מה הישראלי עושה? הוא מחפש ארע יותר חמה, ונוסע לשם".

עמוס לבב

ב"נתור", חברה סיטונאית לטיולים מאורגנים, מדברים על מספרים אתרים מאיור כספי, המנכ"ל, מעריך את מספרם הכולל של היוצאים הקיץ בכ-15 אחוזים יותר מבשנה שעברה. ולגבי המאסות הגדולות־כביכול הוא מסביר: "יש בארץ ב־350 אלף אנשי עסקים שנוסעים כל השנה – כמה פעמים בשנה. מה שנוסף בקיץ זו תיירות הנופש – 300 אלף לפי העוכתי. זה הכל". रिविधारी ३१०

דואה אותם במטוס, בדרך חזרה. אם במקרה נשאר להם עדיין קצח כסף, קונים עוד דברים. נדתה שהישראלי "מבחד להיחבש" בלוד עם מאה דולד בכיס".

חידוש נוטף השנה הוא הילדים הנוסעים. אלפי ילדים העדיפו לכלות את תחופש הגדול באנגליה הקרירה, אפילן במחיר לימודים בבתי־ספר לשיפור האונלית. ארבעה שבועות בבית־ספר קיצי שכזה עולים להוריהם כ־1,600

י שחזה את מות עידן הטיול המאורגן – התבדה, שכן השנה נפתחו אליהם מעדיפים רבים להגיע בפעם הראשונה במסגרת טיול מאורגן:

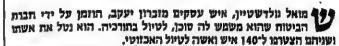
"טעם הקהל משתנה", אומר אלי לנדה מ"אופיר טורס". "יעדים כמו רומניה, פלמה ורודוס שהיו מאוך פופולאריים בעבר הקרוב, כמעט ועלמו לגמרי. למהז אין לי מושג. היום אלפי אושים נוסעים להונגריה, יוגוסלוויה וטורקיה. אלה מקומות זולים יחסית, האוכל טוב ובתי המלון גם כן. עם קצת תושיה ישראלית אפשר לטוס לרומניה ומשם – בחצי מחיך -- להונגריה".

שנים רבות. אוחנו – רק עכשיו. שלוש טיסות סדירות של "אלעל" יוצאות לשם שלוש פעמים בשבוע ולא מספיקות להדביק את הביקוש. קהל הנוסעים לטורקיה נחלק לשלושה: הקהילה הטורקית בארץ, שמתגעגעת לשורשים במולדת הישנה; שוחרי ארכיאולוניה – וסחם נופשים חובבי קניות וולות. שהי הקבוצות הראשונות יודעות מה מצפה להן. לנופשים, שחשבו בטעות על חופים חשופי חזה, מצפה אכזבה. טורקיה אינה פלמה. המנטליות המזרחים שולטת. וגם השמרנות. שווקים צפופים, ריתות חריפים, המון אדם ברחובות ומוג־אוויר חם. מאוד. לא שוויצריה.

בכל המהומה הזו שכתנו שאלה אחת קטנה: מאיפה יש לכליכך הרבה אנשים כל כך הרבה כסף. אתר היעדים המבוקשים מאוד השנה היתה ארה"ב. כרטיס טיסה בודד לניו־יווק עולה – "לפני הכל", כלומר מיסים וכו" – 950 דולר. משפחה עם שני ילדים צריכה לטיול ממוצע 5,000 דולר רק כדי לנחות. טיול לחוף המערבי יעלה להם עוד 1,500 דולר. וכל זה בלי להביא עדיין בחשבון אוכל, לינה וקניות.

מארה"ב, את הבנדים מלונדון".

"מה איבדתי בתורכיה?"

שומשד עשרה ימים.

מחונו שניקת אותם בחזרה לאיסטובול".

בבירה החורכית נשארו כני הזוג גולדשטיין רוב הזמן בפלון הממוזנ איסטנבול יפהפיה מהחלוו". צוחס שמואל גולדשטייו. "רוב הישראלים שפגשנו גם הם סבלו כמונו. למה הם נוסעים; כי זה זול וקרוב. תגיד לישראלי שלא טוב שם, הוא לא יאמין לך ויסע להיווכח בעצמו".

שנטליה - 16, 18, 19 יום

יום בורטוגל והפירגאים בי 21,201,15 יום

שול חמקיף - 23 יום

וידינבית תקלאסית 🖟 18 יום

D1> 13

ונגריה אוסטרית - זמפשלביום

"הישראלים אוהבים להוציא כסף עד הגרוש האחרון. אני

דולר, זאת לפני מתיר כרטיס הטיסה, מיסים ודמי כיס. .

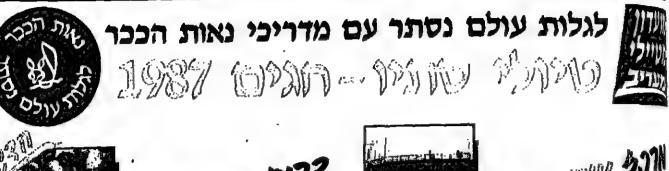
לישראלי המטייל יעדים חדשים ווולים, יעדים שלא נכבשו עדיין. מזרח אירופה ולהיט הלהיטים – טורקיה.

מה יש בה מתאום כטורקיה שלא היה בה בשנים קודמות:

בטורקיה שום דבר לא השתנה. האנגלים והגרמנים גילו אותה כבר למני

"לאורה הישראלי יש כסף", אומר בנימין ממון, מוכ"ל "פלתורס". "עובדה לא נסעו השנה הרבה ליעדים קצרים. הרוב העדיפו את ארוז"ב, אוגליה, המזרה הרחוק. הישראלים אוהבים לקוות, להוציא כסף עד הגרוש האתרון. אני רואה אותם במטוס, בדרך חזרה. אם במקרה נשאר להם עדיין קצת כסף, קונים עוד דברים בזמן הטיסת. הישראלי מפחד 'להיתפש' בלוד עם מאה דולר בבים. הוא עוד יתשוב שלא ניצל את כל האמשרויות עד הסוף. את מוצרי החשמל מביאיף

את מספרם המדוייק של היוצאים לחו"ל הקיץ – לא קיבלנו. מה שכן, התרשמנו שכולם – חוץ מאיתנו – כבר שם.

חוויה אמיתית לשוחרי תיאטרון - 8,9 יום

ראלי בויפום זימים טיול קומנדקרים - + ימים

מחיר, לוקטור, אסואן - 8 ימים

אאידה בצל חפירמידות - 4. 5 ימים

חובבי טבען אמנות ותיאטרון רפתקה אפריקאית 262 יום

גת יומיה וקניה | 12/19 יום עקבווג גיי: ספרד לשוחרי אמנות ומן און יום

מזרת תורבית בנים יום בב מרבזן אמריקת בשנים

ספרד צרפת או יום יגוסלביח לי 19 לומי מסע. בהימלאיה 🗀 28 יום חצי האי, האיברי

ב לקבלת פרטים: החי קוליבר 2 תיוא טל 139207 - 03

בגרים שבעמורים אלה הם רמז למה שישראל מציעה לעולם לקיץ 88'. אפשר יהיה לראות אר תם בחררי חמישים היצרנים המשתתפים כשבוע האופנה שייפתח ביום שלישי כמלון "לרום" בירושלים. לחלק מהבגרים הללו לא נצטרך להמתין עד 88'. כגדים שימכרו כ"בלומינגר"יל"ס" ו"הרודס" באביב הבא, תמצאו כדיזנגוף כבך כעוד כחודש. זה היתרון שמקנים הייצוא והקיץ הישראלי הארוך לאופנה המקומית, שהיא יכולה להקרים את העולם כשנה.

האנשים שעושים אופנה מצפים כנראה לעוד קין חם. הם לא עשו מהפכה, לקחו את כל מה שרץ טוב, קיצרו קצת והצמידו קצת יותר. שם המשחק הוא המראה הסקסי. הרגליים תחשפנה עוד יותר, כ"מיני", חצאית כרך ומכנסייברמודה. לסריגים ולטריקו הוסיפו חוטים סינתטיים אלסטיים שמצמירים אָת השמלות, החולצות והמכנסיים לגוף כמו עור שני. גם כבגרי העור והסריגים מודגש הקו הצמוד והצר.

לא רק סקט מוכר בגדים, גם ספורט. האולימפיארה האמורה להתקיים בסיאול בקיץ הבא כבר משפיעה על האופנה. חלק מהבגרים עוצבו בהשראת סמלי המשחקים האולימפיים. לאודווקא בגרי ג'וגינג או ספורט, אבל רמו לרוח ספורטיבית. פסים וכוכבים ועיגולים, כתובות בחזית גופיות ומיועים וכעיקר הצבעים העליזים והכולטים, צהוב, אָרום, כתול וירוק שהולכים לא רק עם לבן, גם עם גווני חול ושמנת.

בין הסקט לספורט, כמקום סוב באמצע, יש הרכה כגרים כצכעי ארמה וצבעים טבעיים שפוזלים לקלאסיקה ולגשים בנות שלושים פלוס. בין ה'מיני" שחושף ברכיים והבגרים הצמורים, יש גם חצאיות קרסולית, מקטורנים גדולים ושמלות הצמורות לחלקו העליון של הגוף ומתרחבות בחצאית, רכוסות בשורות כפתורים שחפשו את מקום הרוכטנים.

רומה שהשנה יותר מאשר בעבר השקיעו יצרני האופנה בעיצוב ובביצוע. הבגרים תפורים בקווים נקיים יותר, כצירופים מתוחכמים של שביים ושלושה סוגי הרפסים או מרקמים שונים. אמילו התווית עם שם היצרן זוכה לתשומת לב ולעתים משמשת כקישום לבגר.

האופנה הישראלית התכגרה. לא מתחרה בטורקיה ויוון או בייצור הזול של המזרח הרחוק. מציעה לעולם אופנה מעורכנת במחיר טביר. נראה שהפעם הולכים על בסות.

ומועדי" אספקה. לאווירח האופטימית הזו והעלייה במאזן ייצוא האופנה (ב-86' היתה עלייה של 24 אחוזים לעומת השנה הקודמת, ל־460 מליון דולר, וגם במחצית הראשונה של 87' מדווחת עלייה של 24 אחוז), חרמה ום התחזקות המטבעות האירופים לעומת הדולר. ישראל מרבח לייצא במרקים, פרנקים שוויצריים ושטרלינגים. אכל גם מי שהחחיל לייצא לארח"ב לא ויתר, למרות חולשת הדולר. לא קל להיכנס לשוק האמריקני, וחישראלים למדו שלא להניח את כל הביצים בסל מעבעות

יצואנים שבין יצרני־האופנה לא

היתה בחודשים האחרונים סיבה

להתאונן. להפך. את ההאטה

במכירות בשוק המקומי ביטתה העלייה במכירות לחו"ל. בשכוע

שעבר חזרו 26 יצרנים מיריד

ה"ס.פ.ד." בדיסלדורף שבגרמניה עייפים אך מרוצים. לא כולם מכרו,

אבל השחלבן במה שנקרא "פרוגרמיננ", מערך ההומנות של

רשתות חנויות הכליבו והקטלוגים.

חלק מהקניינים שראו את הבגדים

שם, יבואו בשבוע הבא לישראל

שבוע האופנה, נודע עד עכשיו על

בואם של 70 קניינים. "זה לא הרבח,

אבל בכל יום אנחנו מקכלים הודעות

על בוא קניינים מספים", אומרת מירי

בקנשטיין, מוהלת מרכז האופנה

במכון. בשכועות האחרונים כבר

ביקרו בארץ עשרות קניינים

שהקדימו לבוא כדי לשריין הזמנות

לאנשי מכון הייצוא, מארגני

להשלים את ההומנות.

לתעשיית האופנה הישראלית יש בעיות של מחסור בכוח אדם מיומן. לא קל למצוא חופרות או חייטים, והיצונים מתמודדים גם עם שאר חבעיות המטרידות יצרנים בארץ. אבל לאופנה הישראלית יש ביקוש, וכל מה שהם מייצרים הם יכולים למכור. אולי לכן הצטרפו תפעם ל"שבוע" תשעה יצרנים המשחתפים בו בפעם הראשונה. מי מחם שיידע לשחק אותה וכון יוכל, כמו כמה מתווחיקים, לצחוק כל חדון לבוק. יהודית חבוך

39 **ช**เอ**ลอโต**

הצילומים כעמור היפני: העליון – קיץ 88', צמור וצר נם בעור. עיצוב: זיוה חלם. – צילום: סטי בקגר; דתחתון מקרימים את המשחקים דאולימפיים. "גלי". עיצוב: שוקי לוי. צילום: בן לם: כעמר זה: העליון – צבעי אדמה זקונים נקיים. "דְנוּיגמן". עיצוכו ירדנה זיו. צילום: מנחם עוד, התחתון – קצר זה חרים, אכל גם ארוך עוד יילך. "דונה ניי". צילום:

क्षायहर्गात ३८

כאן, ממש כאן, 4 ימים ו־4 לילות

n"W 174"3

תוכלו להעביר 4 ימים ו־4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמתם

האכידיי שניה מנדרין תיא ***

עם מועדון לילה ספואר ושלל תוכניות מגוונות בריכת שחייה, מועדון בריאות, טאונה, ג'אקוזי, מתקנים דבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מעים 03-441473 ,443682

067-21901-2-3

רגבורות יפואיות

מאת: נוגחם תלמי

ציורים: שמולוק בץ

פצצה של ספרום, תקנה לולדים שלך. אולי מקלקל לקרוא ספרום אבל מכנים שכל בראש של הבנאדם

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב

'אז דרך פ"ת 17א" באר־שבע: קק"ל 90

TRADES SOM STRUCTS OF THE TOTAL OF THE SECOND

יתיקה: בן"יחודה 29

אוגוסט לפי

קונה את המיפעל. בהתחלה לא האנינו לו. אהרייבו התברר להם שפדרמן כבר שולט ביזן אחוזים מהמניות. הם הגיעו איתו להסכם שהוא יהיה יו"ר שלי גם תחסוך כסך למרינה, גם תוסיף משאבים מועצת המנהלים וימנע מקניית מניות נוספות. לבתי־החולים וגם תקצר את התורים של החולים מבחינתם זה נראה תיקו יפה וככובר". העשירים יהנו מיותר פריבילגיות בזכות כספם, אכל בטווח הארוך זה ישתלם לכולם". כועם. הוא בחור טוב. היה הוגן

חרי תום הלימודים הזר לארץ והצטרף הייצרנייתעשייתי. 'אין כצד התעשייתי ברק. אבל יש בו סיפוק אריר שקשה לתאר. אתה מנסה להפעיל מכונה חרשה, עושה ניסוי ועוד ניסוי עד שמוצר מצלית. אחרי שהוא נהפך לסיפור הצלחה כולם רוצים להיות אכא שלו. פתאום משרד הפרסום טוען שאלמלא המציא את השם המוצר לא היה נהפר ללהיט. נכון שמשרד פרסום עוזר, אכל מכאן ועד להצלחת המוצר – המרחק רב. אם, למשל, היו קוראים ל'פסק זמן' 'ופלה ממולאת בשוקולר אגוזים' – גם או הוא היה נהפך ללהיט לא פתות היסטרי. הטעם הוא שעשה אותו. אכל אתה עושה, יוצר משהו חדש, ופתאום כל השאר חוגנים ולוקחים את הקרדיט.

אחת־עשרה שנים היה דני פרומצ'נקו ב"עלית". כשנים הראשונות, לרבריו, אתב את העכורה. אכל השלווה ושמחת היצירה פינו מקומן למלחמות פנימיות. "הפוליטיקה התחילה לשחק שם תפקיר מרכזי. זה התחיל כשאחי עמי נרחק מעמרה אקטיבית

"אמרו, יופי שאמרו. הוא הרוויח כשביל 'עלית' לפר במילואים) נסע לקברה ללמור הבדסת מכונות. הרבה יותר ממה שהוא עלה לה. יכול להיות שהוא לא

מוב, אבא שלי שלח לי כסף, כמה שמותר היה אז "עלית" עם מותו של הסב אליהו, ואילו יעקב נשאר לוציא מהארץ, וגם דודים שלי בקודה עזרו, אכל את שם כסכנולוג. היחסים בין משפחות האחים היו קורקטיים. לא יותר. העניינים הלכו והמתככו כשאבא יש לו תיאוריה עכשווית שעיקרה הפרדה בין פרומצינקו החלים לפרוש ומינה את מי שהיה או חתנו,

לפירים למעוטי יכולת. חיים במסלולים מקבילים. אבי פילוסף, למנכיל.

יכול היה להיות מנכ"ל וגם לא רצה. הוא לא בנוי לזה. הוא אדם אימפולטיבי". מלבר בני משפחת פרומצ'נקו היו כ"עלית" עור בעלי מאה ודעה. משפחת מושביץ, למשל. 'אבי ודוד מושביץ רצו לנטרל את קירום כני המשפהות. מרובר כאן כדור שלישי, ופתאום היו הרכה אנשים שרצו להחחלק בעוגה. נוצר מצב מאוד מטובך. אמרחי לדוד מושביץ – שאו היה מנכ"ל – שיש שתי אפשרויות. האחת שכל בעלי המניות יקומו וילכו, ישכו רק בדירקטוריון וייתנו למנהל שכיר לנהל את החברה. התנדבתי להיות השני ללכת. חשכתי שרור ניושביץ צריך להיות הראשון. לחילופין האמנוני שנינכ"ל צריך להיות מנכ"ל אמיתי, בלי קשר למשפחות המייכדות

לעיתים קרובות במריבות קולניות. "היו בינהם צרחות וצעקות, אבל ככה זה כשעוכרים כמיפעל. אכי לא

ולקירום אישי. קירום צריך לתת למי שעובר טוב יותר.

כאן אני מתייחס בעיקר לאבי פילוסוף. המנכל"ות

חולקה בינו לבין דוד מושביץ. אני הייתי כפוף לאבי,

ולו מעולם לא היתה שום מוטיבציה לקדם אותי. כל

הזמן חשש שארצה לתפום את מקומו. היתה בינינו

מעין תחרות סמוייה. במקום זאת הוא קידם את אחר

ישל דויד פדרמן אני בכלל לא

מאוד. כל ציק שלו נפרע בזמן,

בשנייה שהיה צריך להיפרע.

הוא היה איתנו פייר".

ניסו לחסום אותו בעזרת שאר בעלי המניות, ביסביק

וקופילוב. "אבל מושביץ לא רצה לעשות עסק מאחורי

גבו של פררמן. הוא אמר לי: אני מעדיף לא להיות

עמי ורני פרומצ'נקו המשיכו לנסות לחכום את פררמן

באמצעות איש עסקים כשם מזרחי, אך נכשלו גם כאז.

אב לך שנאלצת לעזוב את "עלית"?

אכל הגיעו מים ער נפט".

לי פשוט רע. לא היה כיף לעכוד".

בכללְ לא. פררמן בחור טוב. הוא היה הוגו מאור.

"בטַח שהצטערתי. היה לי מאור חבל,

סנטימנטים לא נכללו בעיסקה. מעניין

מה היה אומר הסב אליהו על נכריו קעובו את הפירניה

שהקים. "מה זה מיפעל?", שואל דני, "קירות ומכונות.

בעצם, קודם כל אנשים. אכל אין כאן מקום לרגשנות.

זה ביונס. המיפעל שעזכתי כבר היה מיפעל שלא

הכרתי. היתה שם תחלופה אדירה, ובשנה האחרונה היה

מטעני מרירות ואפילו נקמה באבא פרומצ'נקו.

"שטויות במיץ ענכניות", מניב רני, "לא עשינו דווקא

לאבא פרומצ'נקו. בין המשפחות היו יחסים טובים.

נכון, לא כל גני הדורים קשורים אהר לשגי, אבל אני

חבר של כת דורתי תמי וכתו של אכא פרומצ'נקו,

היו שטענו שמכירת המגיות לרוד פררמן פרקה

אתה בועם צליוו

אלא שפררמן רצה להגדיל את שליכתו. דני ועמי

"החלה מלחמה. ומבחוץ, מישהו החל לקנות מניות של 'עלית'. עמי, שחי כל הומן עם האצבע על

מעובדי המיפעל שכסופו של דבר פעל להדחתו.

דני, אנח ואלי, בן חמש. "היא באה למסיבה עם חבר שלי שהלך לישון מוקדם". לפעמים עבדתי כעוזר מציל, אבל לא בשביל הכסף.

מפניל הכיף. לעומת ואת, אם הייתי הולך פעם בשבוע

למרט היו נותנים לי לירה שהספיקה לקניית כרטים

ולנסיעה הלוך חזור כאוטובוס. את כסף הנסיעה בחזרה

מיתי חוסך. הלכתי ברגל, וככה קניתי לי פלאפל. לא

שהוא 'הבן של" והוא מאוד לא אהב את ה"סטיקר"

מה. זה גם לא עזר לו כמיותר. "הייתי מאוד נבוך.

תנים תמיד מקשקשים בעניין הזה". אומר דני, שהיה

יווע כחובב נשים מושבע. "פעם היו לי שלושה

תוביכים", הוא אומר, "ים, מכוניות ונשים". את

תחבים האחרון מיסר כשהגיע לגיל 31. היום הוא

נפוי לאנה ואב לאלי, כן חמש. אנה נמצאת עכשיו

מורשי הריון מתקדמים. "הכרתי אותה ערב בואו של

מאראת לארץ. חבר שלי, צלם טלוויזיה, הגיע איתה

למסינה. אני כאתי לשם לבד. לקראת חצות הוא הלך

ליפון כדי להיות ערני למחרת. היא נשארה לבד, אבל

ני זוכר שהויכוחים היחירים כינו לכין אביו גסבו סביב פוליטיקה – ואופגרעים. את החלום

שלו לתרוש את כבישי הארץ ברכב דו־גלגלי

האב גנז, מהר מאור. היום דני נשמע ממוסר

היום אני יודע שאכא צדק. אופנועים הם כלים

וצוניים, ולצעירים כני 16 הם ממש מסוכנים". גם

מוליטיקה היו טונים גבוהים. מגיל צעיר הציב עצמו

תי נשמאל המפה הפוליטית למרות שבתחום הכלכלי

הג מגדיר עצמו ליברל. "היו לי ויכוחים עם החברים

וגם עם אכא. הייתי בעד החזרת סיני ובעד שיחות עם

נאצר וסאראת. כ־68' הצבעתי לאורי אכנרי. זה לא

השושנים 'שמאלני' או 'סוציאליסט' מעוותים. רוד לוי

התרונות היה פעיל מרכוי בלובי למען החזרת לובה

אליאג לכנסת. עכשיו, כשהוקם הגוש הליברלי, הוא

מצטער שר"צ לא שם. בעת מלחמת לבנון הלך

לופננות אבל לא סרכ לשרת בלבנון, למרוח שלרבריו

חשב על כך לא פעם. היחם שלו לפוליטיקה

הכרוכים בכך, אבל יש בו הצורך להשפיע. ואם הוא

אמר ש"כיום אני נלחם כדחף הפגימי שלי להיכנס

למוליטיקה", שרוב לווראי שלבסוף הרחף ינצח ונראה

אתו יושג כאחר ממושבי הח"כים בגבעת רם. מרכז או

אבי ודוד מושביץ רצו לנטרל

את קידום בני המשפחות

ביעליתי. מדובר כאן בדור

שלישי, ופתאום היו הרבה

אנשים שרצו להתחלק בעונה".

הימודים כאוגיכרסיטה.

אביך לא עור לד?

מה שהיה חסר אני השלמתי".

לאתר שסיים את שרותו הצבאי (כיום הוא קצין

אפניוולנטי. הוא לא אוהב את העסקנות וה"לכלוך

מהמין יותר סוציאליסט מגד יעקבי, למשל."

מחשב או פופולרי, כלשון המעטה. אכל בארץ עצם

הוא אוהב לרבר על פוליטיקה. בגחירות

לשמח ה"פריק" מהעבר שחלם לרהור על אופנוע כבד.

לא יצאה לבד מהמסיבה. גם אני לא".

עם בחורות העניין היה מסוכך יותר. בחברה ידעו

מעולי מראש שתי לירות".

הדופק, גילה שמדובר ברויר פררמן. עמי הלך לרור מספיק בתי־חולים וכוח ארם אבל אין כסף לתפעל (מושביץ) ולאבי (פילוסוף) ואמר להם שרויד פררנין אותם. ההצעה שלי אומרת שמי שרוצה ניתוח ללא תור, ישלם כסף, אבל בגלוי. בין כה וכה יש בנושא הזה שוק.שחור ורבים משלמים לרופאים מתחת לשולחן. כיום, מי שיש לו כסף, נוסע לניתוח כחו"ל. ההצעה מעוטי היכולת. שיוויוןז אין שיויון בעולם. זו אוטופיה. חייבים להיות ריאליים. נכון שכשלב הראשוני

למיפעל המשפחתי, מעריף את הצר מנכ"ל, אבל לפחות אוכל להסתכל על עצמי בראי".

או החליטו למכור לפררמן את כניותיהם. כל צ'ק שלו נפרע בומן, בשנייה טהיה צריך להיפרע. הוא היה איתנו פייו".

במחלקת השיווק לעמרה פחות אקטיבית". כשוח קרה, נכתב בכמה עתונים ממי אנשים ב"עלית" שבעצם הוא לא תרם חרבה למיסעל, מעשה הרוויה את את כפלו רק בזכות היותו הכן של מרומצינקי.

יוא אוהב להרגיש שאת חלימורים מימן בעצמן, ונורא היה יושב שם שעות. או מהו זה אומר שהוא לא עברו" מב לו – הוא אומר – כשספיר, או שר האוצר, אמר ... הבעיות ב'עלית' צפו אל מעל פני השטח עם שוא לא צריך לממן לילדים של פרומצינקו את פרישתו של אכא פרומציקו, דודו של דני. השמועות אמרו שיעקב ובניו הרגישו במשך שנים מפורמרים ופנועים על כך שאבא פרומצ'נקו מונה למנכ"ל

רונמת תור לניתוחים. "כיום יש מצב אבטורדי, יש היחסים בין האחים אבא ויעקב היו מאוכלסים

והמשך בעמוד הבא)

א.מ.), ואפילו היינו יוצאים איתה ועם אבי (פילוסוף). כשטבתא טופי עוד היתה כחיים היינו נפגשים הרכה, בחגים ובאירועים משפחתים. אחרי מותה הדברים השתנו והמשפחה גדלה והתפצלה. כל אחד היה עם הילדים שלו. זה לגיטימי בהחלט. לעמי היה יותר קשה עם תמי ואבי פילוסוף".

לך היה כל לקבל את פילוסוף במנביל? "כשאני נכנסתי לעסק הוא כבר היה סמנכ"ל, כך שזה היה טבעי שהוא יהיה הכוס שלי. אחרייכן הוא פגע בי כשלא מינה אותי לסמנכ"ל כשנבחר להיות מנכ"ל. הוא טען שהוא לא יכול היה למנות אותי, ואני

טוען שהוא לא רצה". אבי פילוסוף: "אני לא מתכוון לככס דברים כאלה בחוץ. לא אתנצת איתו מעל דפי העיתון. אם הוא רוצה להוציא דברים כאלה החוצה – זכותו. אני לא מעונייו להגיב. מה שעשיתי טוב עומד לזכותי, מה שעשיתי רע עומד לחוכתי. ההיסטוריה תשפוט".

החיים אחרי "עלית" גרמו לדני לגעת כמציאות יום־יומית שנחסכה ממנו במשך הרכה שנים. "עלית' עשתה אותי מפונק", הוא אומר. "לדוגמה, אם רציתי להוציא משהו מהמכס, הייתי צריך רק לומר למישהו והוא היה מעכיר זאת הלאה. היו קשרים במכס ואנשים ראנו לשחרר למענך את המטען. לא הייתי צריך לראוג. עכשיו, אם יש לי משלוח במכס, אני צריך להוציא אותו בעצמי, ובכלל צריך לראוג להרבה רברים לכר". עצוב.

בקרוב אמורים רני ואחיו אלון לפתוח מרכז בריאות במלון "האייט" בירושלים. סאונה, ג'קוזי ושאר המיכשורים. המלה האחרונה. משתעשעים בתרכות הפנאי. רני כטוח שוה ילך טוב. הוא גם ימשיך להתעסק כארגון מירוצי מכוניות למרות שכבר התעייף מהסחכת ומ"הרצון של גופים אחרים להתחלק ברווחים". הוא כבר הספיק להתכסח עם "מ.מ.ט.י", עיריית אשקלון והמועדון המוטורי בישראל. לדבריו, כולם חשבו שהוא עושה כספים כקלות ורצו גם הם נתח מהעוגה. ככמה מהמירוצים גם השתתף, כנהג, אכל לא זכה להגיע לאחר המקומות הראשונים. את זה, הוא אומר, עשה בשביל הכיף.

הטרים שלו זה להסים יום אחר מגרש מירוצים רציני כאיזור המרכז. הוא רוצה להפוך את ישראל לתחנה קבועה בסבכ הבינלאומי של מרוצי המכוניית. לארגן, למשל, מירוץ פורמולה ו באשקלון או אילת. "אדם שיושנ כאירופה, עטוף כמעילים, רואה בטלוויזיה בשירור ישיר מירוץ מכוניות מאילת, ישראל. שמש, אנשים כחולצות קצרות, ואולי פתאיב גם מציץ לו כעיניים איוה ציץ. זה מגניב אותו, אתה יודע איזה שירות זה יעשה לישראלז"

דני מרגיש שכסף כשכילו זה אמצעי. כזכות האמצעי הזה הוא נוסע לסקי בחו"ל, גר בסביון, "סס" בפג'ו 205 ג'ד.טי.אס, אשתו מסתפקת ב"סיטרואן ב, אקס". כשצריך הוא מייעץ לאחיו הקטן גילי איך להריק מחרש את מועדון "פינגווין" שהיה כזמנו מעוז הפריקים של תליאכיב, והיום מנסה לשקם את עצמן.

לארכיון הבוהמה התל־אכיבי שם כמו דגי פרומצ'נקו גראה דווקא מתאים, מוסיף קצת צבע אקסלוסיבי לאוויר המשעמם של איזורי הבילוי. דני עצמו אומר שהוא ככר מרגיש זקו מכרי לכקר במקום כאורה קבוע. "עזוכ אותי מזה. אני בסך הכל עוזר לגילי בענייני ארמיניסטרציה. אני כן 38. הלכתי לראות מה קורה שם, אבל זה לא כשבילי".

אבל פה ושם, כלילות חמישי כעיקר, אפשר לראות אותו "מרחרח" בכניסה ל"פינגווין", בודק שהאה הקטן שנוצא לו "צעצוע" חדש לא עושה יותר מדי שטויות. דני מכוון אותו איך לגלגל את הכסף, נכוז יותר, מהר יותר. הטיפוסים המחרים בעלי השיער הצבוע והביגוד המוערי העוברים בפתח המועדון מעלים על פניו חיוך קטן. הכסף שנכנס עימם – חיור

אבל אם מישהו יחשוב שדני פרומצ'נקו עזכ את עיסקי המוון לחלוטין – טועה. הוא עוד ישוכ. זה לא רק ג'וס קטן שעוכד. אלא שעד או ימשיך להשתעשע בעוד כמה פרוייקטים ניסיונים. חלקם אולי יניבו רווחים, אחרים - אולי הפסרים. הרזרבות הכספיות שלו מאפשרות לו לקחת סיכונים. לא כל אחד יכול להיות פרומצ'נקו, זוכרים:

אבי מורגנשטרן

יגאל לב

עלבונה של מלכה

ק חום הקיץ יכול להפריח שיחות מטורפות כמו הוויכות שהתנהל על גג הפנטהאוז בנו־ שא: עולם הגבר מול עולם האשה. הקיץ הלוהט מאלץ אותך לגיים את רוב הכוחות שלך רק כדי לשרוד, לעבור אותו בשלום, ושיחות מעמיקות על נושאים רציניים אינן מתאימות למוג

אוויר חם והכיל. אורי טען שאין אתה יכול להכין את תולדות עם ישראל אם אינך לוקח כחשבון את משמעות הקיץ באיזורנו. המזג הלוהט, שנאת האחים, העובדה שהרומאים צרו סכיב חומות ירושלים וכין החומות שחטו היהורים זה את זה בקנאות פנאטית, כל אלה שורשם בקיץ הישראלי. בקיץ החום מעיק, והמחשבות

נהפכות שטוחות ורדורות כמו מי כיצה מהבילה. אחרייכן, כשניסו להבין מדוע התקוטטו, ייחס אורי את הדבר לעקשנותה הנחרצת של גליה ואילו גליה טענה שזה פרי הקיץ המטורף.

זה התחיל ממריבה משפחתית, וכתמיד נאלצו אורי וגליה לחזור עשרה מהלכים אחורנית כדי לזהות ולנתח את השגיאה. כך עושה גם אמן שה הכוחן מרוע הגיע למצב שבו המלכה שלו נעלכת, והמלך עתיר לאבר את כתרו.

המלכה נעלבה. אורי למד לנחש את מעגל האסוציאציות על פיו פועלת גליה, מעגל פרטי משלה בו דבר מזכיר דבר, עלילה נקשרת לעלילה, ורק מי שמכיר אותה היטב יכול לדעת שהתוצר הסופי נעוץ וי שם הרחק.

הפעם שכח אורי להחמיא לשמלתה החדשה. היתה לה סיכה טוכה להיעלב. מוה זמן רב נוהנת גליה ללכוש כמעט אך ורק מכנסיים, מכנסי ג'ינס, קורדרוי או עור המחמיאים לגיורתה. כאשר לכשה את השמלה החרשה, התנהג אורי כאילו זה מוכן מאליו. אכל לאחר מכן, לפנות ערב, כשירדו לבית הקפה הסמוך למרינה שעל שפת הים, אמר אורי לגליה כדרך אגב: "תראי את החתיכה ההיא עם שמלת השיפון הסגולה...", וזה הספיק. גליה כבר לא שמה לב לערב הצונן, לחוף הים. לרוח הקרירה העולה מהמים. זה היה כאילו כל חום הקיץ ירד עליה לפתע והרתיח את עצביה.

אחת ממגרעותיה של גליה, טוען אורי, טמונה ככך שיש לה "הצתה מאוחרת". הכילוי הנעים הוה לחוף הים בשעה כה העיר הלבנה מחליפה את אורי, ויכלה לשפוט את עלבונותיה בפרספקסיבה שלמותיה הלוהטות ככנד קריר ונעים, נהפר פתאום נכונה. היא העבירה יר על שערו, יר קלה, מלטפת, למיצבור של שתיקה קודרת. מאוחר יותר, בבית, ערכה נוזפת ומפייסת, והמשפט שאמרה כמו השלים את מה איתו גליה חשבון קטנוני על הוצאות המחייה. על כך י שתנועת היד ניסתה לבמא: "בטח, בשביל מה אתה שהוא לא משלם מספיק לאחזקת הבית, על כך שהמוגן אושב בחרתי דווקא כך... שוטה שכמוך". הארור מקולקל בבר סבוע והוא מונים את העניין, . שמכונת הכלים נוזלת... שהכרז כאמבטיה משפטף ויצר כתם חום על ציפור האנייל...

. אורי ניהס את העלכון והלך לקראתו בניתוח קר, צועד אט אט לאחור ומגיע אל הגערה כשימלה

בלילה, על המרפסת, הפליט אורי משפט

שכהקשר אחר יכול היה לשמש נושא לדיון של ליל

וכשראה את שתי עיניה הנדולות שוחרות הריכ

משום שאתה נשמע בטוח בעצמך"):

ימים את העולם כולו. מאז לא היתה כל התפתחות. כל המינים, כל היצורים בעצם, נוצרו כבר אז, באותם שישה ימים עליהם נאמר בתנ"ך 'וירא אלוהים את כל אשר עשה והנה הוא טוב מאוד'. אף על פי כן התחרט האל הטוב, לבו התרכך והיצור היחיד הנוסף שברא היתה האשה. לא צריך לקרוא את התב"ך ער הסוף כדי לדעת שבריאת האשה הכיאה בסופו של דבר לגירוש

ויכוח של ליל קיץ. מאוחר יותר כאשר נוכרו בשיחה כיניהם זכרו גם גליה וגם אורי את טענת היסור ששניהם לא הצליחו להפריך: גם הגבר וגם האשה קוראים למשטח בן ארבע רגליים שולחן, אכל כל אחר מהם מתכוון למשהו אחר לגמרי. גליה הגדירה זאת כך: "שנינו מדברים על אהבה, אכל לגביכם, הגכרים, כל העניין הוא מיני, ואילו לגבינו זה משהו רגשי, עמוק".

הגבתר. עובדה שכמעט 80 אחוזים מהן עושות זאת עם הזכר המנצח, ורק 20 אחוזים עם סגניו".

גליה, שכבר חצתה את מעגל המריכה והיתה

הסגולה ואל זו הצהובה של גליה, עליה שכח להחמיא לה... אבל ידע שעליו לשחק אותה. לפחות עליו להניח לגליה לפרוק את הזעם שלה, משום שכמו שהיא אומרת תמיד לאחר המריבות - "כל זוג הגון צריך מדי פעם מריבה הגונה כדי לטהר את מערכת היחסים

קיץ. אבל נ"מלחמת השמלות" נשמע כמו קריאת תיגר: "למה לכל הרוחות אלוהים בכלל ברא את

של גליה, הגיש לה את הטקסט כמין הבאה של ילד הנכנס לקרב מבלי לנחש את תוצאותיו.

הוא ריכר בטון שגליה שנאה. הסמכות שבה הוא נואם כבית המשפט, מין התנשאות למרנית כאילו הוא אוטוריטה שאין לערער עליה: ו"בבית המשפט אתה צריך להקרין כטחון עצמי. לא חשוב מה שאתה אומר. מה שבסופו של רבר נקלט זו העוברה שאתה צודק

"הרי על פי המסורת שלנו אלוהים ברא כשישה האדם מגן־העדן, ומאוחר יותר למבול".

גליה טענה שזוהי הרצאה שובניסטית שחוקה, ואורי הוכיר לה את הצו האלוהי האומר לאשה, אחר פרשת התפוח, "אל אישך תשוקתך והוא ימשול בך". גליה הפריחה נחרה של בוו.

אורי טען שהמוטר המקובל הוא בלוף אחר גדול. "בסך הכל הכרגנו את המוסר אל מערכת אינסטינקטים חייתיים שירשנו מאכותינו. הצפיה בטבע מוכיחה שערר איילים זכרים מתפרס על פני כר דשא כמשבצות בלתי נראות אבל ממשיות. הזכר הנבחר נמצא כמשכצת הפנימית. מאה נקבות חוצות את מעגל מאה הוכרים כדי להודווג רק עם הוכר

בלומר, הנקבה – על פי האינסטינקט שלה ∸ מחפשת את הזכר הטוב ביותר שיפרה אותה כדי להעמיד צאצאים נכחרים. מתם הרפתקה מינית, לגביה, פירושה ביובוז גנטי. אבל הגבר, כלומר הצבי, רואה עצמו נכחר רק אם הוא מצליח להודווג עם מקסימום נקבות. על אינסטינקט זה ניכנה אחרייכ המושג הגברי של דון ג'ואן. את רואה, זה בכלל לא שייך למערכת מוסר, אלא לעניין גנטי פשוט..."

עכשיו רגועה ומפוייסת, השתעשעה מהתאוריה של

מזל בתולה

נעתי לפגישת עכודה. כמשרד המטופה. מאחורי שולחן כתיבה מבהיק ונטול ניירות, ישב גבר מכופתר ומעונב, מדיף ניחוח אפטר שייב. כמהלך שיחתנו הוא ניקה את קצה מלתנו מאבק כלחייגראה, ואת כדל הסיגריה ספישנתי - השליך אל סל הניירות מיד עם נחיתתו מער המאפרה הנקיה. איש שיחי היה בן מזל בתולה. לתר דיוק – הוא היה פארוריה של מזל זה: התגלמות שוה של כל התכונות המיוחסות לו וסרר, נקיון וכו"). למולנו, מקרים של "בתוליות" טהורה הם וויום. למעשה, אופי הבתולה מורכב משלל וריאציות קלשתי תכונות יסור: כושר הבחנה מעולה ובקורתיות

כושר ההכחנה של הכתולה הוא שם דבר. שום פט לא נעלם מעיניו. הוא רואה את האבק בפינתו ותוקה של החרר, את האגורה שנסלה והתגלגלה אל מות לשולחן ואת השיבה שזרקה בשתיים משערות ואקר. זכור לי היטב מצב מביך שנקלעתי אליו תסיה של "כתולה": רכשתי שמלה במחצית מחירה חות לפגם בנורל של ראש סיכה שהסתתר בקיפול למתח לשרוול. הין מי שגילו את הפגם רק אחרי וועוס מרוקדק... והיו מי שלא הצליחו לגלותו כלל. א נששאלתי בת מזל בתולה אם היא יכולה למצוא ת הפגם, השיכה: "בווראי", ומכלי לקחת פסק־זמן

לושום – הניתה את אצבעה ישר על הנקורה. הבקורתיות של הבתולה הוא פועל יוצא של טשו ההנחנה שלה. אם אינך יכול לראות את השמלה מנלי להבחין בכתם שבה, או את האגרטל מבלי ובחין כשריטה שעליו – התוצאה היא התכייתות ששפטית על הסגם... ומכאן הביקורתיות. לא כל בני פא נותנים כיכווי לאותה כיכורת: יש הרושמים אותה א וביקורת, אם באוני בעל העניין ואם בפני אנשים

המעה אחת. היה מי שהשווה את דרך חשיבתו והיעילה כיותר. על כך גאוותו. אם בעקבות זאת יוכה

(באינוסט עד 22 בספטמבר)

ונ מקוטמבר עד 22 באוקטובר)

עו בעובמבר) בוובמבר)

שור לצל הנרמנויות חדשות.

מחום הקריירה, תצטרכו להשקיע בפרו"

מנו לבין בן־משפחה.

האמציות היטב.

להרכבת תמונת פאזל, מחלקיה השונים. כל מירע חרש נהפך לחלק מהפאזל וחייב להשתבץ כאופן הגיוני והרמוני כתוך תמוגת המציאות הכוללת. ככך כוחו של כן מזל בתולה... אך גם תולשתו: כאשר הוא גרעין רומנטי ורגשי: אך הפחד שנא יכתלט הרנט על נתקל בפיסת מידע שאינה תואמת את תמונת המציאות הפרטית שלו - הוא מכסל אותה בבוז. כ"שטות" בלתי רלוונטית לחיים.

מסיבה זו, לדוגמה, מתייחסים "בתולות" רבים לאסטרולוגיה כאל "שגעון" שאינו ראוי לתפוס מקום כמערכת החיים ה"מסודרת". בכך אין, כמובן, אסון גדול. אך המצב מחמיר כאשר הם מתייחסים גם אל תמום הרגשות והרגישויות כאל עניין שאינו רלוונטי לחיים (יש גם בתולות כאלה), תפיסה העלולה לגרום המצב בשלמותו ויפסיק אותך כל איכת שהשניטת לשיבושים רציניים כיחסיהם הבין־אישיים. מכל מקום, פרט זה או אחר. יכים מבני המזל עלולים להפסיר חלק מחוויות החיים משום שתמונת המציאות שלהם מוגכלת: היא אינה כוללת הפתעות, שגעונות. טעויות. גורמים בלתי צפויים ובלתי מתוכננים – כל אותם אלמנטים שהם תלק כלתי נפרד מהחיים ככלל ומהטבע האנושי כפרט.

רוב הבתולות אינם שאפתנים כמיוחר. אמביציה רורשת "שגעון" לעניין אחר... והבתולה אינו אוהב שגעונות. הוא עסוק מרי בתיאום הפרטים הממלאים מעדה ועוברים לסוך היום. אחרים דואגים להשמיע את חייו ובארגון המציאות שלו למסכת הגיונית שתאפשר לו תיפקוד יעיל. אין זאת אומרת שהוא אינו שורים... ל"קורבן", זוהי בדרך־כלל תוויה מאוד לא רוצה להצליח: אך הוא נהנה יותר מההתמורדות המוצלחת, מהתוצאות המעשיות של הצלחותיו ה'נתולה" הוא ריאליסט ופרגמטיסט ממדרגה ומההערכה שהוא זוכה לה עקב כך, מאשר מעצם הכוח וצשונה. הוא משקיף על החיים, קולט אותם והשליטה שההצלחה תעניק לו. מטרתו הראשונית היא ששים פרטים, מקטלג את הפרטים במוחו ומצרפם ביצוע דברים כדרך הטובה, האחראית, המרוקרקת

גם בקירום ובעמרה - מה טוב. אך שגעון גרלות יכמיהה לשליטה – איו בו.

הבתולה דואג לתכנון וכיסום העתיר. הוא אינו סומך על המזל ולא מהמר בעתירו. הוא מאמין שכרי להצליח, עליו להשקיע עכורה ומאמין. ואכן, הוא טיפוס חרוץ; ואת מה שהוא עושה – הוא עושה היטב: וזאת לא מתוך איזשהו פרפקציוניום איראליסטי, אלא משיקולים מעשיים ומתוך גאווה על ביצועיו.

בן מול בתולה הוא כפייתי בכל הנוגע לנושא הסדר. אין פירוש הרכר שהוא בהכרח ינית כל חפץ במקומו (אם כי יש גם בתולות כאלהו: רבים ניבני המזל הם אפילו "בלגניסטים" חסרי תקנה. אלא שגם הבלגניסט המופגן מביניהם שומר על סדר בתהומים העקרוניים: בתחום המחשכתי, הרגשי וכסדרי עבודתו. הוא לא נסתף ע"י פנטויות: כל תהליך מחשכתי שלו מבוסם על שיקולים מעשיים והערכת מצב הגיונית. רגשותיו הם בשליטה מתמרת. אמנם, בנשמחו מסתתר השכל ובכך יופר סדר חייו התקין - חזק יותר. הוא לא מאבד את הראש, נזהר מתלות ומהשתפכות רגשית. הוא מעריף לנתח רגשות בהיגיון, דבר העלול לשגע

פארטנר רגיש ורגשן במיוחד. חוש הסדר של הכתולה עשוי לכוא לידי ביטוי גם בתחום התקשורת. דיווחיו מלאים, ניסוררים זכוללים פרטי פרטים. אולי משום כך יצא לו יבם של דברן גדול. כמאזין, הוא לא יניח לך עד טיבין את

אתה: "איזה יום עמוס היה לי היום: ב־0.30 העיר אותי הטלפון, ב־08.000 הייתי בקופת־הולים..." בתולה: "ומה עשית בין 6.30 ל־8.00"

במקרים בהם התכונות ה"בתוליות" מוקצנות. מתקבל שיפום שלא קל להשתרר איתו: האיסטניסט הבפייתי, החסכן ולפעמים עד לידי קמצנותי, האיש היודע הכל. שאי־אפשר לחדש לו דבר, המבקר את הזולת ולועג לו עד טהוא מדכא אצלו כל ספונטאניות, יצירתיות וסמחת חיים. לאדם הרגשי והאינטואיטיבי מומלץ לשמור בירהק מטיפוס כזה של

אחרי הכל, קיים מגוון רחב של בני מזל זה, שהם ערינים, צנועים וחרוצים, הגיוניים, מעשיים ויעילים ומעל לכל – מוכנים לסייע ולחת כתף.

רות אלי

תחזית לשבוע שביו 21 ל־27 באוגוסט

דגים

תאומים

(21 במאי עד 20 ביוני) אם מתמקדום במטרח מטויימת, אבל אתם מתכננים לצאת לטיול או לאירוע תצליחו להגיע להישנים ביתר יעילות אם אתם מאור שנונים בימים אלה, אך כראי הח ללוכם לרסן וטייתכם לחיות ביקור כלשהו. אבל היוחרו שלא לשכוח משהו לא תערבו עסקים עם בילויים. שימו השי לכם לשמור על טאקט כשאתם מביעים מדי, וסו לתבל את החוכמה שלכם חשוב. כדאי לבלות עכשיו במחיצת היל- בוע את הדגש על ענייני שותפויות, ועשו את דעותיכם. המול יויע אליכם השבוע ופעל תמלה. מתח עלול להיווצר בין דים, סטודנטים צריבים לבדוק אפשרויות תוכניות בצוותא. הודמנות בתקום העסקי באמצעות חבר. בתחום העסקים איוכם

הדגש עבשוו הוא על בילוים, ואתם "(21 ביווי עד 22 ביולי) ממלאים את תמצברים לקראת עבודה אם כי אתם מיטיבים השנוע לנהל משאי

(20 באפריל עד 20 במאי) מוקד הפעילות השבוע הוא הבית, ובזירה (23 ביולי עד 22 באונוסט)

תצריך פעולה מיידית.

נטג בינואר ער סו בענים ורמול מורם בעקות ער סו בענים ווי מצפח לכם עבודה רבה. חצליתו לע" יש לכם עפשיו כל הוחונים, ואתם יכולים העבוע צפריום שיולים ונסיעות קצרות וו מצפח לכם עבודה רבה. חצליתו לבני עפשיו כל הוחונים, ואתם יכולים ולחונים החצונים בעודה בעודה בינולים ווסיעות קצרות בינולים ווסיעות קצרות ווי מצפח ער שמוני ולינות לבני לצלות הבת בעסקים, והמול תורם העבוע צפורים שיולים ונטיעות אבות מה שתכנותם, אך אתם עלולים להי" להצטיין בתחומי הלימוד והניתוח, בקשר שתלות במינה בשנות השור הבינות בשנות השדב – בינושה בינושה בשנות השדב – בינושה הבעויון מקוים. צפויות חדשות מחבר. הקריירת לפי שעה: יש לכם ענשיו הבנה ות מתוחים ועצבויים, דבר שינרור מריבות לפנישה בשנות הערב - הרגשות מעודי השבוע מקוים. צפויות חדשות מחבר. הקריירת לפי שעה: יש לכם ענשיו הבנה - מת המוד השנודה וש ונווות - בים התפחשונים במפושות בחברה לשנוע עומני הקריירה חשובים במיוחד, מאוד נבונה. ואתם יכולים להאיך את עיד. עם המשפחה. נמקום העבורה יש נטייה, בים. התפחחוות במקופות רחוכים יהיו שין לוש הידורה חשובים במיוחד, מאוד נבונה. ואתם יכולים להאיך את עיד. יניו של מישוח לגבו משא חשוב.

(12 במארס עד 19 באפריל) לו, אך על תשכרוו גם את ענייני הרגש. מו אך על תשכרוו גם את ענייני הרגש. לו אך על תשכרוו גם את ענייני הרגש. לו אר על תשכרוו גם את ענייני הרגש. לו אר על השכרוו גם את ענייני הרגש. לו אר על השכרוו גם את ענייני הרגש. לו אר על השכרו במשבת הרגש מול לכם השבוע מול התחייבויות חברתיות ולהיפגש עם בני. יעילים וותר בקשר לעבודה היום־יומית. קרובי משבתוה. יש יכם השבוע מוכ בעקקי נדל"ן. לעצמאיים כדאי חשבוע משפתה שווירם ויחר ביל היפגע עם בני. יעילים יותר בקשר לעבודה היום־יומית. להשקיע בפירסום מודעות וביחס! צי

(9) בפברואר עד 20 במארט

לקבלה סיוע כספי.

(צב בדצמבר עד 19 ביוואר)

43 Historia

61763<u>in 42</u>

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .21.8.52 - 14.8.52 שבין ב הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

ד. צ. מנקם ז"ל

שכר השרים – לפני הכנסת

החלפות של וערת הבטסים ן תוספת מיוחדת של 70 ל"י לחור ן צמבר 1951, לפי המצב המשפח

ראש עירית ירושלים, שלמה זלמן שרגאי, הגיש הבר

מר שרנאי לא התפטר מחבי

רות המועצה, אלא רק מראשות

העיר. על כך הודיע במכחכו

למועצת העיריה שיובא לריון

כמכתנו הוא מנמק את הת־

קטרותו כוח שרוא נאלץ לפרוש

מתפקידו, לפי הויאות הרופאים

זה ולראית באנו על החתים.

... חבר מישיבת חבמי

ורבר עובי בנהון מכשות מלכאן שחר מאני

לר את כתם התפמרותו מראי

שות עירית ירושלים.

כישיבת המועצה הערב.

בגלל מצה בריאותו."

של עובי בצרה יתוקאל חוני

מלבר המשכורת יקבלו שרי | נרכם השוכף.

את תוספת היוקר ליום 11 בר- | כחונתו כשר.

שרגאי התפטר רשמית

שו זו שרנאי

של עובר בנואר של עובר בנואר יהושע בושה פים אליא יהושע

אבר ביה דין הצרצור

של קובי בנואו אליחו חבח

פסקרין הרבנים הראשיים של עדת

הבברים נגד גיום נשים בישראר

אוחנו חכמי ורבני פיראק מתיקים בוה כי ביום בנות יש-

ראל לצבא בכלן אופן פיחית בין פוויה ובין נשואת אסור כי החקם בפי חום חורתנו הקוושה והנור פותים בכל תוקי בקנין

השרות במילואים 2 גימנסיות

מוכנות

החלטה.

שתי גימנסיות הסכימו כבר

להנהיג את המגמה הצכאית אצ־

לן כשנת הליטודים תחדשה, אר

הסכמתו לכך ומעכב את ביצוע

להנהיג את המגמה הצכאית הן

גימנסיה הרצליה כתל אכיכ וכית

של חבנכת על משכורת חברי

חכמשלה הונחה על שולחן הבני

רת התודשית של ראש הממשלה

175 ל"י לחודש ועוד תוספת

של השרים היא 150 ל"י לתודש

שרי האוצר והחוץ מקכלים מלכד

150 הל"ר תוספת של 100 ל"ר

לחורש ואילו חשרים האחרים

מכונות חפירה

מציין. רק מתוצרת אמרימת.

לפנות 22/1114 ת. ד. 1583,

וול־אביב.

שבור קינפקציה, 2 סיכה, יב סיכה, זיבינג, חוש אי במצב

מיוחרת של 100 לדי. משכורום

לפי החחלטה תחיה המשכר

הספר הריאלי בחיפה.

ם שר החינוך עדיין לא נתן את

מר ד. בן־גוריון עומד למסור חיום שתי הדרעות בכני סת. את החדעה האתת ימסור בתפקידו פראש הממשלה, על כוינויו של פנחם לבון כחבר הכו-משלה. את חתודעה השניה ימר סור בתסקידו כשר הכשחון וחיא תכיל דברי המבר לתיקון לתוק שרות הבפותן שתונה על

לעומת דשוברה להאריך את שרות הוצבה בצבא צפויות הקלות בשרות המילואים. שר הבטחון יסביר את הנוד-

מים שהביעו את הממשלה לכקש: ● הארכת שרות החוכה לשני

גיום רופאים ער גיל 93: ● ביטול שרות המילואים בגילים 16–149

• הארכת סמכותו של שר תבטחון לשחרור מוגים מסויימים של חיילים משנת העכורה חת-קלאית, במסגרת שרות החובה שלהם, כסי שמחייב חוק שרות

ראש עירית ראשון לציון מתפטר

מר א. שמשל, עומד לתגיש את תתפטרותו מראשות חעיריה בגלל מצב בריאותו.

חורעה מפתיעה על כך ממר א. שפטל אמש סמוך לחצות עם נעילת ישיכת מועצת העיריה.

לחברינו בעבורה חרים גרבינר אברום ווארץ ברברת לבביות:

לחולרת בניכם

לאסתר ויצחק מדמוז וב־ב ברכותי לבביות לחולדת וובן

מילר, קובת, טכצ'ניקוב ברהי. ישראל סחחר, שמעון שוילי. אסתר וששון בצראוי, בן עוץ

דינה והרצל עמיקם מדריעים בשמחה על הולדת הבן

ולמשה אח ומתכברים להומין את קרוביהם, ידידיהם ומכריתם לטכם הכלמתו בבדיתו של אאעיה שיעדן ביום א', כיו מנחם אב חשי-ב שיעדן בשעת 4 אחריב, בבית דרומי, ראוב הגפרין & תראביב ראוב הגפרין & תראביב

साजक्यांत 44

אתה רוצה להחחו ואיי לך נטף ? אם כן תפנה ישר אלינו

אותנים לך אמשרות א. ברקוביצי תל־אביב רתי פינס 21 שנת לילינבלום. בין השעות

דוד צבי סנקם, שר חתחבורה בממשלת ישראל וכניתיקי היכורהיי, נכוצא חבר קר בשעת אחת עשרה ללא הוח חיים בחורו במלון חמלך דוד בירושלים. בבדיקה רשואית נקי בע שמת משבץ לב בין השעוה שתים עשרה ואחת בלילה. בן 57 חיות בכורנו. חציה אשה. כו

מר פנקם צריך היה להשת-תף הבוקר כשעה תשע בישי בה עם השרים נפתלי ואשביל. כול לפלמן אל סנקם בבית חבר לון אולם לא נתקבלה כל תשר בה מתורר. אור שצלצלו מעם ושעמיים ולא ניתן מענה, והשי עה כבר קרבה לאחתיעשרה למדויצ, נכנסר אנשי הכולון לחד רו - ולתרחמתם מצאו את פני

המשבר בגיום

סכנת חמשבר בקואליציה

של משרה. חים עם הבערות המופיעות כסבי

מצפונן דרתי. תל אביב אן אם תודו שהן לובי

מני זו 10 קיי במירה לרקידים 22 י שוי קקל 26, חקב הקירו ביול (א) לקורים מול נים (2) יקודי פטם רושציקה (ז') לקודי פספרקה רושציקה (ז') לקוד פרקיקה

9-13 -16--20 דוד צבי פנקס איננו

משלא דופיע כזמן, ביקש אשי קם מועל כות.

תי ואת, תוספת היוקר לפי האיר הממשלה תוסמת משפחה חור- שר המפסיק עבורתו כשר שית, לפי השער המשתלם להברי | יקכל כל סכום השווה לאחר עשר הכנסת, היינו 15 ל"ר לאשה ו-5 | אתורים מהמשכורת וכולל תוספת

בקשר לגיום תבנות הרתיות של אכורת ישראל לא ידיה משי , בר ממשלתי וכל חבעיות חשנה

שר הסעד הרב לוין התלונן, כי הוועדות אינן בודקות אם הנערות המצחירות הן רתיות בא מת. חברי הוערה נכנסים בויכר חם למח תן מסרכות להתגיים ולקח הן סבורות שהגיום הוא נגד

הרב לוין שען עור, כי היו

בין התלובות האחרות נגד דערות המטור ישנה גם אחת הכד לולה בכרונים של "נטורי קרתא" שודרבקו בחוצות ירושלים, ות־ אומרת שנערות שלא ירעו כמה פעמים בשנה מוכירים נשמות.

מעדון מטיירי מעדיב

חופשות וטיולים בארץ

ו מלשות מהירות ומרגשות, בועת סנפלינג מחדת ויחידה מסוגה , צוותי בידור שעשועי מים וכרי דשא ענקיים ומוצלים.

מחיר מבצע של 28 ש"ח לאדם, (בשני תשלומים) כולל נסיעה באוטובוס ממוזו

יציאה: 26.8

לרום – טבריה

קלאב הוטל

30/8-4/9

ומחיר של 57.5 ש"ח לאדם ללילה

(כולל מע"מ)

על בסיס של לינה וארוחת בוקר

מועדון בריאות

טיפוח והרזיה

דליה ניר

30/8-4/9

חופשה בסגנון שונה

נכפר הנופש המדברי

מצוקי־דרגות

23-26.9.87 - ראש השנה - 23

שמחת תורה – 17.10.87

חופשה וטיולים

ברכב פרטי וברכב מדברי

לכל המשפחה

באזור מדבר יחודה

ויות ממחלוקת ימצאו מתרון

כבר מקרים רבים שנערות רחיות גוייטו לצבא אם הן מסרו בעדותן

שות גרבי ניילון.

מערכת "מעריב", רח' קרליבן 1, חליאביב, על' 03-439207 מונודון ממיילי מעריב פתוח ברציפות בין השעות 25.8 ער 19.00

האופרה "אאידה".

אתכם בראש השנה תשמ"ח, לשחזר את החוויה

ולשלב בביקור במצרים צפייה והאזנה לאופרה של

TEATRO PETTRUZZELLI בביצוע:

תאריכי יציאה: 23.9; 27.9.

למדבר עם ואות הככר

5 אפשרווות לטיולי חגים לנגב, מדבר יהודה וסיני,

ב־4 תשלומים שקליים.

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

, אוגוסלביה הונגריה האסטרית. 17-18-23 mi

שפרד כורטוגל והפירינאים: 1-20-15 ים

לחובבג שבע. אמנות או היאטרון.

א תורכיה - מערב ומזרח. 18-10 א

יוגוסלביה - איטליה. 16-18-19 יום.

טיול גמלים בהר הגבוה

מוס לפלינבי לכו לאייוו מורד עמיב

Driving 18 Historia

סתיו 1987

לינה במלון הילטון בקהיר.

ראלי ג'יפים

טיול קומנדקרים

א פולין – הונגריה. זו יום.

שפרה - צרפת. או יות

דרום אמריקה. נפיום

המנהח הרחוק. 20-76 יום

, טיולים בדגש מיוחד:

א דרום אפריקה, וניות.

, סקנדינביה, זו יום

ב-1869 הזמין שליט מצרים, ח'ליף איסמעיל, את כל גדולי העולם לטקס פתיחת תעלת סואץ. לטקס הוזמנה יצירה של ורדי, שחוברה במיוחד לאירוע זה, "מועדון מטיילי מעריב" ו־"נאות הכיכר" מזמינים

טיולי יום לפארק המים אשקלונה

וכניסה לפארק.

ל"ד לכל ילר. כן יקבל כל שר | היוקר) שקיבל כמשך תקומת הלפח כנראדו. בחוני הקיאליציה סבורים שעל אף איומי הפרישה

שהן מתרחצות בשפת ימה של

חו לצכא.

TIR III III III III

COPAM! PC-401 Turbo

באדיבות חברת

' א. מלא את המפח המצורף, השלם את המיטמא: מו אנסטגבל ה.....בריק אחד. ושלח למרדן. ת.ד. 20949. מ"א. 1308 התיכנט להגרלת הביניים שכה יוגרלו: 50 מחשבונים, ו-100 מיקי מודן.

תאריך יום הולדתי: מודש יום שנה חודש יום

ב. קנה אחד מדגםי מומטמטת מלא את המפח המצורף לתעודת האחריות. שלה למודן עד לתאריך 20.90. ותיכנס להגרלה הגדולה, + בה יוגרלו: מחשב אישי של wwo.co. טיסה זונית לא רופה (לא כולל מיטים) ו-200 תיקי מודן.

הפרט הראשון: טחשב ה הפרו וקרתי ביותר. משאנה מספרט (COPAMPC-46) באדיבות ט.כ.ן מחשבים בע"מ. יכואני מחשבי ACOPAM בישראל.

+ ההגרלה תיערך ב 15.10.87 בנוכחות רואה חשבון. הזוכים יקבלו הנדעה לבתיהם. ההשתתפות במבצע אסורה על

גם השנה מצריידים כל תיקי מודן באבום מהפכני. פרי פיתוח בלעדי. האבום

המאפשר הדוק הרצועות

במשיכת יד קלה ואינו משתחרר אלא כשאתה

רוצה בכך. מיקומו של

האבזם על הרצועה מונע

בדרך לביה"ס. חיק עם גב ארטופדי חכה לחצלחה

התאמח מיוחדת מונעת נקודות לחץ ומחלקת את המשקל על כל הגב. חגב

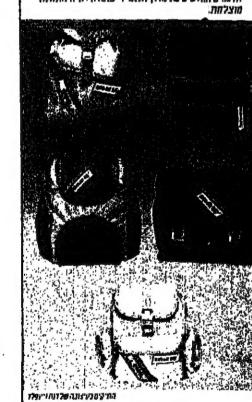

MODAH BUY

MODAN LAY

הדגמים החדשים של מודן לחלמידי כתה א". א'זו התחלה

מודן. קיבָרץ גלויות 55 ת״א.